Η Διαμόρφωση των Ετήσιων Εορτών

και η Πορεία Ζωής της SS-Οικογένειας

Η Διαμόρφωση των Ετήσιων Εορτών

και η Πορεία Ζωής της SS-Οικογένειας

Kukneion Asma

2η έκδοση στα Ελληνικά

Τίτλος πρωτοτύπου:
Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der SS-Familie

Τυπώθηκε για πρώτη φορά το 1935, και προοριζόταν για τα μέλη των SS.
Η παρούσα μετάφραση βασίστηκε κυρίως στην έκδοση που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου από τον Τομέα-SS XXXIX Πράγας (SS-Abschnitt XXXIX Prag), ενώ γίνεται για να καλύψει το βιβλιογραφικό και ιστορικό κενό σχετικά με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία (1933-1945).

Μετάφραση – Σύνθεση – Επιμέλεια:
Βασίλειος Τραγάρας

Το συγκεκριμένο έργο αποτελεί ανατύπωση εκείνου που εκδόθηκε από τον ϟϟ-Αντιστράτηγο Φριτς Βάιτσελ[1], με τίτλο *«Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der ϟϟ-Familie»*.

Ο ϟϟ-Αντιστράτηγος Φριτς Βάιτσελ έπεσε την ώρα του καθήκοντος, στο Ντίσελντορφ, κατά τη διάρκεια μιας αεροπορικής επιδρομής.

Εκ μέρους των ϟϟ-Οικογενειών της Βοημίας και της Μοραβίας, αυτή η νέα έκδοση αφιερώνεται σ' εκείνον.

---

[1] Σ.τ.Μτφ.: ϟϟ-Obergruppenführer Fritz Weitzel (ᛉ1904-1940ᛦ). Γεννήθηκε στις 27 Απριλίου, στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν. Έγινε μέλος του NSDAP το 1925 και των ϟϟ το 1926, ενώ συνέγραψε το παρόν έργο που εκδόθηκε για πρώτη φορά το έτος 1935. Στις 9 Απριλίου του 1940 πήρε μετάθεση στη Νορβηγία, ενώ στις 21 του ίδιου μήνα έγινε ο Ανώτερος ϟϟ και Επικεφαλής της Αστυνομίας του Όσλο. Λίγο καιρό αργότερα, στις 19 Ιουνίου, κι ενώ επισκέφθηκε τη γενέτειρα πόλη του, το Ντίσελντορφ, ο Βάιτσελ χτυπήθηκε θανάσιμα από μια θραυσματοφόρα οβίδα (σράπνελ). Μετά τον θάνατο του, το όνομα του δόθηκε σε ένα σύνταγμα των ϟϟ (ϟϟ-Standarte «Fritz Weitzel»).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι Ετήσιες Εορτές της ᛋᛋ-Οικογένειας

Η Διαμόρφωση των Εορτασμών της Οικογένειας

Παράρτημα II: Επιπρόσθετο Υλικό (αποκλειστικότητα ελληνικής έκδοσης)

Οι Ετήσιες Εορτές της ϟϟ-Οικογένειας

Αυτή η έκδοση εξηγεί τη σημασία των διαφόρων εορτών, και είναι ένας οδηγός για τις οικογένειες σχετικά με το πώς αυτές δύνανται να γιορταστούν με το κατάλληλο πνεύμα. Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, κάθε ϟϟ-Άνδρας και κάθε ϟϟ-Γυναίκα θα κατανοήσει το βαθύτερο νόημα αυτών των εορτών.

Αυτό το βιβλίο θα πρέπει να γίνει ένας συνεχής σύντροφος, ειδικότερα για τις γυναίκες, καθώς το βάρος των περισσοτέρων προετοιμασιών πέφτει σε αυτές.

Η γνώση των εθίμων των προγόνων μας προσφέρει εσωτερική γαλήνη· η διατήρηση αυτών των εθίμων δίνει σε μας δύναμη, κι επίσης, μας δείχνει τη σωστή κατεύθυνση.

Φ. Βάιτσελ
ϟϟ-Obergruppenführer

Η Ετήσια Πορεία

Από αμνημονεύτων χρόνων, οι πρόγονοί μας λάτρευαν τον Ήλιο ως ζωοδότη και ως πηγή ζεστασιάς. Έλαμπε από πάνω τους σαν ένας χρυσός δίσκος, σαν ένας τροχός που γυρίζει κατά μήκος του ουρανού. Ο Ήλιος είναι εκείνος που καθορίζει το τέλος της κάθε ημέρας· η ίδια του η πορεία, είναι ένας κύκλος. Θέτει τα πλησιέστερα και μακρινότερα τόξα γύρω από τη Γη. Στις 6 π.μ., τον βλέπουμε στην Ανατολή, στις 12 το μεσημέρι στον Νότο και στις 6 μ.μ. στη Δύση. Το καλοκαίρι, στις 12 τα μεσάνυχτα, τον βλέπουμε στον μακρινό Βορρά, εκεί όπου λήγει την καθημερινή του πορεία.

Επιπροσθέτως οι πρόγονοί μας έβλεπαν το πέρασμα του *έτους* σαν τα σημεία ενός τροχού. Αυτό ήταν το παλαιό Ημερολόγιο του Τροχού, που δύναται κανείς να διακρίνει στον ορίζοντα. Ο Ήλιος, κατά τη διάρκεια του Χειμερινού Ηλιοστασίου, εμφανίζεται για ένα σύντομο χρονικό διάστημα στο νότιο σημείο του Αρκτικού Βορρά, ενώ κατά τη διάρκεια του Θερινού Ηλιοστασίου, εκείνος βρίσκεται στο βόρειο σημείο του. Η σύνδεση αυτών των σημείων προσφέρει τη βόρεια-νότια γραμμή του ορίζοντα.

Στα γεωγραφικά μας πλάτη, κατά το Θερινό και Χειμερινό Ηλιοστάσιο, ο Ήλιος ανατέλλει βορειοανατολικά και νοτιοανατολικά, και, στη συνέχεια, δύει βορειοδυτικά και νοτιοδυτικά. Έτσι, οι συνδετικές γραμμές αυτών των σημείων σχηματίζουν ένα «X»: χωρίζουν τον, ήδη χωρισμένο, κύκλο, σε έξι σημεία (*Malkreuz*, ή «εγκάρσιος σταυρός»). Από εδώ προέρχεται επίσης, όταν αφαιρεθεί το εξωτερικό στεφάνι, ο αρχαίος Τροχός των έξι-σημείων: ο Ρούνος Χάγκαλ.

Από τον μακρινό Βορρά, οι πρόγονοί μας έφεραν μαζί τους μια θεμελιώδη εμπειρική γνώση, η οποία κατέστη πολύ σημαντική για το μέλλον τους και ειδικότερα για μας, που ανακαλύπτουμε – εκ νέου – την κληρονομιά μας. Ακολουθεί, λοιπόν, αυτή η γνώση των προγόνων μας.

Στον Βορρά, το Θέρος και ο Χειμώνας πολεμούσαν ο ένας τον άλλον, σαν σε μια ανείπωτη αντίθεση, ως οι αντίστοιχες δυνάμεις του Φωτός και του Σκότους. Ο σκοτεινός Χειμώνας, με τη σκληρότητα και το ψύχος του, έδειχνε να νικάει το σύντομο, άγονο Θέρος. Εντούτοις, κάθε χρόνο, παρά την ισχύ του Χειμώνα, το Θέρος επέστρεφε. Η μη-άφιξή του θα σήμαινε τον θάνατο

του Νορδικού Λαού. Με μεγάλη λύπη, ο Νορδικός Λαός έβλεπε τον κύκλο του Ήλιου να γίνεται, κατά το τέλος του Θέρους, ολοένα και μικρότερος. Ο Ήλιος πάλιωσε, έγινε αδύναμος, χλωμός. Η πορεία του γινόταν μικρότερη. Κατά τη διάρκεια της *Γιουλ*-νύχτας, υπήρχαν μονάχα λίγες ώρες κατά την οποία έλαμπε το φως της ημέρας. Στη συνέχεια, ο Ήλιος βυθιζόταν ξανά μέσα στην ψυχρή Βόρεια Θάλασσα, έχοντας καταβροχθιστεί, λες και τον είχε φάει ένα τέρας την ημέρα του Χειμερινού Ηλιοστασίου. Σωριασμένος στον τάφο του, πλέον, έδειχνε νεκρός. Το ερώτημα «θα παραμείνει θαμμένος ο Ήλιος;» ισοδυναμούσε με το ερώτημα «θα ζήσει η ανθρωπότητα, ή μήπως θα πεθάνει;»

Στη μέση του Χειμώνα, συνέβη ένα θαύμα: ο Ήλιος εγέρθηκε από τον υδάτινο τάφο του. Γεννήθηκε σαν ένα νέο παιδί, συγκέντρωσε δύναμη και εμφανίστηκε μπροστά στον Λαό που πανηγύριζε χαρούμενος, που ένιωθε ότι τους είχε δοθεί πίσω η ζωή. Αυτό ήταν κάτι που συνέβαινε κάθε χρόνο. Έτσι λοιπόν, κάθε χρόνο, εκείνη την ημέρα, λάμβανε χώρα η πιο σημαντική εορτή τους, εκείνη των Ηλιουγέννων. Χαιρετούσαν τον Ήλιο με αναμμένους πυρσούς, έτσι ώστε να τον βοηθήσουν να απελευθερωθεί από τα δεσμά του θανάτου, του Χειμώνα. Γιόρταζαν την ολοένα και αυξανόμενη δύναμη του Ήλιου, όσο πιο συχνά μπορούσαν. Την ίδια μέρα, κατά την Άνοιξη, όταν η μέρα και η νύχτα είχαν ισοδύναμη διάρκεια, καίγονταν πανύψηλες πυρές, διότι ήταν δεδομένο ότι ο Ήλιος είχε, επιτέλους, κερδίσει τη μάχη. Το ίδιο συνέβαινε και τη Νύχτα του Θερινού Ηλιοστασίου, τότε που θριάμβευε το Φως, και τότε που ο Ήλιος εξασφάλιζε τη σημαντικότερη νίκη του επί της νύχτας, η οποία, πλέον, διαρκεί λίγες μόνο ώρες. Τελικά, αυτή η εορτή έγινε η πιο σημαντική. Ο ισχυρός Ήλιος βοηθούσε, επιπλέον, να πραγματοποιηθεί ο θερισμός, κάτι που ήταν η αιτία για μία ακόμη εορτή. Στη συνέχεια, η δύναμή του ελαττωνόταν βαθμιαία· οδηγούνταν για μία ακόμη φορά προς τον θάνατο, ο οποίος, με τη σειρά του, θα μετατρεπόταν σε νέα ζωή.

Ήδη από τη Νορδική και Αρχέγονη Γερμανική Εποχή του Λαού μας, οι άνθρωποι μιλούσαν μέσα από πολλές και ποικίλες ιστορίες για τον θάνατο και την ανάσταση του Ήλιου. Έχουμε την τύχη να γνωρίζουμε περισσότερα γι' αυτόν τον πρώιμο πολιτισμό του Λαού μας, παρά για κάποιες περιόδους που εκτυλίχθηκαν αργότερα στην ιστορία μας. Αυτή η εμπειρική γνώση του Ήλιου είναι το αντικείμενο σχεδόν όλων των προχριστιανικών παραμυθιών

μας, τα οποία συνέλεξαν και κατέγραψαν οι αδελφοί Γκριμ πριν από εκατό και πλέον χρόνια, περισώζοντάς τα, για πάντα. Η, σαν Ήλιος, πριγκίπισσα, που σκοτώνεται από μια βλαβερή χειμωνιάτικη δύναμη και που, αργότερα, ανασταίνεται χάρη σε έναν νεαρό ήρωα, είναι η ουσία όλων αυτών των ιστοριών, που αναπτύσσονται και που διαφέρουν με έναν αρκετά όμορφο τρόπο.

Ένας έβλεπε αυτόν τον νόμο του «Πέθανε και Γίνε»[2] παντού γύρω του, στη *Φύση*. Η ετήσια πορεία του Ήλιου είναι εκείνη που καθορίζει τον ρυθμό όλων των ζωντανών πραγμάτων, ζώων αλλά και φυτών. Ολόκληρη η ζωή τους περιστρέφεται γύρω από τη νιότη και το γήρας, τον θάνατο και την αναγέννηση. Η ίδια η ζωή του ανθρώπου ακολουθούσε αυτόν τον ρυθμό. Ο Νορδικός άνδρας, γνώριζε ότι η ζωή του προερχόταν από τα γεννητικά όργανα ενός ανδρός ο οποίος ήταν προορισμένος να πεθάνει. Έδινε τη ζωή του έχοντας πλήρη επίγνωση του θανάτου του. Αυτή ήταν η ουσία της Κοσμοθεωρίας[3] του. Αυτό που έμαθε από τον Ήλιο, το είδε στα δάση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θεωρούσε τα δέντρα ιερά. Φανταζόταν ότι ολόκληρο το σύμπαν στηρίζεται από ένα γιγάντιο δέντρο, τον Παγκόσμιο Φράξο, ο οποίος περιγράφεται στις *Έντα*. Στην αιωνιότητά του, ο νόμος του «πέθανε και γίνε» παρέχει μια συνεχή ανανέωση, έναν αιώνιο ρυθμό. Έτσι, ο Νορδικός άνθρωπος είχε ως σύμβολα των εορτών του τον *Ηλιακό Τροχό*, τη *Φωτιά* και το *Δέντρο*. Στις ιστορίες που διαβάζουμε, το Δέντρο της Ζωής αναπτύσσεται στον τάφο της μητέρας. Προστατεύει τη νέα ζωή με ευλογίες.

---

[2] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *«Stirb und Werde»*.

[3] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Weltanschauung*.

Stirb und Werde
(Πέθανε και Γίνε)

Όλα φεύγουν, όλα επιστρέφουν.
Αιωνίως κυλά ο Τροχός του Είναι.
Όλα πεθαίνουν, όλα ξανανθίζουν.
Αιωνίως τρέχει η Χρονιά του Είναι.
Όλα σπάζουν, όλα ενώνονται εκ νέου.
Αιωνίως χτίζεται η Οικία του Είναι.
Όλα χωρίζονται, όλα ξανασυναντιούνται.
Αιωνίως μένει πιστό το Δαχτυλίδι του Είναι.

Φρίντριχ Νίτσε

Η Εορτή των Ηλιουγέννων

Όταν περάσει ο Μήνας των Νεκρών, ο Νέμπλουνγκ[4] (Νοέμβριος), αρχίζει η περίοδος των Ηλιουγέννων, η γνώση της έγερσης του Ήλιου από τον ύπνο, ή αλλιώς, της ανανέωσης μετά τον χειμωνιάτικο θάνατο· της γέννησης του φωτός από το σκοτάδι της μεγάλης νύχτας. Αν και εμείς οι Γερμανοί δεν ζούμε πια στον μακρινό Βορρά, και παρόλο που μπορούμε να απαλύνουμε τα μελαγχολικά μας συναισθήματα με το φως και τη ζεστασιά, οι αρχαίες εμπειρίες των προγόνων μας είναι πολύ ισχυρές και ζωντανές μέσα μας. Συνεχίζουμε να νιώθουμε ότι τα Ηλιούγεννα είναι η σπουδαιότερη εορτή του έτους. Συνεπώς, κάνουμε κάθε προσπάθεια να τη γιορτάσουμε στο σωστό ύφος, με τις οικογένειές μας.

Το Χρονικό Πλαίσιο

Πρώτα, πρέπει να γίνει κατανοητή η ροή αυτής της περιόδου. Κάποτε, εκείνη διαρκούσε από την 6^{η} ημέρα του μηνός *Γιουλ* (Δεκεμβρίου), που ήταν η Ημέρα του Βόταν (πλέον, του «Αγίου Νικολάου»), μέχρι την 6^{η} ημέρα του μηνός Χάρτουνγκ (Ιανουαρίου), που ήταν η Ημέρα της Φρίγκα (πλέον, των «Θεοφανίων»). Η βασική εορτή πραγματοποιούνταν κατά τη Νύχτα του Χειμερινού Ηλιοστασίου, τη νύχτα της 21^{ης} ημέρας του μηνός *Γιουλ*, όταν οι κορυφές των βουνών έλαμπαν από τις πυρές.

Σήμερα, έχουμε προσαρμοστεί σε κάποιες αλλαγές αυτού του χρονικού πλαισίου. Η Περίοδος Προετοιμασίας (πλέον, «Adventszeit»[5]), διαρκεί από την πρώτη Κυριακή, μέχρι την 24^{η} ημέρα του μηνός *Γιουλ*. Περιλαμβάνει τις τέσσερις Κυριακές του μηνός *Γιουλ*, την Ημέρα του Βόταν (την 6^{η} ημέρα) και το ίδιο το Χειμερινό Ηλιοστάσιο (την 21^{η} ημέρα). Οι «Δώδεκα Ιερές Ημέρες» ξεκινούν με τη Νύχτα των Ηλιουγέννων (την 24^{η} ημέρα του μηνός *Γιουλ*) και λήγουν την Ημέρα της Φρίγκα, την 6^{η} ημέρα του μηνός Χάρτουνγκ. Αυτές οι

---

[4] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Neblung*. Συναντάται και ως Νέμπελουνγκ (*Nebelung*).

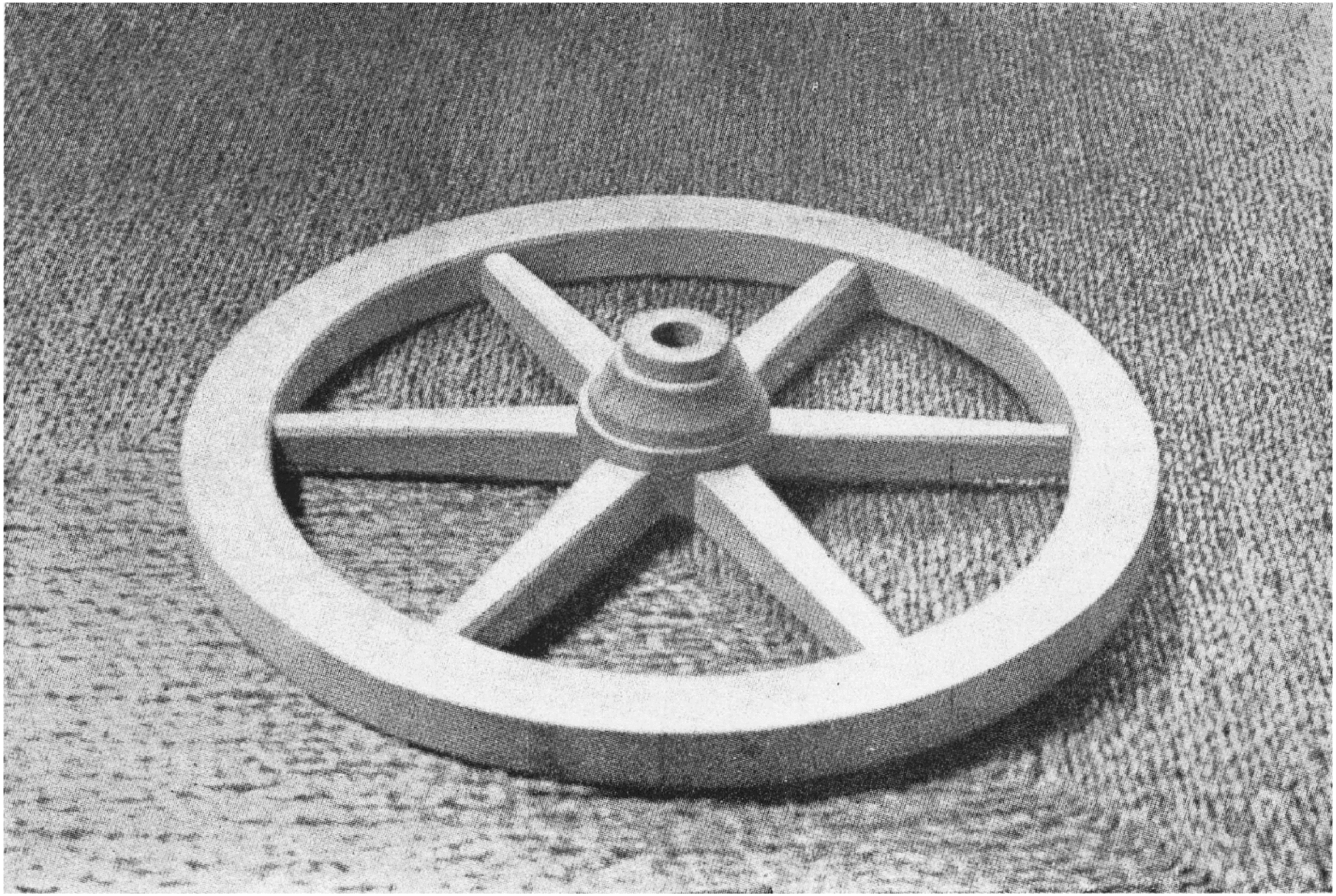
[5] Σ.τ.Μτφ.: Κάτι αντίστοιχο του «Σαρανταήμερου» ή «μικρής Σαρακοστής».

δώδεκα ημέρες είναι γεμάτες με ειδικές εορτές, ειδικά την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς και την Πρωτοχρονιά.

Το *Julkranz (Γιουλ-στεφάνι)*

Την τέταρτη Κυριακή του μηνός *Γιουλ*, είναι αρχαίο έθιμο να κρέμεται, στο καθιστικό δωμάτιο, το *Γιουλ*-στεφάνι. Το κλαδιά του γεμίζουν το σπίτι με το άρωμα της ερυθρελάτης, οι κόκκινες κορδέλες του ξυπνούν τη χαρά για τους ερχόμενους εορτασμούς και τα κόκκινα κεριά του φωτίζουν τη νύχτα του σκοτεινού Χειμώνα. Το *Γιουλ*-στεφάνι είναι κάτι αντίστοιχο του παλαιού Ηλιακού Τροχού, κι έτσι όπως φτιάχνεται από αγνή πρασινάδα, μας θυμίζει το παλαιό Δέντρο της Ζωής. Από τη στιγμή που κάνουμε αυτή τη σύνδεση, είμαστε βέβαιοι ότι θα κάνουμε τις σωστές προετοιμασίες για την εορτή. Ο ᛋᛋ-Άνδρας πηγαίνει στον οικείο του καροποιό, και ζητά έναν ξύλινο τροχό με διάμετρο περίπου 50-80 εκατοστά. Σίγουρα θα υπάρχει κάποιο διαθέσιμο. Τότε, εκείνος κόβει τη μία πλευρά του άξονα, έτσι ώστε ο τροχός να μπορέσει να οριζοντιωθεί. Στη συνέχεια, βάφεται με σκούρο φαιό ή ανοιχτό κόκκινο χρώμα, και γίνεται το οικογενειακό *Γιουλ*-στεφάνι. Θα τοποθετηθεί επάνω σε ένα χαμηλό τραπέζι ή στον ιερό χώρο της οικογένειας, σε μια γωνιά του καθιστικού. Έτσι, ο *Γιουλ*-τροχός, ή «Ηλιακός Τροχός», με τη βαθιά ριζωμένη γερμανική θρησκευτική σημασία του, θα χρησιμοποιηθεί ως η βάση του ᛋᛋ-Δέντρου. Ένας μικρός διχαλωτός κορμός, χωρίς κλαδιά, σφηνώνεται μέσα στο κέντρο του άξονα, έτσι ώστε να αναδημιουργηθεί το Δέντρο της Ζωής, που αναπτύσσεται μέσα από τον Ηλιακό Τροχό. Αυτό το Δέντρο της Ζωής θα χρησιμοποιείται από την ᛋᛋ-Οικογένεια για κάθε εορτή του έτους. Αντί για τον καροτροχό, δύναται επίσης να χρησιμοποιηθεί ένας ξύλινος τροχός, με τοποθετημένες ακτίνες από τον ξυλουργό, διακοσμημένος με Ρούνους.

Το δέντρο, θα πρέπει να παραμένει σταθερά στο κέντρο του τροχού, ενώ αντικαθίσταται κάθε χρόνο, κατά το τέλος του, από τον κορμό του Δέντρου των Ηλιουγέννων. Επομένως, ο – βαθιά συμβολικός – Τροχός αντικαθιστά τη – χωρίς-νόημα – σιδερένια βάση του δέντρου, που δεν έχει θέση σε μια ᛋᛋ-Κατοικία. Το ίδιο ισχύει και για τα ηλεκτρικά φώτα που στολίζουν το δέντρο, όπως και για τα απαίσια γυάλινα στολίδια. Έπειτα, τοποθετούμε κατά μήκος

Ο Ηλιακός Τροχός.

Κατασκευάζεται από την Deutsches Heimatwerk (Βερολίνο, Μόναχο, Σάλτσμπουργκ).

της διχάλας μια κόκκινη κορδέλα, και από τις δύο κατευθύνσεις, οι άκρες της οποίας δένονται στο *Γιουλ*-στεφάνι, το οποίο κρέμεται τώρα ελεύθερα, στη μέση περίπου του δέντρου. Το Δέντρο των Ηλιουγέννων, σύμφωνα με το έθιμο, τοποθετείται στο κέντρο του ιερού χώρου της οικογένειας. Ακριβώς πίσω του, βρίσκεται ένα Γαμήλιο Πιάτο, ενώ στις άλλες πλευρές, δεξιά και αριστερά, ένα *Γιουλ*-πιάτο.

Το *Γιουλ*-στεφάνι φτιάχνεται δένοντας γύρω από ένα ξύλινο στεφάνι (ιδανικό είναι ένα στεφάνι που χρησιμοποιούν τα παιδιά για παιχνίδι) δέσμες μικρών πευκόκλαδων, κι επάνω του, τέσσερα κόκκινα κεριά.

Όταν η Γυναίκα – την πρώτη Κυριακή του μηνός *Γιουλ* – ετοιμάσει το τραπέζι για τον απογευματινό καφέ, τότε, εκείνη το διακοσμεί με επιπλέον δέσμες πευκόκλαδων, και φωτίζει το πρώτο κερί που βρίσκεται επάνω στο *Γιουλ*-στεφάνι. Κάθε Κυριακή που περνάει, ανάβεται και από ένα κερί. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το φως των κεριών αναπτύσσεται σταδιακά, μέχρις ότου φανεί, την περίοδο του Χειμερινού Ηλιοστασίου, μια έκρηξη φωτός επάνω στο Δέντρο των Ηλιουγέννων, αναπαριστώντας τις πυρές του Ηλιοστασίου. Διαφορετικά, είναι επίσης σύνηθες να ανάβονται τα τέσσερα κεριά την πρώτη Κυριακή, με τον αριθμό των αναμμένων κεριών να ελαττώνεται κάθε εβδομάδα. Με αυτόν τον τρόπο, αναπαρίσταται ο παλαιός, ετοιμοθάνατος χρόνος, ο οποίος θα γεννηθεί ξανά – με πολλά κεριά – επάνω στο Δέντρο των Ηλιουγέννων, ακόμη και αν το τελευταίο του κερί αργοσβήσει.

Το Ψήσιμο

Σύμφωνα με την παράδοση, η νοικοκυρά ψήνει τριών ειδών κέικ κατά την εορτή των Ηλιουγέννων: α) ένα μεγάλο κέικ, β) τζιτζερόψωμο και μπισκότα αμυγδάλου, και γ) μπισκότα σε διάφορα σχήματα.

Η νοικοκυρά θα πρέπει να έχει κατά νου ότι το ψήσιμο κατά τη διάρκεια των Ηλιουγέννων έχει ένα ιδιαίτερο νόημα. Τα κέικ, δεν θα πρέπει να έχουν απλά νόστιμη γεύση, μα θα πρέπει να προσδώσουν κι ένα νόημα στην όλη εορτή. Ως εκ τούτου, τα κέικ και τα μπισκότα θα πρέπει, σαν το Δέντρο των Ηλιουγέννων, το *Γιουλ*-στεφάνι και τα κεριά, να συμβολίζουν τις σπουδαίες αλλαγές που συμβαίνουν κατά το Χειμερινό Ηλιοστάσιο. Έτσι, μια ορθή ϟϟ-

Γυναίκα θα πρέπει να διατηρεί με υπερηφάνεια τις παλαιές συνταγές και τα σχήματα, *απορρίπτοντας* τα φθηνά, αμερικανικά αγαθά των εργοστασίων.

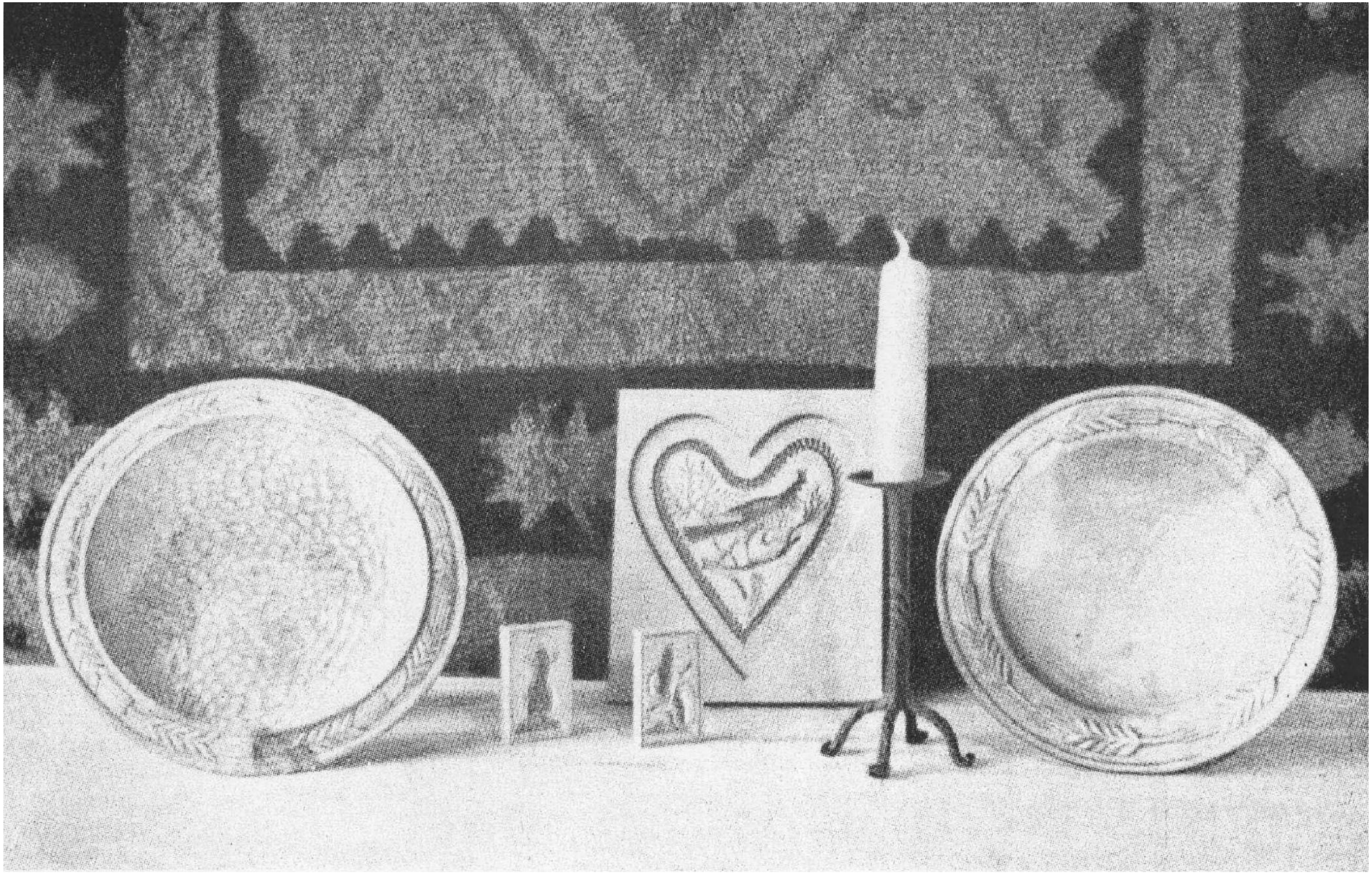
Το μεγάλο κέικ σερβιριζόταν με ένα κερί στη μέση. Σε κάθε σπίτι, σήμερα, υπάρχει ένα μεγάλο, επίπεδο κέικ. Τα τζιτζερόψωμα και τα μπισκότα – που έχουν τόσο νόστιμη γεύση, που φτιάχνονται με μέλι και σιρόπι και που γεμίζουν το σπίτι με το ευωδιαστό τους άρωμα – θα πρέπει να κόβονται στο σχήμα καρδιών, αστεριών και τροχών. Σταδιακά, κάθε ϟϟ-Κατοικία οφείλει να έχει ένα ολοκληρωμένο σετ ξύλινων σχημάτων-καλουπιών για το κόψιμο των μπισκότων αμυγδάλου. (Διατίθενται από την Deutsches Heimatwerk – Βερολίνο, Μόναχο, Σάλτσμπουργκ.)

Τα προτιμώμενα σχήματα είναι τα εξής: το Κοκοράκι (που αναγγέλλει τη φωτεινή ημέρα), ο Κάπρος (ο *Γιουλ*-κάπρος), ο Καβαλάρης (ο Βόταν επάνω στο άλογό του), ο Κυνηγός (ο Βόταν), η Κλώστρια (η Κυρά-Χόλε[6] ή η Φρίγκα), το Δέντρο της Ζωής και το Ζευγάρι Ανθρώπων. Επιπροσθέτως, τα σχήματα που γίνονται με το χέρι δύνανται να έχουν τη μορφή Ρούνων. Αυτό δεν είναι δύσκολο, εάν, πρώτα, η ζύμη πάρει μακρόστενη μορφή. Ρουνικά σύμβολα όπως ο Αγκυλωτός Σταυρός[7], ο Ρούνος Όνταλ στις ποικίλες μορφές του, το πρέτσελ, η Σπείρα του Ήλιου, το αλογοπέταλο και ο Ηλιακός Τροχός των τεσσάρων, έξι ή οκτώ ακτινών, μπορούν να σχηματιστούν εύκολα. Αυτά τα μπισκότα, με τα διάφορα σχήματά τους, όπως και το ψημένο κέικ, θα πρέπει να τοποθετούνται στο *Γιουλ*-στεφάνι και στο Δέντρο των Ηλιουγέννων, έτσι ώστε να ανακτηθούν, αργότερα, από εκεί.

Άσματα και Ιστορίες των Ηλιουγέννων

Η περίοδος των Ηλιουγέννων είναι μια όμορφη περίοδος για τα παιδιά. Ό,τι και να κάνουν οι γονείς, δεν μπορούν να φωτίσουν αυτές τις βαρετές ημέρες και μακρόσυρτες νύχτες. Απλά σκεφθείτε το: από πού προέρχεται η βαθιά, ριζωμένη αγάπη μας για τα Ηλιούγεννα; Τις περισσότερες φορές, από τις αναμνήσεις της παιδικής μας ηλικίας. Οι πρώτες εντυπώσεις διαρκούν περισσότερο, και αφήνουν μια βαθιά κατανόηση αυτών των εορτών. Μόνο

[6] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Frau Holle*.
[7] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Hakenkreuz*· η Σβάστικα.

Γιουλ-πιάτα από ξύλο.

Μικρά και μεγάλα σχήματα-καλούπια.

αν αφυπνιστεί αυτή η αρχική επίγνωση, θα έχουν σημασία όλες οι υπόλοιπες εορτές. Από τη στιγμή που, στη Γερμανία, κάθε γενιά περνάει στα παιδιά της τις παλαιές παραδόσεις, έχουμε, έτσι, σήμερα τα «Γερμανικά Ηλιούγεννα», που ζηλεύονται από τους υπόλοιπους λαούς. Θα πρέπει να σιγουρευτούμε ότι αυτές οι παλαιές παραδόσεις θα δοθούν στις επόμενες γενιές, ακέραιες και αληθινές, ώστε να αφυπνίσουν στα παιδιά μας την ισχυρή τους αγάπη για την Πατρίδα και τον Λαό τους, κάτι που θα τους δώσει μια αίσθηση ασφάλειας σε αυτόν τον σύγχρονο και πανικόβλητο κόσμο.

Κατά την περίοδο των Ηλιουγέννων, τα παιδιά οφείλουν να τραγουδούν τα παλαιά άσματα. Έτσι, οι ίδιες οι μητέρες τους θα πρέπει να τα γνωρίζουν και να τα διδάσκουν με όλη τους την καρδιά και με όλη τους την ψυχή. Ένα απόγευμα στο τοπικό σχολείο θα βοηθήσει όλους εκείνους τους γονείς που δεν τα διδάχθηκαν σωστά, όταν ήταν παιδιά. Τα καλύτερα άσματα των Ηλιουγέννων μας είναι τα εξής:

1. Πέρα από το Δάσος, Ψηλά στο Βουνό……

2. Ω Έλατο, πόσο Πιστή είναι η Φυλλωσιά σου……

3. Ω Έλατο, φέρεις ένα Πράσινο Κλαδί……

4. Υπέροχη Νύχτα, Φωτεινών Αστεριών……

Για την αφήγηση ιστοριών, καμία άλλη περίοδος δεν μπορεί να συγκριθεί μ' εκείνη των Ηλιουγέννων. Ο πυρήνας των παραμυθιών μας έχει ηλικία πολλών χιλιάδων ετών. Αν μπορείς να συλλάβεις τη βαθύτερη σημασία των γεγονότων του Χειμερινού Ηλιοστασίου, αυτό όχι μόνο θα κάνει τα παιδιά σου πιο χαρούμενα με αυτές τις ιστορίες, μα κι εσύ, ο ίδιος, θα διευρύνεις τη γνώση σου επάνω στην περίοδο των Ηλιουγέννων και στην Κληρονομιά του Αίματός σου.

Σύμφωνα με το έθιμο, συνηθίζεται, κάθε Κυριακή του μηνός *Γιουλ*, να εξιστορείται μια ξεχωριστή ιστορία σχετικά με το Χειμερινό Ηλιοστάσιο και το επερχόμενο έτος.

Την πρώτη Κυριακή του μηνός *Γιουλ*:

Η Κοκκινοσκουφίτσα

Το παιδί με τον κόκκινο σκούφο (ο Ήλιος), πηγαίνει στο σκοτεινό δάσος να επισκεφθεί την παλαιά μητέρα (Μητέρα Γη), και καταβροχθίζεται από ένα τέρας· ένας νεαρός κυνηγός απελευθερώνει το παιδί, και, μαζί με αυτό, την αναγέννηση του έτους.

Τη δεύτερη Κυριακή του μηνός *Γιουλ*:

Η Χιονάτη

Το παιδί με αρχοντική καταγωγή, πηγαίνει στα βάθη του δάσους, φθάνει στο βασίλειο των Ξωτικών (Μητέρα Γη) και σκοτώνεται από την κακιά μάγισσα (η μητριά)· το παιδί, κοιμάται μέσα στο εσωτερικό ενός βουνού, μέσα σε ένα γυάλινο φέρετρο (ο Παγωμένος Χειμώνας), ωστόσο, απελευθερώνεται και επιστρέφει σπίτι χάρη σε έναν νεαρό ήρωα.

Την τρίτη Κυριακή του μηνός *Γιουλ*:

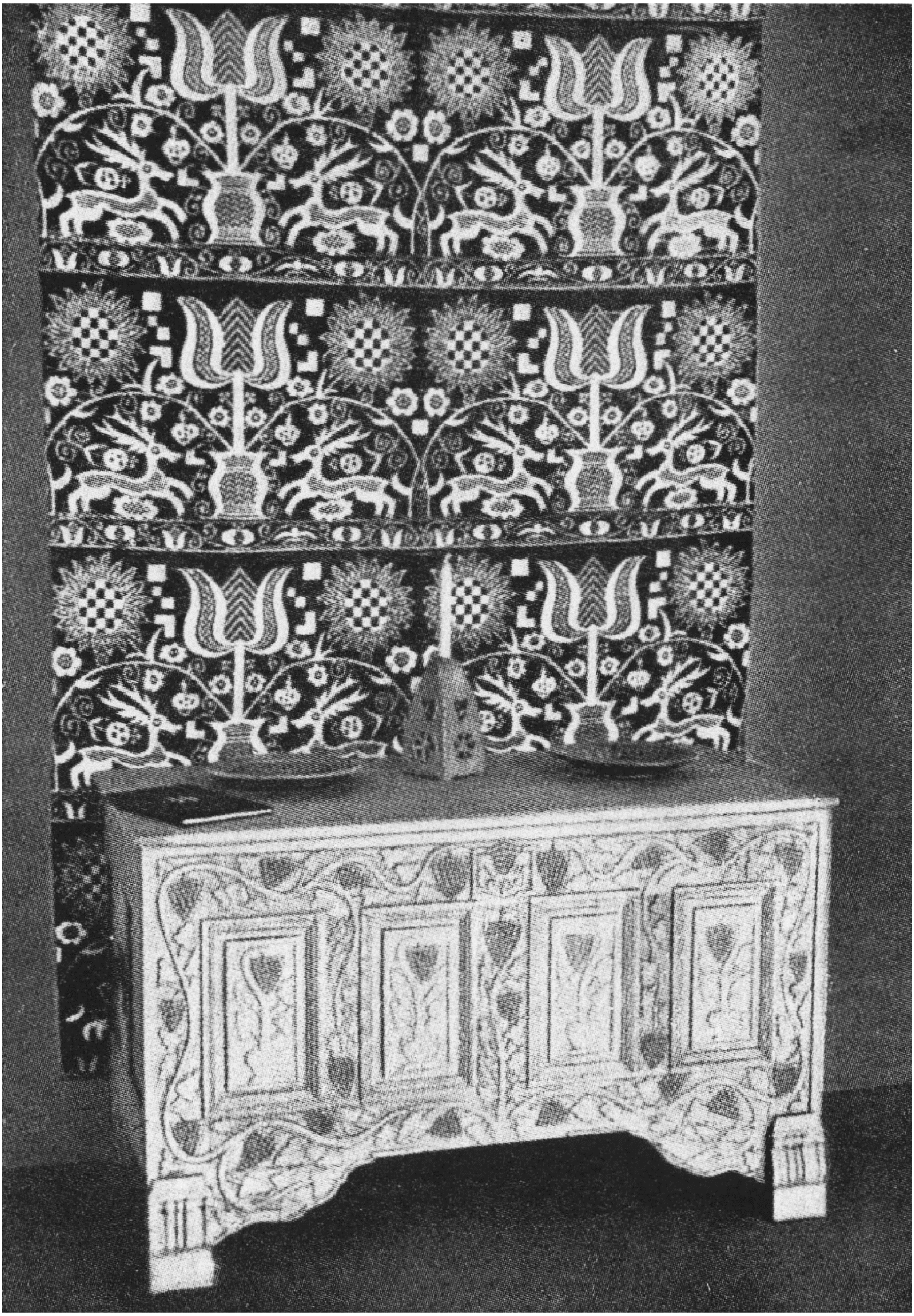
Η Νεαρή Κόρη Μαρλέν

Η πριγκίπισσα με τα χρυσά μαλλιά φυλακίζεται σε έναν πύργο (ο θάνατος του Ήλιου) και ο κόσμος γίνεται άγονος και άδειος· ο πρίγκιπας προσπαθεί να την απελευθερώσει, μα εκείνη απειλείται από την κακιά Νύφη (η κακιά μάγισσα). Τελικά, ο πρίγκιπας αναγνωρίζει τη σωστή νύφη, και την οδηγεί στο σπίτι τους.

Την τέταρτη Κυριακή του μηνός *Γιουλ*:

Η Ωραία Κοιμωμένη

Η πριγκίπισσα καταφθάνει στον πύργο της γριάς κλώστριας, και πέφτει σε

Το Γιουλ-φανάρι.

Με δύο *Γιουλ*-πιάτα από Πηλό.

έναν βαθύ ύπνο· ο κόσμος γίνεται άγονος και άδειος, μέχρις ότου κάνει την εμφάνισή του ένας νεαρός πρίγκιπας, που περπατάει μέσα από τα αγκάθια, διότι, πλέον, έχει φθάσει η ώρα (Χειμερινό Ηλιοστάσιο)· τελικά, ξυπνάει την κοιμώμενη κοπέλα με ένα φιλί, ενώ μαζί της ξυπνάει και ο κόσμος, ο οποίος λάμπει με ένα νέο φως.

(Δες επίσης: στο έπος του Ζίγκουρντ και της Μπρούνχιλντ, την ιστορία του Τοίχου της Φωτιάς[8].)

Η Ημέρα του Βόταν[9] και το *Julteller (Γιουλ-πιάτο)*

Η παλαιά Ημέρα του Βόταν, εορταζόταν την 6η ημέρα του μηνός *Γιουλ* (Δεκεμβρίου). Πιο παλιά, ο Θεός των προγόνων μας ήταν αιθεροβάμονας, επισκεπτόταν τον λαό του, ήταν φιλικός μαζί τους και τους άφηνε μικρά δώρα. Ανακοίνωνε την έναρξη της περιόδου του Χειμερινού Ηλιοστασίου και τον ερχομό του Νέου Έτους. Η Χριστιανική Εκκλησία δεν μπόρεσε να καταπνίξει αυτές τις ετήσιες επισκέψεις του μονόφθαλμου Ηγέτη των καλών Πνευμάτων, με τη λευκή γενειάδα. Έτσι, έβαλαν στη θέση του Βόταν έναν από τους υποτιθέμενους αγίους τους, τον «Άγιο Νικόλαο» («St. Nikolaus»). Ωστόσο, σε πολλές περιοχές της Γερμανίας, οι ιστορίες του *«Schimmelreiter»* (του «Καβαλάρη του Λευκού Αλόγου»), του *«Ruprecht»* (*Hruodpercht*, που σημαίνει «Λαμπρή Δόξα», επίθετο του Βόταν) και του *«Weihnachtsmann»* (του «Άνδρα των Ηλιουγέννων»), συνέχιζαν αμετάβλητες.

Κάθε ϟϟ-Οικογένεια θα πρέπει να συναθροίζεται και να καθιστά την επίσκεψη του Ανδρός των Ηλιουγέννων μια ξεχωριστή εμπειρία για τα παιδιά, που είναι βέβαιο ότι, στο μέλλον, θα την ευχαριστούν γι' αυτήν. Όταν όμως δεν είναι εφικτή μια τέτοια επίσκεψη, τότε, όλα τα μέλη της οικογένειας θα πρέπει να τοποθετήσουν τα άδεια *Γιουλ*-πιάτα τους επάνω στο περβάζι του παραθύρου, ούτως ώστε αυτά να βρεθούν το επόμενο πρωί γεμάτα με μήλα,

---

[8] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Waberlohe*.

[9] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Wodanstag, αγγλ. Wednesday*.

καρύδια και, σχηματισμένα με το χέρι, μπισκότα – αυτά, είναι οι πρώτοι αγγελιαφόροι της επερχόμενης εορτής.

Κάθε μέλος της οικογένειας οφείλει να έχει το δικό του *Γιουλ*-πιάτο. Όταν γεννιέται ένα παιδί, θα πρέπει, κατά την Τελετή της Ονοματοδοσίας του, να του δίδεται ένα *Γιουλ*-πιάτο. Αυτό, θα πρέπει να είναι ένα πιάτο φτιαγμένο από παλαιωμένο κασσίτερο, από ξύλο ή από πηλό, διακοσμημένο, επίσης, με το Δέντρο της Ζωής και με επιγραφές. Από τη στιγμή που το συγκεκριμένο πιάτο θα χρησιμοποιείται καθ' όλη τη διάρκεια του βίου, αυτό θα πρέπει να είναι όμορφο, μα όχι υπερβολικά μεγάλο σε μέγεθος. Χρησιμοποιείται για τα κεριά των γενέθλιων εορτών, για την Ημέρα του Βόταν, για την Ημέρα των Ηλιουγέννων και για τα εδέσματα της Ημέρας της Πρωτοχρονιάς· για τα αυγά, την Κυριακή της Λαμπρής· για τα μήλα, κατά την εορτή του Θερισμού, για το ψωμί και το αλάτι, στην Τελετή του Γάμου, και για το Φως της Ζωής, κατά την Επικήδεια Τελετή, το οποίο θα πρέπει να σβήσει επάνω του.

Το Δέντρο των Ηλιουγέννων

Έχοντας – κατά τη Νύχτα του Ηλιοστασίου – σταθεί δίπλα στις πυρές των βουνοκορφών, κι έχοντας ακούσει τα λόγια του στοχασμού και της υπενθύμισης, οι ᛋᛋ-Άνδρες φέρνουν στο σπίτι τους ένα από τα μικρά δέντρα που έχουν δει στη φωτιά. Το δέντρο τοποθετείται επάνω στον άξονα του Ηλιακού Τροχού και διακοσμείται με τα Φώτα των Ηλιουγέννων. Έτσι, το αειθαλές Δέντρο της Ζωής στέκει στο καθιστικό δωμάτιο, μιλώντας για τον θάνατο του σκοτεινού Χειμώνα και τη λαμπερή αναγέννηση του ερχόμενου καιρού. Αυτό είναι το Ηλιοστάσιο στην Οικία των ᛋᛋ-Ανδρών!

Θα πρέπει να έχουμε πάντα κατά νου τη σημασία που έχει το Δέντρο των Ηλιουγέννων, ακόμη κι αν αναγκαστούμε, τελικά, να το αγοράσουμε στην Ηλιουγεννιάτικη αγορά. Θα πρέπει να είναι ένα όμορφο, λεπτοκαμωμένο δέντρο, τα πλατιά κλαδιά του οποίου θα πρέπει να γεμίζουν το δωμάτιο με σοβαρότητα και γιορτινή διάθεση, τοποθετημένο στη *Γιουλ*- και ᛋᛋ-Γωνία του σπιτιού. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να διακοσμείται με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή. Οι προετοιμασίες δεν θα πρέπει να γίνονται την τελευταία στιγμή, αγοράζοντας κάθε σκουπίδι που έχει να προσφέρει το πλησιέστερο μαγαζί.

Τι είδους σημασία μπορούν να προσφέρουν τα φτηνοστολίσματα, τα μαλλιά αγγέλων, τα γυάλινα στολίδια και άλλες παρόμοιες ανοησίες, επάνω στο Δέντρο των Ηλιουγέννων της ϟϟ-Οικογένειας;!

Ο Ηλιακός Τροχός που στήριζε το *Γιουλ*-στεφάνι, τώρα, κρατά το Δέντρο των Ηλιουγέννων. Δεν θα πρέπει να υπάρχει τίποτα πάνω από το δέντρο· η κορυφή των κλαδιών θα πρέπει να παραμένει κενή. Τα αναμμένα κεριά είναι η καλύτερη διακόσμηση. Από το δέντρο, θα πρέπει να κρέμονται, με λεπτά σύρματα, πολλά κόκκινα μήλα. Το μήλο είναι ένα σύμβολο της επερχόμενης ζωής· το κόκκινο, είναι το χρώμα του Ήλιου. Άλλα σύμβολα με παρόμοια σημασία είναι τα βαμμένα – χρυσά και ασημένια – καρύδια. Τέλος, από το δέντρο θα πρέπει, φυσικά, να κρέμονται και τα σχηματισμένα με το χέρι μπισκότα, με τις διάφορες σημασίες τους, μαζί με έναν σχηματισμένο χοίρο από αμυγδαλόπαστα, που συμβολίζει τον *Γιουλ*-κάπρο.

Τις μακρόσυρτες νύχτες του μηνός *Γιουλ*, ο πατέρας θα πρέπει να κόψει ξύλινα στολίδια – στις διαφορετικές μορφές του Ηλιακού Τροχού και του Αγκυλωτού Σταυρού – ώστε να ολοκληρώσει το στόλισμα του δέντρου. Μα η κύρια εντύπωση θα πρέπει πάντοτε να προκαλείται από το ίδιο το Δέντρο των Ηλιουγέννων, και όχι από τα στολίδια του.

Ο Εορτασμός των Ηλιουγέννων

Όπως και με το Χειμερινό Ηλιοστάσιο, γιορτάζουμε τα Ηλιούγεννα το βράδυ, και όχι το πρωί. Τα Ηλιούγεννα είναι η εορτή του νεογέννητου φωτός και της ανανεωμένης ζωής. Κατά συνέπεια, είναι ο εορτασμός προς τιμήν της γέννησης του παιδιού, της ευχαριστίας προς την μητέρα, των καλών ευχών για την ανάπτυξη των αναρίθμητων Φρατριών μας. Ο λόγος για τον οποίο δίνονται δώρα κατά την περίοδο των Ηλιουγέννων, είναι για να δείξουμε σεβασμό στα υπόλοιπα μέλη της Φρατρίας μας για τον ρόλο που εκείνοι παίζουν στη συνεχιζόμενη ύπαρξή του. Επομένως, στη Γερμανία, η περίοδος των Ηλιουγέννων είναι ένας εορτασμός της οικογένειας, τόσο της κοντινής, όσο και της ευρείας, ενώ συνηθίζεται να μην έχουν πρόσβαση σε αυτόν τα μη-μέλη της, με την εξαίρεση ενός απομακρυσμένου υιού ή κάποιου που ζει μακριά από το σπίτι του.

Τα δώρα, που έχουν αξία μόνο αν ο δότης έχει εργαστεί επάνω σε αυτά, τοποθετούνται κρυφά κάτω από το δέντρο, στη *Γιουλ*- και ϟϟ-Γωνία, από τον πατέρα. Όταν όλα είναι έτοιμα, η οικογένεια συναθροίζεται στο διπλανό δωμάτιο, για το βραδινό γεύμα. Το τραπέζι θα πρέπει να είναι γιορταστικό, διακοσμημένο με προσοχή. Έτσι αρχίζει ο εορτασμός των Ηλιουγέννων. Το φαγητό θα πρέπει να είναι επαρκές, με ένα κυρίως πιάτο κυπρίνου, χήνας, κάπρου ή λαγού. Αυτά τα ζώα αποτελούν, σύμφωνα με την παράδοση, το γεύμα του εορτασμού των Ηλιουγέννων. Δεν θα πρέπει να αντικαθίστανται από άλλα γεύματα.

Δεν θα πρέπει να είναι μόνο τα δώρα γεμάτα με εκπλήξεις για τα μέλη της οικογένειας, μα ολόκληρη η εορτή. Ο πατέρας είναι εκείνος που ανάβει το κερί στο *Γιουλ*-φανάρι ή στο «*Γιουλ*-πήλινο κηροπήγιο», από το οποίο, με τη σειρά τους, παίρνουν το φως τους τα κεριά του δέντρου. Επάνω στο δέντρο θα πρέπει να υπάρχουν 13 (αντιπροσωπεύοντας τους 12 μήνες συν τον 13ο, τον αναγεννητή) ή 27 (τρεις σεληνιακές εβδομάδες των εννιά ημερών) κεριά. Τρία παρακείμενα κεριά θα πρέπει να παραμείνουν σβηστά. Έπειτα, ο πατέρας καλεί μέσα στο δωμάτιο τη σύζυγο, τα παιδιά και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας με ένα μικρό κουδουνάκι. Καθώς θαυμάζουν το δέντρο, εκείνος ανάβει τα τρία τελευταία κεριά και λέει: *«Αυτό το φως καίει για τους προγόνους, που είναι απόψε μαζί μας. Αυτό το φως καίει για τους πεσόντες συντρόφους μου, από τον Πόλεμο. Αυτό το φως καίει για τις μυριάδες των Γερμανών αδελφών, σε όλον τον κόσμο, που γιορτάζουν απόψε μαζί μας τον Εορτασμό των Ηλιουγέννων.»* Ύστερα, θα πρέπει όλοι να τραγουδήσουν το άσμα «Ω Έλατο, πόσο Πιστή είναι η Φυλλωσιά σου», χωρίς το οποίο ο Εορτασμός των Ηλιουγέννων είναι αδιανόητος. Μετά από αυτό, ανοίγουν τα δώρα. Το βράδυ θα πρέπει να είναι ήσυχο και ειλικρινές. Την καθορισμένη ώρα, η οικογένεια θα ακούσει την προσφώνηση των Ηλιουγέννων από τον Αναπληρωτή Φύρερ[10], νιώθοντας μέσα από αυτήν τον συνδετικό δεσμό που περικλείει τον λαό των Γερμανών αδελφών. Κατά τη διάρκεια της βραδιάς, θα πρέπει να ξεφυλλιστούν οι φωτογραφίες της οικογένειας, να ακουστούν παλιές ιστορίες της οικογένειας και να ανταλλαχθούν τα αποτελέσματα της έρευνας σχετικά με τις ρίζες της οικογένειας.

[10] Σ.τ.Μτφ.: Δηλαδή, από τον *Stellvertreter des Führers*, τον Ρούντολφ Ες.

Η Παραμονή Πρωτοχρονιάς και το *Julleuchter (Γιουλ-φανάρι)*

Μετά το βράδυ των Ηλιουγέννων ακολουθούν οι «Δώδεκα Ιερές Ημέρες». Κατά τη διάρκεια αυτής της σημαντικής περιόδου, οι πρόγονοί μας απείχαν από την εργασία. Λεγόταν ότι τον αέρα διέσχιζε ο Βόταν με τη Στρατιά των Νεκρών του, και ότι η Φρίγκα, ή η Κυρά-Χόλε, από ψηλά, πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων, ηγούνταν της Στρατιάς των Αγέννητων.

Κατά τη διάρκεια εκείνων των ημερών, οφείλουμε να ανάβουμε τα κεριά των δέντρων όσο το δυνατόν πιο συχνά. Κατά το βράδυ της Παραμονής, οι εορτασμοί φτάνουν σε ένα ακόμη αποκορύφωμα. Επαναλαμβάνονται όσα γίνονταν τα Ηλιούγεννα, και λέμε για μία ακόμη φορά αντίο στο παρελθόν, κοιτάζοντας με ελπίδα το μέλλον. Το τελευταίο βράδυ του χρόνου είναι μια πολύ ευχάριστη ώρα. Τα παιδιά έχουν αγοράσει μικρά πυροτεχνήματα και περνούν την ώρα τους ευχάριστα. Η μητέρα φέρνει το κουτάλι για το έθιμο της μολυβδομαντείας[11], το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικά γι' αυτή τη διαδικασία. Ο μόλυβδος χύνεται επάνω στο κουτάλι και ρίχνεται μέσα σε μια κούπα με κρύο νερό. Οι επακόλουθες φιγούρες προλέγουν το μέλλον. Ευχετήριες κάρτες στέλνονται σε μακρινούς συγγενείς. Το άρωμα του πόντς της Παραμονής Πρωτοχρονιάς γεμίζει το σπίτι, και το βραδινό γεύμα είναι όσο μεγαλοπρεπές όσο κι εκείνο της νύχτας των Ηλιουγέννων.

Τα μεσάνυχτα, όταν τα κεριά του Δέντρου των Ηλιουγέννων σβήσουν, ο ϟϟ-Άνδρας τοποθετεί το *Γιουλ*-φανάρι επάνω στο τραπέζι. Με το ετήσιο κερί του, αυτό το μικρό κηροπήγιο έχει αναφθεί σε κάθε οικογενειακό εορτασμό του περασμένου έτους. Το κερί έχει πλήρως σβηστεί, και απόψε, θα λάβει ένα νέο. Έτσι ακριβώς όπως οι πρόγονοι μας δεν άφηναν ποτέ την ιερή φωτιά της εστίας να σβήσει, έτσι και το ϟϟ-Φανάρι μας θα πρέπει να είναι πάντοτε αναμμένο. Με αυτόν τον τρόπο, γίνεται ένα σύμβολο του Φωτός του Ήλιου που δεν πεθαίνει ποτέ. Όλοι γίνονται πολύ σκεπτικοί όταν, τελικά, το παλιό κερί σβήσει τελείως, και το νέο πάρει τη θέση του.

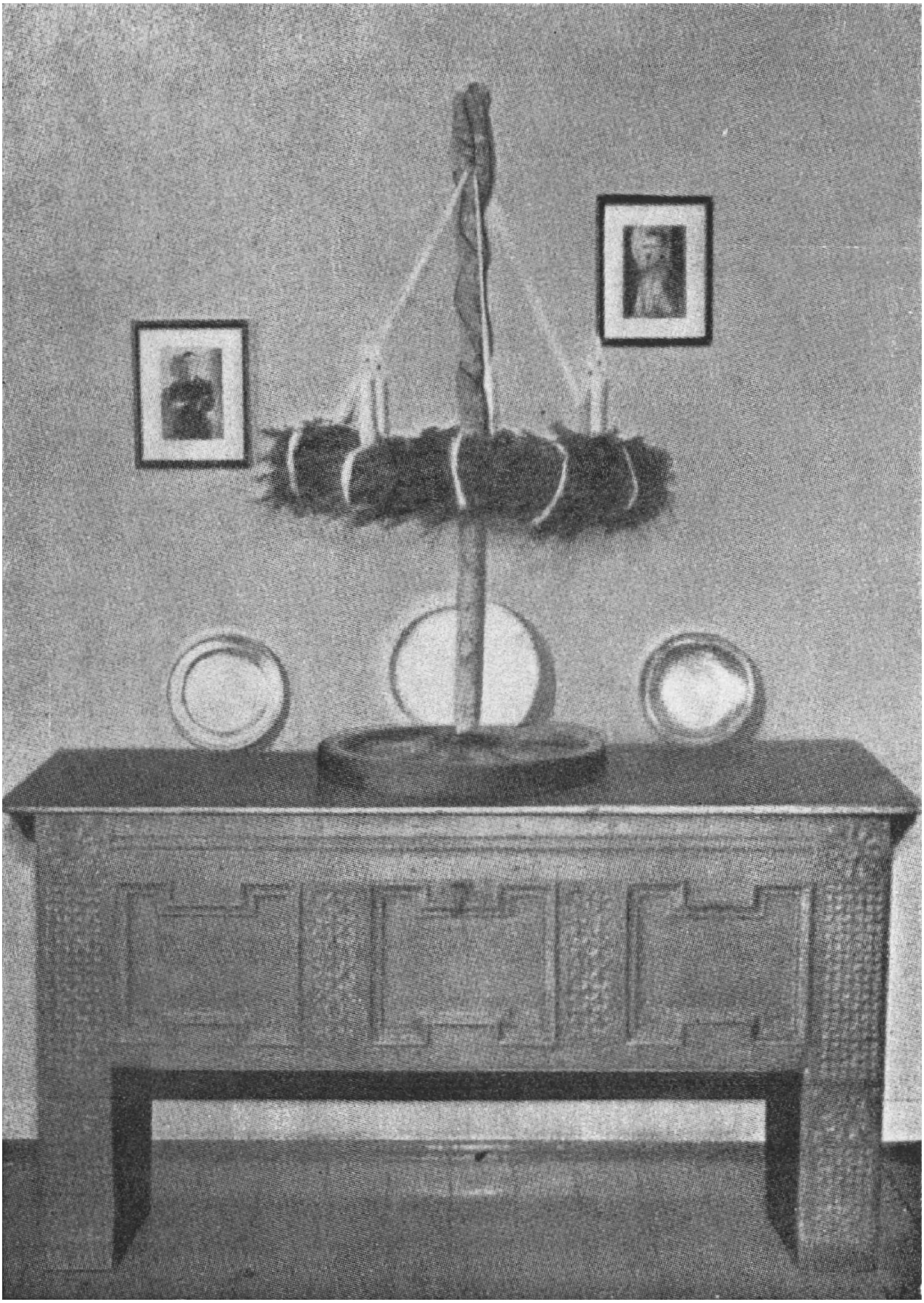
[11] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Bleigießen*, κυριολ. «έκχυση μολύβδου».

Ακολουθούν οι ευχές του Ράιχσφύρερ προς τους άνδρες του[12]:

«Σας δίνω αυτό το *Γιουλ*-φανάρι. Έχει δημιουργηθεί σε συμφωνία με το παραδοσιακό ύφος του Λαού μας.
Το φως του, θα πρέπει να είναι αναμμένο κατά τη διάρκεια της Νύχτας του Νέου Έτους, που για μας, πέφτει τη νύχτα της $31^{ης}$ Δεκεμβρίου προς την ημέρα της $1^{ης}$ Ιανουαρίου.
Το μικρό κερί του, θα πρέπει να μείνει αναμμένο ως το σύμβολο των τελευταίων ωρών του έτους που τελειώνει.
Το μεγάλο κερί του, από την άλλη, θα πρέπει να ανάψει την πρώτη στιγμή του Νέου Έτους.
Αυτό το έθιμο περιέχει βαθιά σοφία.
Είθε κάθε ᛋᛋ-Άνδρας να κοιτάξει, με αγνή καρδιά, το μικρό κερί να αργοσβήνει και να ανάψει το νέο φως, του νέου έτους, με ανανεωμένο σφρίγος.
Αυτά εύχομαι σε σας και τη Φρατρία σας, σήμερα, και για το μέλλον.»

---

[12] Σ.τ.Μτφ.: Δηλαδή, του Reichsführer-ᛋᛋ, Χάινριχ Χίμμλερ. Το συγκεκριμένο έγγραφο, της $16^{ης}$ Δεκεμβρίου 1935, συνόδευσε την πρώτη κυκλοφορία των *Γιουλ*-φαναριών, το ίδιο έτος. Δες στο *Παράρτημα ΙΙ*, τη γνήσια αναπαραγωγή του εγγράφου.

Η Γιουλ-Γωνία.

(2 *Γιουλ*-πιάτα από κασσίτερο, 1 Γαμήλιο πιάτο από ξύλο,
το *Γιουλ*-στεφάνι μέσα στον Ηλιακό Τροχό, η Κασέλα της Οικογένειας.)

Κι αν ο Κόσμος είχε πεθάνει
από το κρύο, τον πάγο και το χιόνι,
κι αν η Φυλή είχε διαφθαρεί
από τη μιζέρια, την εξαπάτηση και τη συμφορά, –
εμείς θα θέλαμε να ανάψουμε μια Φωτιά,
να γινόμασταν οι ίδιοι Φωτιά,
και να την αναγγείλουν οι Επερχόμενες Γενιές
της Ζωής και της Ηλιοφάνειας.
Κι αν όλοι είχαν υποκύψει,
κάτι που φαίνεται με σιγουριά τις Νύχτες,
τις σκοτεινές και βροχερές,
και ο τελευταίος σπόρος μασηθεί, – –
εμείς δεν θα κλαψουρίσουμε, όπως κάνουν οι δούλοι.
Ξεχασμένοι από την Πίστη και την Ισχύ,
θα παραμείνουμε αισιόδοξοι,
σαν ένα Λίκνο του Δρύινου Άξονα στα δωμάτιά μας.
Και τότε, οι Επερχόμενες Γενιές θα επιβεβαιώσουν ότι,
όντας βαθιά ριζωμένοι στο έδαφος,
εκείνοι ποτέ δεν λύγισαν,
όταν αντίκρυσαν τη Μοίρα τους.
Όταν η κούραση και ο φόβος ριχτούν μπροστά της,
η Καλή Τύχη δεν επηρεάζεται.
Θα πρέπει να είναι σκληρή σαν βράχος. –
Μόνο η Θέληση διαμορφώνει τον Κόσμο.

Λόταρ Στένγκελ-φον Ρουτκόφσκι[13]

---

[13] Σ.τ.Μτφ.: Ο ᛋᛋ-Hauptsturmführer Lothar Stengel-von Rutkowski (ᛉ1908-1992ᛣ) γεννήθηκε στις 3 Σεπτεμβρίου 1908, στο Χοφζουμπέργκε. Ήταν Γερμανός φυλετιστής και Εθνικοσοσιαλιστής, επιστήμονας, συγγραφέας και ποιητής, στενός φίλος του Χανς Φ. Γκύντερ. Ο λοχαγός των ᛋᛋ πολέμησε, παρασημοφορήθηκε και αιχμαλωτίστηκε στο Ανατολικό Μέτωπο. Απελευθερώθηκε το έτος 1949, ενώ από το 1958 έως και το 1972 εργάστηκε ως ιατρικός σύμβουλος. Έφυγε από τη ζωή το 1992.

Η Εορτή της Λαμπρής[14]

Η λέξη *Όστερν* έχει γερμανικές ρίζες. Υποδηλώνει ότι ο Ήλιος ανατέλλει επακριβώς στην *Ost*, στην Ανατολή. Με την άφιξη της Λαμπρής, ο πόλεμος μεταξύ Χειμώνα και Θέρους κρίνεται υπέρ του ερχόμενου Καλοκαιριού, διότι όταν καταφθάνει η Λαμπρή, η Ισημερία έχει ήδη παρέλθει. Η Λαμπρή είναι μια κινητή εορτή, και καθορίζεται όχι μόνο από τον Ήλιο, μα και από τη Σελήνη. Η Κυριακή της Λαμπρής είναι η πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο που έπεται της Εαρινής Ισημερίας.

Η Χριστιανική Εκκλησία, για τον εορτασμό της «ανάστασης του Χριστού» της, διάλεξε την ημερομηνία αυτής της αρχαίας γερμανικής εορτής της εκ νέου αφύπνισης και ανάστασης. Η Λαμπρή, είναι η εορτή της νικηφόρας Άνοιξης, κατά την οποία ο Νόμος της Αιώνιας Ζωής της Φύσης είναι ορατός στα χιλιάδες μπουμπούκια και στους αναπτυσσόμενους σπόρους παντού γύρω μας. Αυτές οι ημέρες της Λαμπρής γιορτάζονται από τους Γερμανούς με τη συνάθροιση γύρω από την ανοιξιάτικη πυρά, με το Δέντρο της Ζωής στο σπίτι, με τον ίουλο ιτιάς, με τα λαμπριάτικα Αυγά και με το εορταστικό γεύμα. Από τη στιγμή που βλέπουμε την αποκάλυψη του Θεού στους Νόμους της Φύσης, όλα αυτά τα σύμβολα είναι σημάδια της εγγύτητας με τον Θεό.

Η Λαμπρή είναι μια εορταστική περίοδος. Διαρκεί πολλές ημέρες. Σήμερα, συνηθίζουμε να αρχίζουμε τους εορτασμούς κατά την Πράσινη Κυριακή («Κυριακή των Βαΐων»). Η Κυριακή της Λαμπρής αποτελεί τη σημαντικότερη εορταστική ημέρα αυτής της περιόδου. Αν θέλουμε αυτός ο εορτασμός να έχει σημασία, θα πρέπει, τότε, να περάσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο με την οικογένειά μας, και να αρχίσουμε τις προετοιμασίες από νωρίς.

[14] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Osterfest*, αγγλ. *Easter*.

Το Δέντρο της Λαμπρής

Την Πράσινη Κυριακή, τα παιδιά πηγαίνουν στα δάση. Εκεί, βρίσκουν και κόβουν διάφορα ευέλικτα χαμόκλαδα από δέντρα κλαίουσας ιτιάς, σημύδας και φουντουκιάς, τα οποία δένονται σε ένα στεφάνι. Ένα ή τρία από αυτά τα στεφάνια, όπως και κατά την Περίοδο Προετοιμασίας, κρέμονται επάνω στο κοντάρι με πράσινες κορδέλες και τοποθετούνται στην ϟϟ-Γωνία του σπιτιού. Την Πράσινη Πέμπτη («Μεγάλη Πέμπτη»), το στεφάνι θα πρέπει να διακοσμείται με ιούλους ιτιάς. Τα πολύχρωμα λαμπριάτικα Αυγά θα πρέπει να προστίθενται την Κυριακή της Λαμπρής.

Τα Αυγά της Λαμπρής

Όλοι γνωρίζουν ότι το λαμπριάτικο Κουνέλι κάνει αυγά! Για να τιμηθεί αυτή η ιστορία, το Κουνέλι κάνει την εμφάνισή του επάνω στο τραπέζι και στη λαμπριάτικη φωλιά, με τη μορφή μπισκότων αμυγδάλου και σοκολάτας, αντίστοιχα. Αυτή η λαμπριάτικη φωλιά κάθε μέλους της οικογένειας είναι το *Γιουλ*-πιάτο, που παραγεμίζεται με βρύα ή βαμβάκι και κρύβεται κάπου μέσα στο σπίτι ή στην αυλή, τη νύχτα πριν τη Λαμπρή. Τα κύρια περιεχόμενα της φωλιάς είναι τα λαμπριάτικα Αυγά. Δεν θα πρέπει να παίρνουν τη θέση τους γλυκά, και θα πρέπει να είναι αληθινά, ζωντανά αυγά. Το αυγό, ξεκάθαρα, αντιπροσωπεύει την ισχύ της νέας, αφυπνισμένης ζωής. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όλοι τρώνε αυγά κατά τη διάρκεια της εορτής της Ανάστασης. Για να φανεί ότι αυτά τα αυγά έχουν μια ξεχωριστή σημασία, βάφονται και χρωματίζονται. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να επιτευχθεί αυτό. Συχνά, τα αυγά βάφονται φαιά μέσω της διαδικασίας του βρασμού των φλουδών του κρεμμυδιού και με το επακόλουθο μούλιασμα των αυγών μέσα σε αυτόν τον βρασμό. Αν αγοραστούν χρωστικές ουσίες τροφίμων, το κέλυφος του αυγού δύναται να βαφεί κόκκινο, κίτρινο, μπλε ή πράσινο. Με ένα διάλυμα δέκα τοις εκατό υδροχλωρικού οξέος, είναι εφικτή, επάνω στα βαμμένα αυγά, η επιγραφή συμβόλων, Ρούνων, ζωγραφιών και διαφόρων ρητών. Οι φράσεις των αυγών θα πρέπει να αναφέρονται σ’ εκείνον που βρίσκει το αυγό, και θα πρέπει να τον κάνουν να γελάσει· όσο πιο δυνατά, τόσο καλύτερα. Στη

βαφή των αυγών μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά, μα δεν θα πρέπει να συνδράμουν στην επιγραφή, λόγω του κινδύνου το υδροχλωρικό οξύ να πέσει στα μάτια τους.

Θα πρέπει να διακοσμηθούν και τα αυγά που θα χρησιμοποιηθούν για το ψήσιμο την Κυριακή της Λαμπρής, όπως επίσης κι εκείνα που πρόκειται να μείνουν κρυμμένα. Πλέον, αυτά τα αυγά θα είναι ένα κούφιο κέλυφος. Μετά την επιγραφή τους, θα μπορούν να κρεμαστούν με αλυσίδες – κατά μόνας ή κατά ομάδες – επάνω στο Στεφάνι της Λαμπρής. Τα μισοβαμμένα κελύφη των αυγών που τρώγονται, θα πρέπει, ύστερα, να μπήγονται ανάποδα, στις άκρες των ιούλων του στεφανιού. Τα σοκολατένια Κουνέλια θα πρέπει να διακοσμούν τη βάση του Ηλιακού Τροχού, μέχρις ότου κι αυτά, με τη σειρά τους, καταναλωθούν.

Ο Περίπατος της Λαμπρής

Ο περίπατος την πρώτη ημέρα της Λαμπρής, έχει γίνει ένα αξιοσημείωτο έθιμο για όλη την οικογένεια. Ούτε ακόμη και ο άσχημος καιρός δεν μπορεί να εμποδίσει, την Κυριακή της Λαμπρής, τον πρωινό περίπατο. Ο πατέρας δεν θα πρέπει να ξεχάσει να πάρει τον ρόλο του λαμπριάτικου Κουνελιού, έτσι ώστε τα παιδιά να βρουν τα δάση γεμάτα με λαμπριάτικα Αυγά και (φανταστικά) Κουνέλια. Κάθε χρόνο, μέσω αυτής της ιδιαίτερης εμπειρίας, τα παιδιά αφυπνίζονται από την επίδραση του Χειμερινού λήθαργου.

Ο πατέρας θα πρέπει να εξασφαλίσει το γέλιο και τη χαρά των παιδιών, λέγοντας σ' εκείνα παλαιά παραμύθια: εκείνο για τον τυφλό που πέτυχε έναν λαγό, τον κουτσό που το έπιασε και τον γυμνό που το έβαλε στην τσέπη του, τον τρόπο με τον οποίο, κατά τη Λαμπρή, ο Ήλιος χοροπηδάει τρεις φορές όταν ακούει γέλωτα, και ιστορίες για τον Μινχάουζεν, τον Όιλενσπίγκελ και τον τολμηρό Μπόμπεργκ. Αυτά τα παραμύθια κάνουν τον κόσμο να γελάει με τις σαχλαμάρες τους.

Την Κυριακή της Λαμπρής, έχει πολύ καλή γεύση μια γουλιά νερού από ένα μικρό ρυάκι του δάσους. Επιστρέφοντας σπίτι, το μεσημεριανό γεύμα θα πρέπει να απαρτίζεται από σούπα με ξινήθρα, φρέσκα λαχανικά και αυγά ομελέτα.

Οι Πυρές της Λαμπρής

Οι πυρές της Λαμπρής που ανάβονται στην Πατρίδα μας, είναι φωτιές χαράς για τη θριαμβευτική εμφάνιση της Άνοιξης. Επομένως, έχουν άμεση σχέση με τις πυρές της Νύχτας του Θερινού Ηλιοστασίου. Αν ο ϟϟ-Άνδρας δεν μπορέσει να λάβει μέρος σε κάποιον εορτασμό των πυρών της πατρικής του γης, τότε, θα πρέπει να ανάψει το *Γιουλ*-φανάρι, που βρίσκεται στην ϟϟ-Γωνία του σπιτιού του, κάτω από το Δέντρο της Λαμπρής, και να στοχαστεί το νόημα που είχαν αυτές οι πυρές για τους προγόνους, όπως επίσης και τη σημασία της Λαμπρής γι’ εκείνον και την οικογένειά του.

Η Άνοιξη θέλει τώρα να μας χαιρετήσει·
από τον Νότο, αναδίδει απαλά.
Όλα τα λιβάδια είναι ανθισμένα,
με κόκκινα και μπλε λουλούδια.
Έτσι έχει υφανθεί ο φαιός χερσότοπος,
με μια στολή πολύ απαλή,
προσκαλώντας όλους στην εορτή,
ώστε να πάρουν μέρος στον χορό του Μαΐου.

Τα πτηνά του δάσους τραγουδούν άσματα
που φέρνουν τη χαρά,
οπότε, ας τραγουδήσουμε μετά χαράς.
Το ταξίδι αξίζει όσο το χρυσάφι.
Εκεί, κάτω από τις πράσινες φλαμουριές,
λάμπουν λευκά φορέματα!
Επιτέλους, για μας τα παιδιά,
τελειώνουν τα βάσανα του Χειμώνα.

Παλαιό άσμα του Λαού

Η Περίοδος του Μαΐου

Τους παλιούς καιρούς, ο Μάϊος ήταν ο προτιμώμενος μήνας για να γίνουν οι γαμήλιες εορτές. Επίσης, μετά τους γάμους τους, οι νεαροί συνήθιζαν να πηγαίνουν και να ψάχνουν για γη, ούτως ώστε να εργαστούν σε αυτήν και να την καλλιεργήσουν. Σήμερα, με την εορτή της νέας και ισχυρής εργατικής μας δύναμης, συνδεόμαστε με αυτήν την παράδοση από το παρελθόν με έναν άμεσο τρόπο. Όλοι οι Γερμανοί νιώθουν έναν συνεκτικό δεσμό με τους συμπατριώτες τους την ημέρα της Πρωτομαγιάς· όλοι τους αποτελούν μέρος της εργατικής δύναμης της Γερμανίας, και, συνεπώς, μέρος της γερμανικής ύπαρξης. Η 1η του Μαΐου είναι η σπουδαία εορτή της ένωσης – μέσω της Εθνικοσοσιαλιστικής Επανάστασης – όλων των εργαζόμενων Γερμανών.

Αυτήν την ημέρα, η ϟϟ-Οικογένεια θα πρέπει να περάσει όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο έξω από το σπίτι, με συναδέλφους και συντρόφους από τη δουλειά, ενώ κάθε σπίτι θα πρέπει, επίσης, να διακοσμείται με λουλούδια και πρασινάδα. Αυτήν την περίοδο, στην ϟϟ-Γωνία, ο άξονας του Ηλιακού Τροχού θα πρέπει να στηρίζει ένα μικρό, πράσινο δέντρο σημύδας, ή αλλιώς, το Δέντρο της Ζωής του Μαΐου, που θα είναι διακοσμημένο με πολύχρωμες κορδέλες. Κάθε κορίτσι θα πρέπει να είναι ντυμένο στα λευκά, σαν να ήταν η Βασίλισσα του Μαΐου, το κεντρικό πρόσωπο του Χορού του Μαΐου. Τέλος, κατά το απόγευμα, ένα δροσερό ρόφημα θα αναζωογονήσει όλους όσους έλαβαν ολόψυχα μέρος στη μεγαλύτερη εορτή της κοινότητας του Έθνους, η οποία εορτάζεται αυτόν τον παλαιό, γαμήλιο μήνα.

Πάντοτε νιώθαμε μια αγάπη για σένα,
μα δεν σου δώσαμε ποτέ όνομα.
Όταν κληθήκαμε, αποχωρήσαμε σιωπηλά·
όχι στα χείλη, μα στις καρδιές μας είχαμε τη λέξη:
Deutschland![15]
Πάντοτε νιώθαμε μια αγάπη για σένα,
μα δεν σου δώσαμε ποτέ όνομα.
Κι όμως, όταν αποκαλύφθηκε ο μεγαλύτερος σου κίνδυνος,
ανακάλυψες ότι ο φτωχότερος υιός σου είναι και ο πιο πιστός.
Ω Γερμανία, σκέψου το καλά αυτό!

Καρλ Μπρούγκερ[16]

[15] Σ.τ.Μτφ.: Η λέξη Γερμανία προέρχεται από τη λατινική λέξη *Germania* (Γκερμάνια) και αποδόθηκε από τους Ρωμαίους στη γη των φυλών που κατοικούσαν ανατολικά του Ρήνου. Η λέξη *Deutschland* (Ντόιτσλαντ) προέρχεται από την Πρώτο-Γερμανική λέξη *þiudiskaz*, η οποία με τη σειρά της προέρχεται από την ινδοευρωπαϊκή λέξη-ρίζα **þeudō*, κι επίσης, από την πρωτο-ινδοευρωπαϊκή **tewtéh*$_2$*-*, που σημαίνουν «λαός, φυλή». Να διευκρινιστεί εδώ ότι μέχρι τα μέσα, περίπου, του 19ου αιώνα, οι κάτοικοι της Γερμανίας ονόμαζαν την πατρίδα τους *Teuschland* (Τόιτσλαντ), ενώ τη γλώσσα τους, *tiutsch*. Η λέξη-ρίζα συγγενεύει με την ετυμολογία της λέξης Τεύτονες: **teuto-nos:* «Ηγέτης της Φυλής», με το όνομα των ιρλανδικών θεοτήτων *Τούατα:* «θεϊκή Φυλή», όπως επίσης και με τους Δρυΐδες. («*Η λέξη Δρυΐδης προέρχεται από το tro-hid, «στοχαστής», «μάντης»· κι επίσης, από την ελληνική λέξη δρυς και τη γαλατική drou, που προσδιορίζουν την αριά, το ιερό δέντρο των Αρίων. Πρέπει να αναγνωριστεί ότι η εσωτερική σημασία της λέξης Deutschland, με «D», προέρχεται από το Druid-land.»* – Δες: Μιγκέλ Σερράνο, *«Αδόλφος Χίτλερ, ο Τελευταίος Αβατάρ»,* σελ. 505, εκδόσεις La Nueva Edad, Σαντιάγο, 1984.)

[16] Σ.τ.Μτφ.: Karl Bröger (ᛉ1886-1944ᛦ). Γεννήθηκε στη Νυρεμβέργη, στις 10 Μαρτίου του 1886. Εργάτης, συγγραφέας και ποιητής, ο Μπρούγκερ υπηρέτησε στο Δυτικό Μέτωπο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Αρκετά από τα ποιήματά του χρησιμοποιήθηκαν από τους Εθνικοσοσιαλιστές, ενώ μερικά από αυτά δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα του NSDAP *Völkischer Beobachter* (*«Λαϊκός Παρατηρητής»*). Μετά τον θάνατο του τον Μάιο του 1944, ο Μπρούγκερ τιμήθηκε από το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα με κομματική κηδεία (*«Parteibegräbnis»*).

Το Θερινό Ηλιοστάσιο

Πλέον, ο Ήλιος έχει πραγματοποιήσει τη μεγαλύτερη καμπύλη του στον ουρανό. Αυτήν την ημέρα, το φως είναι δυνατότερο και διαρκεί περισσότερο από κάθε άλλη. Στον μακρινό Βορρά, ο Ήλιος παραμένει ψηλά στον ουρανό, για 24 ώρες. Έχοντας γεννηθεί κατά την περίοδο των Ηλιουγέννων, το φως φθάνει στο αποκορύφωμα της ανάπτυξής του. Η μέση, το κέντρο του έτους, συμβολίζει τη μέση ηλικία, το μέσο σημείο των ζωών, την ισχυρή, αρρενωπή δράση μας, την ένωση στο σπίτι και την ύπαρξη του Λαού μας.

Μαζί με τις άλλες οργανώσεις που έχουν ενεργό ρόλο στην έγερση του Γερμανικού Ράιχ, τα ϟϟ βαδίζουν προς τις νυχτερινές πυρές των λόφων και των βουνών. Το παιχνίδι του Ήλιου είναι ένα σημάδι του αιώνιου Κύκλου της Ζωής, η Φωτιά είναι η ιερή Λάμψη της ανίκητης δύναμης του Ήλιου και οι ομιλίες έχουν ως στόχο την εμψύχωση για τις επερχόμενες μάχες.

Μέσα στην Οικία των ϟϟ-Ανδρών, τα παιδιά έχουν ήδη συγκεντρώσει φρύγανα πεύκων και κόκκινα άνθη ξινήθρας, τα οποία δένονται επάνω σε ένα στεφάνι (του Θερινού Ηλιοστασίου), που στερεώνεται επάνω στο *Γιουλ*-δέντρο, στην ϟϟ-Γωνία. Όταν – τη νύχτα – σβηστούν οι πυρές, ο πατέρας επιστρέφει σπίτι, ξυπνάει τα παιδιά, ανάβει το *Γιουλ*-φανάρι και τα κεριά επάνω στο Στεφάνι του Θερινού Ηλιοστασίου, και τους μιλάει για τη Φωτιά των Ανδρών και Γυναικών. Αυτό το έθιμο θα πρέπει να ξυπνήσει μέσα στην καρδιά των παιδιών την επιθυμία να γίνουν κομμάτι των εορτασμών των Μυστηρίων του Θερινού Ηλιοστασίου.

Το Θέλημα μου,

Και αυτό θα πρέπει να είναι το Καθήκον του κάθε ενός μας,
είναι η Πίστη σας!
Για μένα – όπως και για σας – η Πίστη μου
είναι όλα όσα έχω σε αυτόν τον Κόσμο!
Μα σε αυτόν τον Κόσμο,
το σπουδαιότερο πράγμα που μου έδωσε ο Θεός,
είναι ο Λαός μου!
Σε αυτόν ανήκει η Πίστη μου.
Τον υπηρετώ με τη Θέλησή μου,
και σε αυτόν δίνω τη Ζωή μου!

Αδόλφος Χίτλερ

Η Εορτή του Θερισμού

Κατά τη διάρκεια του Φθινοπώρου, οι μέρες γίνονται μικρότερες και οι νύχτες μακρύτερες, ενώ το έτος, φθάνει στο τέλος του. Η γη, έχει επιτρέψει στα φυτά να αναπτυχθούν, ο Ήλιος έχει ωριμάσει τους καρπούς, και τώρα, οι σιταποθήκες και τα κελάρια είναι γεμάτα με τα δώρα της γης. Ο σκληρός Χειμώνας μπορεί, πλέον, να ακολουθήσει. Ο Λαός, ευχαριστεί τον Θεό τους που αναπτύσσει τα πάντα, και, μέσω της εορτής του Θερισμού, τον τιμούν.

Μέσα στην Οικία των SS-Ανδρών όλα είναι πλέον έτοιμα, κάθε δωμάτιο ξεχωριστά, για τον εορτασμό. Ο SS-Άνδρας, ειδικά αν εκείνος ζει στην πόλη, οφείλει να διατηρήσει αληθινή τη σύνδεση με τον θερισμό των αγροτών, και να επισκεφθεί τα χωράφια, λίγες ημέρες πιο πριν. Είναι πολύ σημαντικό τα παιδιά να ξοδέψουν χρόνο στα χωράφια και να μαζέψουν άχυρα για το Στέμμα του Θερισμού, έτσι ώστε να εμβαθύνουν την κατανόησή τους για τη σημασία του θερισμού, και να μην το αγοράσουν έτοιμο. Στο σπίτι, το άχυρο θα δεθεί σε ένα Στεφάνι του Θερισμού ή σε ένα Στέμμα του Θερισμού, και θα κρεμαστεί πάνω στο Δέντρο της Ζωής, στην SS-Γωνία, στη μέση του Ηλιακού Τροχού. Στη συνέχεια, θα διακοσμηθεί με κόκκινα μήλα και άλλα φρούτα του κήπου. Το σπίτι του SS-Ανδρός θα διακοσμηθεί, κι αυτό, με τα καλύτερα στολίδια. Αυτά, δημιουργούν την καλύτερη ατμόσφαιρα για να ακουστεί ο Λόγος του *Φύρερ*. Επάνω στο τραπέζι, και δίπλα στο Δέντρο του Θερισμού, ψωμί και αλάτι τοποθετούνται μέσα στο γαμήλιο πιάτο των γονιών, κάτι που συμβολίζει το σπουδαίο έθιμο της ημέρας της εορτής του Θερισμού.

Το ψωμί, είναι σαν την καθημερινή ζωή: ξερό και στυφό·
μα αναγκαίο, ώστε να παραμείνουμε δυνατοί και δημιουργικοί.
Με αυτές τις φέτες σικάλεως, σκούρου φαιού χρώματος,
θρέφεται το χωράφι μας – γι’ ακόμη μια φορά.

Βεβηλώνεται σε δίσκους ασημιού·
είναι η γη που τα παρέχει όλα αυτά!
Σε κάθε φέτα ψωμιού, σκέψου
τον ιδρώτα μας για να ανταμείψουμε τη ζωή!

Το ψωμί είναι το πιο ξινό δώρο του κόσμου·
μα ιερό, διότι είναι τόσο αναγκαία καθημερινό,
διότι θα είναι για πάντα, και για κάθε στιγμή,
το τελευταίο πράγμα που ο άνθρωπος θα κρατάει στα χέρια του.

Έμπερχαρντ Κλέμεν[17]

[17] Σ.τ.Μτφ.: Eberhard Clemen (ᛘ1910-1996ᛦ). Γεννήθηκε στις 13 Οκτωβρίου του 1910, στο Μπόχουμ. Υιός ενός μηχανικού, σπούδασε Γερμανικά, Αγγλικά και τις Λατινογενείς γλώσσες στη Βόννη, στο Βερολίνο και στο Γκράιφσβαλντ. Το 1936, έγινε Δρ. Φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Γκράιφσβαλντ. Αργότερα, υπήρξε ανταποκριτής στο Υπουργείο Αεροπορίας (*Reichsluftfahrtministerium*). Μετά το 1945 και το τέλος του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, υπήρξε διδάσκαλος ξένων γλωσσών. Έφυγε από τη ζωή στις 7 Ιανουαρίου του 1996.

Η Πένθιμη Εορτή του Θανάτου

Ο Νέμπλουνγκ (Νοέμβριος), είναι ο Μήνας των Νεκρών. Το έτος πλέον πεθαίνει, και τα τελευταία φύλλα πέφτουν από τα δέντρα. Αυτή η εποχή είναι πολύ θλιβερή και μελαγχολική. Συνειδητοποιούμε ξανά ότι, όπως και η ανάσταση, τη Λαμπρή, έτσι και ο θάνατος, το Φθινόπωρο, είναι μέρος της ετήσιας πορείας. Η ζωή περιλαμβάνει τόσο τη γέννηση, όσο και τον θάνατο. Από τη στιγμή που η ζωή, για μας, είναι ιερή, η γέννηση, όπως και ο θάνατος, διατηρούνται ως κάτι το άθικτο. Έτσι λοιπόν, στη συνέχεια, στον Κύκλο των Ετήσιων Εορτών μας, ακολουθεί η Πένθιμη Εορτή του Θανάτου. Ιστορικά, οι Ημέρες Μνήμης πέφτουν αυτόν τον μήνα, εκείνον του Νέμπλουνγκ. Στις 11 Νοεμβρίου 1914 συνέβη η μάχη του Λάνγκεμαρκ, στις 11 Νοεμβρίου 1918 ήταν η ημέρα της ανακωχής και στις 9 Νοεμβρίου 1923 έγινε η πορεία προς τη Φέλντχερνχάλε. Κάθε Νοέμβριο, λοιπόν, ο *Φύρερ*, και μαζί του ολόκληρο το Έθνος, επιστρέφει στη Φέλντχερνχάλε για να τιμήσει τη Μνήμη των Νεκρών Μαρτύρων. Κατά τη διάρκεια αυτού του μήνα, όλοι θα πρέπει να επισκεφθούν τους τάφους των αγαπημένων τους, παίρνοντας μαζί τους στεφάνια λουλουδιών και αναμμένα κεριά[18].

Αυτές τις μακρόσυρτες, σκοτεινές νύχτες, ο ϟϟ-Άνδρας, που νιώθει πολύ κοντά στους εκλιπόντες, οφείλει να ανάψει το *Γιουλ*-φανάρι του προς τιμήν των πεσόντων συντρόφων του και των νεκρών της οικογένειάς του. Αν συγκεντρωθούν περισσότερα μέλη της οικογένειας, τότε, θα πρέπει να γίνει μια πρόποση Προς Τιμήν των Νεκρών. Το στεφάνι, που προορίζεται για το νεκροταφείο, θα πρέπει πρώτα να κρεμαστεί, για μία ημέρα, επάνω στην ϟϟ-Γωνία, ώστε όλοι να εμβαθύνουν την κατανόησή τους για τη σημασία του και να το αφήσουν να μεταφέρει όλους τους χαιρετισμούς της οικογένειας προς τους προγόνους της. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, μαζί με το *Γιουλ*-φανάρι κάνουν την εμφάνιση τους οι εικόνες των Νεκρών, ενώ γίνεται, επίσης, συζήτηση γύρω από τη ζωή και τον γενναίο θάνατό τους.

---

[18] Σ.τ.Μτφ.: κυριολ. «Φώτα της Ζωής» (γερμ. *Lebenslichter*).

Δεν θρηνούμε μια νεκρή σαρκοφάγο.
Κάνουμε ένα βήμα, και λέμε: ήταν κάποιος
που τόλμησε αυτό που όλοι τολμούμε.
Το στόμα του είναι σιωπηλό. Κάνουμε ένα βήμα, και λέμε:
Η Συντροφικότητα είναι ακλόνητη.

Πολλοί πεθαίνουν. Πολλοί έχουν πεθάνει.
Ο Κόσμος είναι μεγάλος, τους περικλείει μέσα του.
Οι Λέξεις, όμως, στις οποίες έχουμε ορκιστεί,
δεν χάνονται με τους Νεκρούς· αυτό, καθιστά
το Καθήκον σπουδαιότερο από τον Κόσμο.

Το Καθήκον μας να θυμόμαστε τι υπήρξε πριν,
πριν από εμάς. Διότι αργότερα,
όταν αποσυντεθούμε μέσα στον τάφο,
οι ζωές μας θα καταστούν άξιες να διαβαστούν.
Αυτό, είναι πιο ισχυρό από κάθε ορυκτό και πέτρα.

Έμπερχαρντ Βόλφγκανγκ Μέλερ[19]

---

[19] Σ.τ.Μτφ.: ϟϟ-Offizier Eberhard Wolfgang Möller (ᛉ1906-1972ᛦ). Γεννήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1906, στο Βερολίνο. Συγγραφέας, δραματουργός και ποιητής, ο Μέλερ ήταν ένα αναπόσπαστο τμήμα της εμπροσθοφυλακής των μαχόμενων Εθνικοσοσιαλιστών ποιητών (*«Kampfdichter»*), συμβάλλοντας στη διαμόρφωση του ιδεαλιστικού πνεύματος της Χιτλερικής Νεολαίας και του Εθνικοσοσιαλισμού. Μέλος του NSDAP έγινε το 1932, ενώ το 1933, έγινε επικεφαλής δραματουργός στο θέατρο του Καίνιξμπεργκ. Από το 1934, ανέλαβε τη θέση του θεατρικού συμβούλου στο Υπουργείο Προπαγάνδας. Το 1935, έγινε «Γερουσιαστής του Πολιτισμού του Ράιχ» και μέλος της «Ηγεσίας της Νεολαίας του Ράιχ», ενώ έλαβε από τον Γιόζεφ Γκαίμπελς – ο οποίος τον χαρακτήρισε «πραγματική γλωσσική μεγαλοφυία» – το «Εθνικό Βραβείο Βιβλίου», και τρία έτη μετά, το 1938, το «Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας». Την ίδια χρονιά, ο Μέλερ έγραψε το βιβλίο *«Ο Φύρερ»*. Σε αυτό, σύγκρινε τον Μαρτίνο Λούθηρο με τον Αδόλφο Χίτλερ, αποδίδοντας στον τελευταίο θεϊκές ιδιότητες. Τον χειμώνα του 1939-1940, έλαβε μέρος στον αγώνα, εθελοντικά, ως πολεμικός ανταποκριτής της ϟϟ-Μεραρχίας Πάντσερ «Βίκινγκ». Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, συνέχισε το πλούσιο έργο του. Έφυγε από τη ζωή το έτος 1972.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Η *Γιουλ*- και ᛋᛋ-Γωνία

Το σπίτι ενός ᛋᛋ-Άνδρα θα πρέπει να αναγνωρίζεται από τη Γωνία του, η οποία βρίσκεται τοποθετημένη παράμερα, για τους ειδικούς εορτασμούς της οικογένειας. Σε αυτήν τη Γωνία θα πρέπει να διατηρούνται όλα εκείνα που μας θυμίζουν τα ανώτερα καθήκοντά μας. Από αυτήν τη *Γιουλ*- και ᛋᛋ-Γωνία, μια λάμψη θα πρέπει να περικλείει την Οικία και όλους όσους ζουν μέσα σ' αυτήν. Σ' αυτήν τη Γωνία θα πρέπει να διατηρούνται όλα όσα ενισχύουν τη Φωνή του Αίματός μας και τα καθήκοντά μας προς τη Γη και τον Λαό, όλα όσα εκφράζουν τα πιστεύω μας.

Στη Γωνία, θα πρέπει να δεσπόζει η Κασέλα της Οικογένειας, μέσα στην οποία διατηρούνται τα οικογενειακά κειμήλια, όπως επίσης και τα διάφορα στολίδια (οι διακοσμήσεις του δέντρου, ο Ηλιακός Τροχός, κτλ.), τα οποία χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια του έτους. Στην αρχή, δύναται να χρησιμοποιηθεί ένα μικρό τραπέζι, μα, εν τέλει, κάθε οικογένεια θα πρέπει να έχει τη δική της Κασέλα.

Κατά τη διάρκεια του έτους, επάνω στην Κασέλα στέκει το *Γιουλ*-φανάρι, με τα *Γιουλ*-πιάτα τοποθετημένα δίπλα σε αυτό, ένα για το κάθε μέλος της οικογένειας, τα οποία χρησιμοποιούνται για όλες της Ετήσιες Εορτές, για τις γενέθλιες, τις γαμήλιες και την ημέρα του Θανάτου. Μερικές φορές, τα *Γιουλ*-πιάτα αντικαθίστανται από τον Ηλιακό Τροχό, που χρησιμοποιείται για τη στήριξη του Δέντρου της Ζωής και των πέντε Στεφανιών του Έτους, ένα για κάθε Περίοδο Προετοιμασίας: για τη Λαμπρή, για τον Μάιο, για το Θερινό Ηλιοστάσιο και για τον Θερισμό. Στον τοίχο πίσω από την Κασέλα, θα πρέπει να είναι κρεμασμένη μία εικόνα του *Φύρερ* και μία του Ράιχσφύρερ-ᛋᛋ, όπως, επίσης, οικογενειακές φωτογραφίες, τα ονόματα των προγόνων και αναμνηστικά από τον καιρό του Πολέμου. Εκεί, επιπλέον, θα πρέπει να βρίσκονται ᛋᛋ-Ρούνοι, μα κι ένας Αγκυλωτός Σταυρός (Σβάστικα), μεγάλου μέγεθος.

Η *Γιουλ*- και ϟϟ-Γωνία είναι η ένδειξη του πόσο συμμετέχει ο ϟϟ-Άνδρας και η Γυναίκα του στα έθιμα των ϟϟ.

Το Βιβλίο της Οικογένειας

Εδώ όπου οι υιοί και οι κόρες του θα τον θυμούνται στο μέλλον, εδώ, κάθε ϟϟ-Άνδρας θα πρέπει να υπενθυμίζει στον εαυτό του, με αυστηρότητα, το καθήκον του· θα πρέπει, ακόμη, να ζητήσει από τους γονείς, παππούδες και γιαγιάδες του να καταγράψουν τις παιδικές τους μνήμες, μαζί με τις άλλες μνήμες που θα πρέπει να περάσουν από γενιά σε γενιά. Οι παππούδες και οι γιαγιάδες, που συχνά έχουν καλή μνήμη της παιδικής τους ηλικίας, είναι υποχρεωμένοι να καταγράψουν τη γνώση και τις εμπειρίες τους για τα δισέγγονα τους. Ο ϟϟ-Άνδρας, θα πρέπει λοιπόν να τους πλησιάσει, να τους παρουσιάσει ένα τετράδιο και να τους πει: «Τώρα, γράψτε πως ήταν κάποτε τα πράγματα.» Κάθε δισταγμός εξατμίζεται γρήγορα, καθώς αρέσει στους γηραιότερους να μοιράζονται τις μνήμες τους. Όταν τελειώσουν το γράψιμο οι παππούδες και οι γιαγιάδες, έρχεται η σειρά των γονιών του ϟϟ-Ανδρός. Κι εκείνος, ο ίδιος, καλό θα ήταν να κρατάει ένα αρχείο των εμπειριών του, και ειδικά εκείνων από τον Πόλεμο και την περίοδο του Αγώνα, ώστε αυτές να διαβαστούν, αργότερα, από τα παιδιά του.

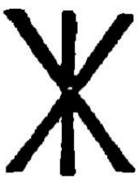
Οι ιστορίες που συγκεντρώνονται κατ’ αυτόν τον τρόπο, θα πρέπει να διαβάζονται από την οικογένεια κατά τη Νύχτα των Ηλιουγέννων. Έτσι, το ουσιώδες πνεύμα της ϟϟ-Οικογένειας θα διατηρηθεί και θα ενισχυθεί.

Οι Ρούνοι μας

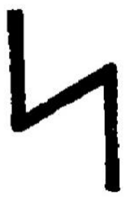
Για 5.000 χρόνια, η Νορδική μας Φυλή χρησιμοποιεί τους Ρούνους για να εκφράσει συμβολικά μια ευχή ή μια ιερή σκέψη. Ένα από τα αρχαιότερα σύμβολα είναι ο Αγκυλωτός Σταυρός (Σβάστικα), σύμβολο της ιερής πορείας του Ήλιου, και, κατά συνέπεια, σύμβολο της Κοσμοθεωρίας της Νορδικής Φυλής. Σήμερα, είναι το σύμβολο του Τρίτου μας Ράιχ. Οι ϟϟ-Καθοδηγητές

φορούν το Δαχτυλίδι της Νεκροκεφαλής[20], το οποίο απαρτίζεται από τους Ρούνους Χάγκαλ (Hagal), Ζίγκ (Sig) και Γκίμπορ (Gibor), Τυρ (Tyr) και Φα (Fa). Οι Ρούνοι Μαν (Man) και Ύρ (Yr) χρησιμοποιούνται ως τα σύμβολα της Γέννησης και του Θανάτου, σε ανακοινώσεις, νεκρολογίες και μνήματα. Οι Ρούνοι Ινγκ (Ing) και Όνταλ (Odal) είναι σύμβολα του Αίματος (του Γάμου) και της Γης (της Προγονικής Κληρονομιάς), αντίστοιχα.

Όλα αυτά τα Ρουνικά σύμβολα χρησιμοποιούνται εκτεταμένα από την ϟϟ-Οικογένεια: κατά το πλάσιμο των τζιτζερόψωμων, ως συμβολικά σημάδια επάνω στα Αυγά της Λαμπρής, καθώς και στη διακόσμηση των δώρων.

Χάγκαλ-Ρούνος: Σημαίνει «ο Περικλείων τα Πάντα». Χάγκαλ (γερμανική λέξη). Κυριολεκτικά, σημαίνει: «καταστρέφω». Με την Καταστροφή του Εχθρού, επιτυγχάνεται η Ειρήνη που περικλείει τα πάντα.

Ζίγκ-Ρούνος: Σημαίνει «νικηφόρος Ήλιος». Υποδηλώνει την ενυπάρχουσα υποσχόμενη Δύναμη της Νίκης. – «Οι δύο Ζίγκ-Ρούνοι στη Σημαία των ϟϟ συμβολίζουν την αρχαία φράση «Sig und Sal»[21], τη Σωτηρία, η οποία υποδηλώνεται στη βεβαιότητα της Νίκης του Ήλιου.» (Κ. Θ. Βάιγκελ[22])

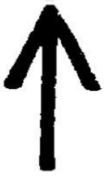
[20] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Totenkopfring*.

[21] Σ.τ.Μτφ.: Ο συγκεκριμένος αρχαίος Άριος χαιρετισμός, σημαίνει «Νίκη και Σωτηρία». Εναλλακτικά, χρησιμοποιείται και αντιστρόφως: «Σωτηρία (Χαίρε) και Νίκη» ή «Sal (Heil) und Sig». Εδώ έχει τις ρίζες του ο δημοφιλής Εθνικοσοσιαλιστικός χαιρετισμός «Sieg Heil» (Χαίρε Νίκη).

[22] Σ.τ.Μτφ.: ϟϟ-Obersturmbannführer Karl Theodor Weigel (ᛉ1892-1953ᛦ). Γεννήθηκε στις 3 Ιουνίου του 1892. Συγγραφέας, δημοσιογράφος και ειδικός σε θέματα Προϊστορίας, Πρώιμης Ιστορίας και Συμβόλων. Μέλος του NSDAP και των ϟϟ, εργάστηκε επίσης στην περίφημη *Άνενέρμπε* (Ίδρυμα Έρευνας και Διδασκαλίας της Προγονικής Κληρονομιάς). Μετά τον Πόλεμο, εργάστηκε ως ελεύθερος επαγγελματίας στην εφημερίδα *Lippischen Landeszeitung*. Έφυγε από τη ζωή το 1953, στο Ντέτμολντ.

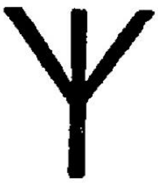
Γκίμπορ-Ρούνος: Σχηματίζεται από τον συνδυασμό του Ζίγκ-Ρούνου και του Ις-Ρούνου[23]. Συνεπώς, είναι ένας συνδυαστικός Ρούνος. Ο Ις-Ρούνος είναι η Βόρεια-Νότια Γραμμή του Ετήσιου Κύκλου. Σημαίνει «Ζωή». Σε ανθρώπινους όρους: «ζωντανή Προσωπικότητα». Ως εκ τούτου, ο Γκίμπορ-Ρούνος απεικονίζει τη θριαμβευτική Δύναμη της Προσωπικότητας.

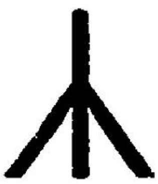
Τυρ-Ρούνος: Συμβολίζει τον γερμανικό Θεό του Πολέμου Τυρ (Ζίου, ελλ. Ζευς), και υποδηλώνει την προθυμία της αυτοθυσίας[24], για να σωθεί η Τιμή.

Φα-(Φε)-Ρούνος: «Φε» (γερμ.) = *feod* (νέα γερμ.) = δηλ. βοοειδή. Συμβολίζει τα κινητά αγαθά της αγροτιάς, τα πλούτη και την ιδιοκτησία. Ο Φα-Ρούνος και ο Τυρ-Ρούνος υποδηλώνουν την προθυμία για αυτοθυσία, παρά για κατοχή άψυχων, υλικών αγαθών.

Μαν-Ρούνος: Απεικονίζει τη γέννηση του ζωντανού όντος, με τα χέρια του σηκωμένα, τεντωμένα. (Δες: το εραλδικό σύμβολο του κρίνου.)

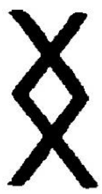

Υρ-Ρούνος: Τα χέρια κάτω, τεντωμένα προς τη Γη, συμβολίζουν τον θάνατο ενός όντος. Ο Μαν-Ρούνος και ο Υρ-Ρούνος έχουν παρθεί από τον εξάκτινο Τροχό του Έτους (Δες: τον Ις-Ρούνο και τον Χάγκαλ-Ρούνο.)

---

[23] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Eis*, «Πάγος».

[24] Σ.τ.Μτφ.: κυριολ. «προθυμία της θυσίας προς τον θάνατο» (γερμ. *Opferbeitschaft*). Δες επίσης το βιβλίο του Wulf Sörensen *«Ο φίλος Χάιν»* (Κύκνειον Άσμα, 2017), και την υποσημείωση σχετικά με τους Ρούνους του Γκέιρσοντ, σελ. 11.

Ινγκ-Ρούνος: Ινγκ σημαίνει «έχω γεννηθεί», «κατάγομαι από», και χρησιμοποιείται σήμερα ως επίθημα σε εκατοντάδες επώνυμα. Ο Ρούνος απεικονίζει δύο ενωμένους Κομιστές Ζωής. Κατά συνέπεια, είναι ο Ρούνος του Γάμου.

Όνταλ-Ρούνος: Όνταλ ή Άλοντ, είναι η γερμανική λέξη για την Κληρονομιά της Φρατρίας. Αυτή είναι και η σημασία του Όνταλ-Ρούνου. Ακόμη, περικλείει όλα όσα γνωρίζουμε για τους όρους «Προγονική Κληρονομιά», «Έδαφος», «Πατρίδα»[25].

Ο Εορτασμός των Γενεθλίων

Αν και δεν συγκαταλέγονται σε κάποια από τις σπουδαιότερες ημέρες εορτασμού, τα γενέθλια χρίζουν αναφοράς, διότι είναι κι αυτά ένας ετήσιος εορτασμός, για κάθε μέλος της οικογένειας ξεχωριστά.

Ως ετήσιος εορτασμός, λοιπόν, τα γενέθλια θα πρέπει να προετοιμάζονται από όλη την οικογένεια, με προσοχή.

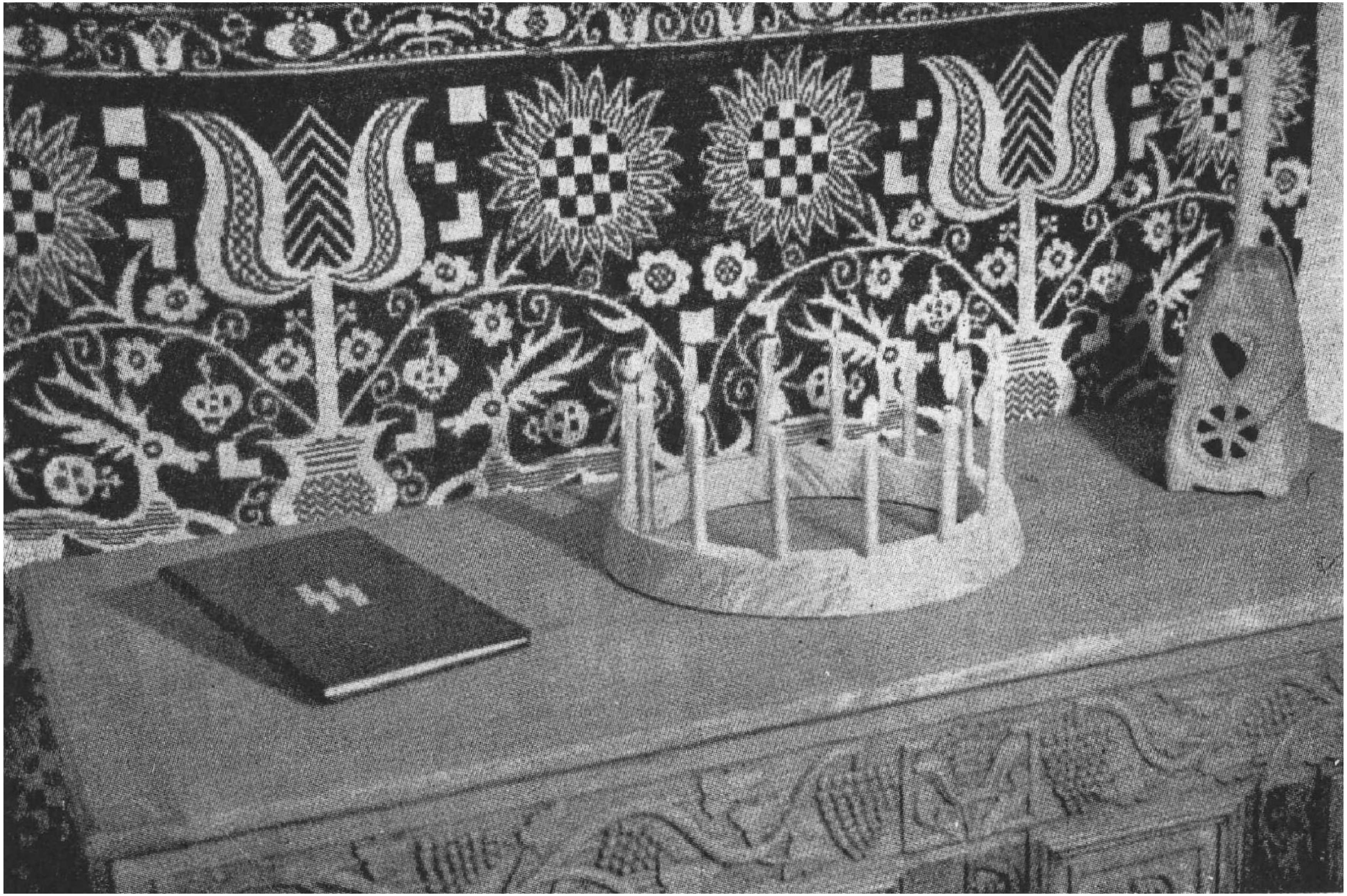
Διακοσμημένο με κεριά, το *Γιουλ*-πιάτο του παιδιού που έχει γενέθλια στέκει επάνω στην Κασέλα της Οικογένειας, στην ᛋᛋ-Γωνία· γύρω από αυτό, υπάρχουν μικρά δώρα, η τούρτα και εποχιακά λουλούδια. Θα πρέπει να υπάρχει μια μικρή δόση γης επάνω στο *Γιουλ*-πιάτο, και το *Γιουλ*-φανάρι θα

[25] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Heimat*, στο πρωτότυπο. Η λέξη είναι δύσκολο να μεταφραστεί σε άλλη γλώσσα, και η πιο κοντινή, στη νέα ελληνική, είναι η λέξη *πατρίδα*. Ωστόσο, πρεσβεύει κάτι πολύ βαθύτερο.

πρέπει να περιτριγυρίζεται από μικρά κεριά, ίδια στον αριθμό με την ηλικία του παιδιού. Τα κεριά θα πρέπει να είναι τοποθετημένα στο εξωτερικό μέρος του *Γιουλ*-τροχού (Ηλιακού Τροχού). Διαφορετικά, υπάρχει η δυνατότητα να αγοραστεί μια πανέμορφη, ξύλινη στεφάνη, διακοσμημένη με Ρούνους.

Αυτή η στεφάνη μπορεί να χωρέσει 14 κεριά. Κάθε χρόνο, ανάβεται και από ένα ακόμη κερί, μέχρι το παιδί, στα 14 του χρόνια, γίνει μέλος της Χιτλερικής Νεολαίας, εάν αυτό είναι αγόρι, ή του Συνδέσμου Γερμανίδων Κορασίδων, εάν είναι κορίτσι, και αρχίσει η διαμόρφωση της ζωής του. Στη μία πλευρά της ξύλινης στεφάνης βρίσκεται το *Γιουλ*-φανάρι, και στην άλλη, το Βιβλίο της Οικογένειας. (Η ξύλινη στεφάνη διατίθεται από την Deutsches Heimatwerk, Ντίσελντορφ, *Χίντενμπουργκβάλ 42*.)

Ένας γενικός κανόνας για τα δώρα: η αξία του δώρου δεν συμβαδίζει με την εμπορική του αξία! Ένα δώρο θα πρέπει να επιλέγεται με βάση τη στοργή και την προσοχή της δημιουργίας, ή της επιλογής, του, όπως επίσης και με βάση τον επακόλουθο δεσμό που αυτό θα δημιουργήσει ανάμεσα στον δότη και στον αποδέκτη. Όταν δίνετε δώρα στους μικρούς μας φίλους, προσέξτε να μην τα κακομάθετε.

Η Στεφάνη Γενεθλίων (Geburtstagsring),

με τα 14 κεριά, το *Γιουλ*-φανάρι και το Βιβλίο της Οικογένειας.

Άσματα για τους Εορτασμούς κατά την Ετήσια Πορεία

Ηλιούγεννα

Πέρα από το Δάσος, Ψηλά στο Βουνό[26]

(Ήρεμα και πανηγυρικά)

Χέρμαν Βιρτ

Πέρα από το δάσος, ψηλά στο βουνό
προβάλλει από τον σωρό,
κοιτάζοντας ανατολικά, το Δέντρο της Ζωής.
Τυλιγμένο στο λυκόφως,
περιμένει, εκεί, ψηλά,
σε μακρινή απόσταση από τον χωροχρόνο:
είναι το μεγαλύτερο αγαθό του ευλογημένου φωτός,
ο φρουρός της Δικαιοσύνης,
μιας ελεύθερης γενιάς,
ένα τάμα του αιώνιου πράσινου,
της ιερής γης, προπύργιο και πνεύμα.

Διαπεραστικό σκοτάδι
ανεβαίνει προς τα πάνω,
μα εσύ λάμπεις μακριά, στη Νύχτα του Κόσμου·
κάποτε θεωρήθηκες χαμένο,
αναγεννήθηκες,
κι έφερες τη θεϊκή σωτηρία στον άνθρωπο!
Λάμψε εκ νέου, αγνή φλόγα του φωτός,
απελευθερώνοντας πνεύματα,
μεταδίδοντας τη γνώση
και καθαγιάζοντας, εν συνεχεία, τις καρδιές μας.
Δέντρο του Φωτός, κάλυψέ μας με τη λάμψη σου!

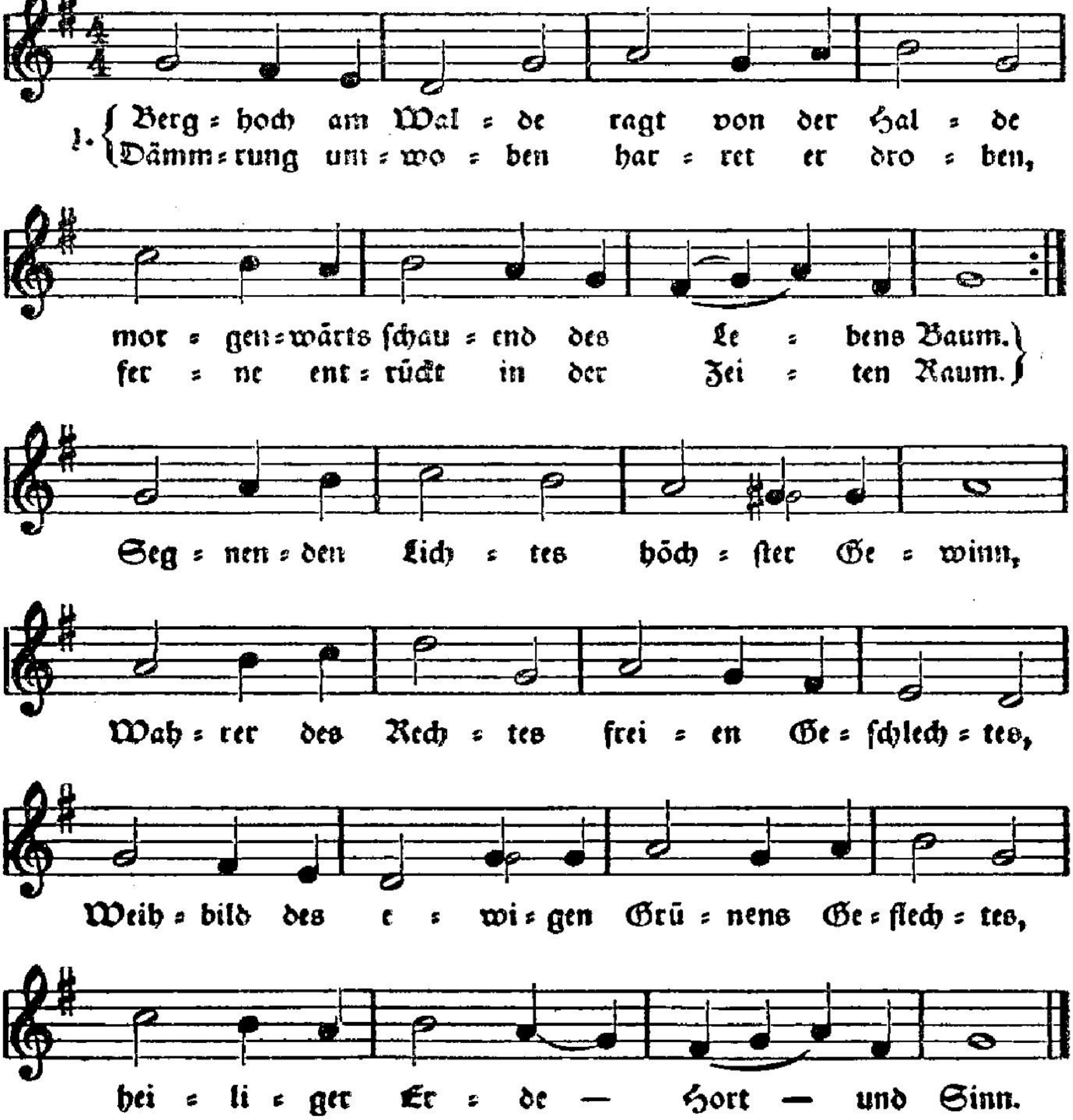
[26] Σ.τ.Μτφ.: Το συγκεκριμένο ποίημα, αφιερωμένο στο Δέντρο του Κβέστε (Questenbaum, Κβέστενμπάουμ), γράφτηκε τη δεκαετία του 1920 μετά από μια επίσκεψη του Χέρμαν Βιρτ (ᛉ1885-1981ᛦ) στον αρχαίο Ηλιακό Τροχό του λόφου δίπλα στο χωριό Κβέστενμπεργκ (Questenberg). Κάθε έτος, τον Μάιο ή Ιούνιο διεξάγεται η ομώνυμη εορτή («Questenfest»), και ο Βιρτ το ερμήνευσε αυτό σαν μια, τοποθετημένη σε λάθος στιγμή του χρόνου, εορτή του Θερινού Ηλιοστασίου.

Lieder für die Feiern im Jahreslauf

Weihnachten

Berghoch am Walde

Ruhig und feierlich — Herman Wirth

2. Dunkel durchdringend, aufwärts dich schwingend, leuchtest du weit in der Weltennacht; alther verloren, wiedergeboren, göttliches Heil zu den Menschen gebracht. Strahle von Norden, Siegglanz rein, Geister befreiend, Wissen verleihend und unsre Herzen wiederum weihend, Lichtbaum, umgib uns mit deinem Schein.

Ω Έλατο, πόσο Πιστή…

(Ήπιος τόνος)

Άσμα του Λαού

Ω Έλατο, ω Έλατο,
πόσο πιστή είναι η φυλλωσιά σου!
Είσαι πράσινο όχι μόνο
το καλοκαίρι,
μα και τον χειμώνα όταν χιονίζει.
Ω Έλατο, ω Έλατο
πόσο πιστή είναι η φυλλωσιά σου!

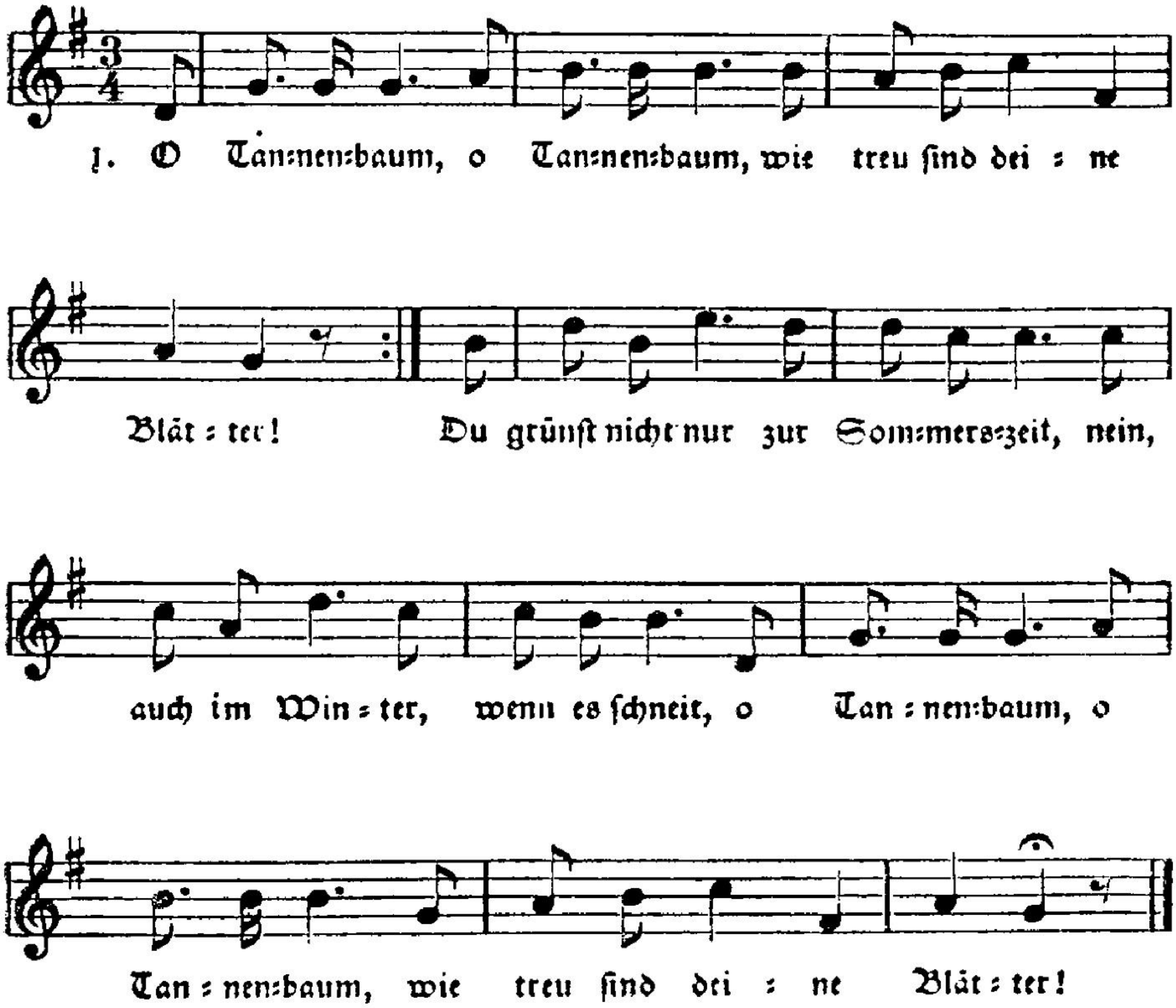
Ω Έλατο, ω Έλατο,
μ' αρέσεις, πως μ' αρέσεις!
Πολύ συχνά, όχι μόνο
την περίοδο των Ηλιουγέννων,
ένα δέντρο σαν εσένα με ευχαριστεί!
Ω Έλατο, ω Έλατο,
μ' αρέσεις, πως μ' αρέσεις!

Ω Έλατο, ω Έλατο,
τι δίδαγμα η στολή σου!
Εμπνέει ελπίδα σταθερή
και πάντα θάρρος στη ζωή.
Ω Έλατο, ω Έλατο,
τι δίδαγμα η στολή σου!

Έρνστ Άνσουτς

O Tannenbaum, wie treu . . .

Mäßig Volksweise

2. O Tannenbaum, o Tannenbaum, du kannst mir sehr gefallen! Wie oft hat schon zur Weihnachtszeit ein Baum von dir mich hoch erfreut! O Tannenbaum, o Tannenbaum, du kannst mir sehr gefallen.

3. O Tannenbaum, o Tannenbaum, dein Kleid will mich was lehren: Die Hoffnung und Beständigkeit gibt Trost und Kraft zu jeder Zeit! O Tannenbaum, o Tannenbaum, dein Kleid will mich was lehren.

Ernst Anschütz

Ω Έλατο, φέρεις…

Από τη Βεστφαλία

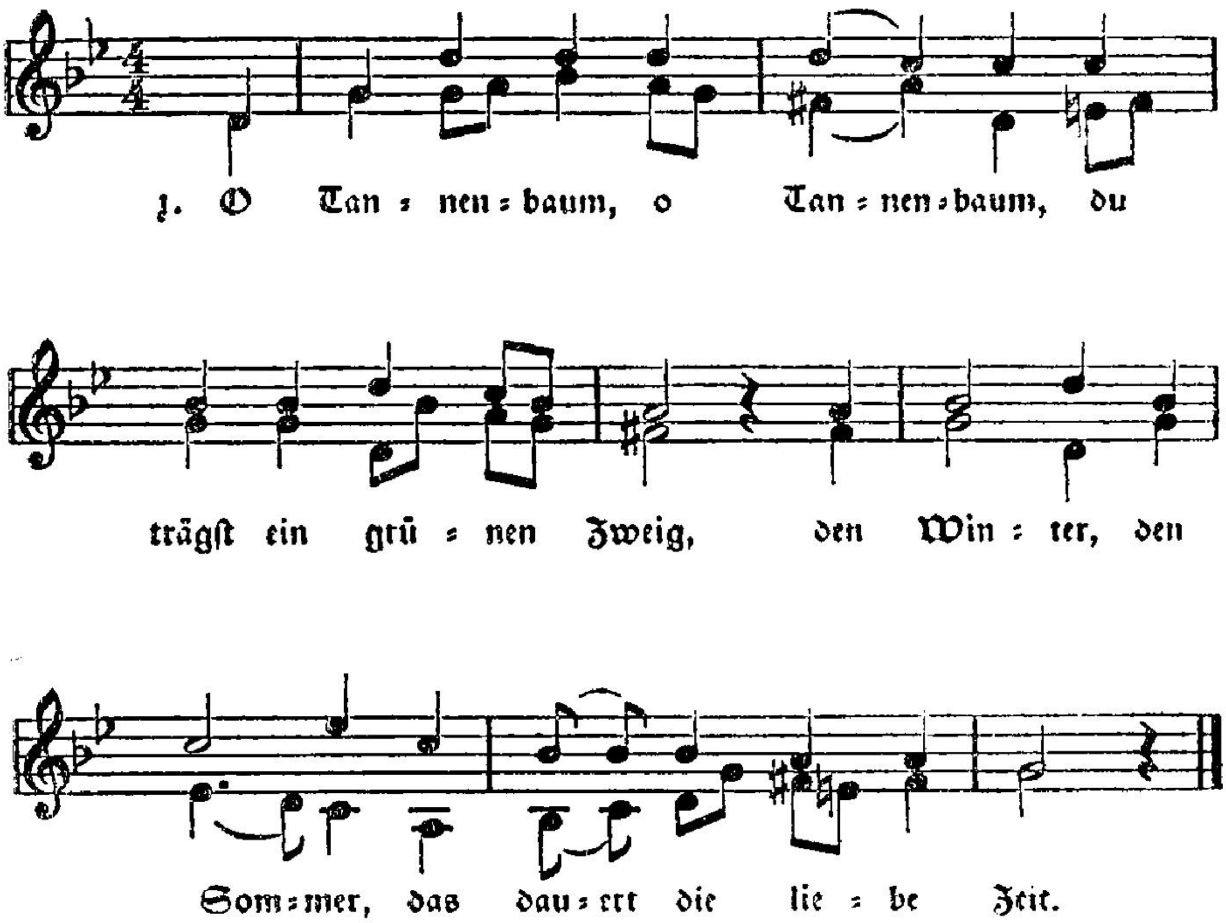
Ω Έλατο, ω Έλατο,
φέρεις ένα πράσινο κλαδί,
τον χειμώνα, το καλοκαίρι,
που αντέχει στον αγαπημένο χρόνο.

«Γιατί να μην πρασινίσω,
από τη στιγμή που είμαι ήδη πράσινο;
Δεν έχω ούτε μητέρα, ούτε πατέρα
για να με στηρίξουν.

Και ο μόνος που μπορεί
να με στηρίξει είναι ο Θεός,
που με μεγαλώνει και με πρασινίζει·
γι’ αυτό είμαι λεπτό και ψηλό.»

O Tannenbaum, du trägst . . .

Aus Westfalen

2. Warum sollt ich nicht grünen, da ich noch grünen kann? Ich hab nicht Mutter noch Vater, der mich versorgen kann.

3. Und der mich kann versorgen, das ist der liebe Gott, der läßt mich wachsen und grünen, drum bin ich schlank und groß.

Υπέροχη Νύχτα, Φωτεινών Αστεριών

Στίχοι και Μελωδία: Χανς Μπάουμαν

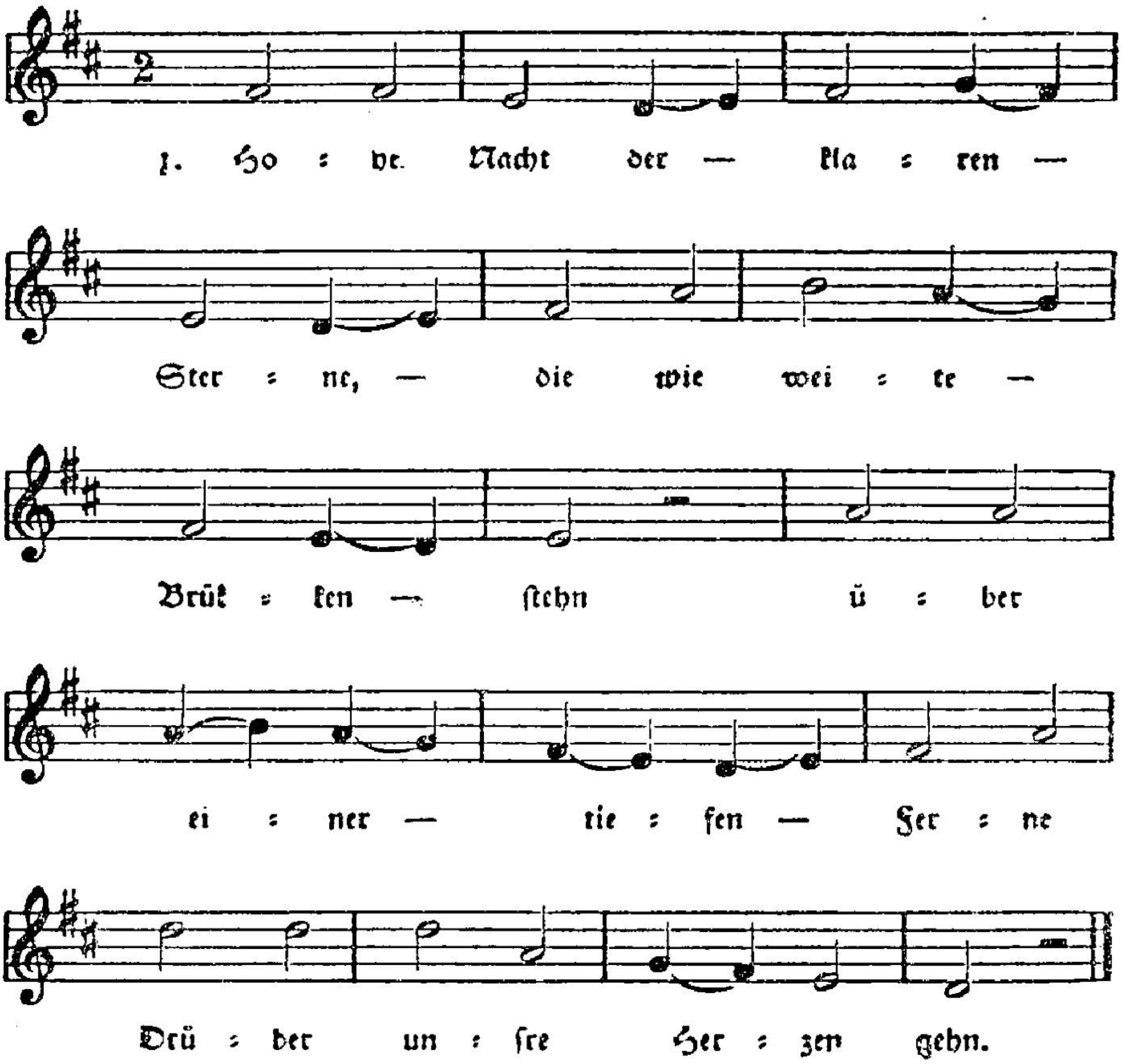
Υπέροχη νύχτα, φωτεινών αστεριών
που σαν μακριές γέφυρες,
πάνω από μια αχανή απόσταση,
συνδέεις τις καρδιές μας.

Υπέροχη νύχτα, με μεγάλες φωτιές,
επάνω σε όλα τα βουνά,
σήμερα η γη πρέπει να αναγεννηθεί,
σαν ένα νεογέννητο παιδί!

Μητέρες, εσείς είστε οι φωτιές,
όλα τα στεριωμένα αστέρια·
Μητέρες, βαθιά στις καρδιές σας
χτυπάει η καρδιά ολόκληρου του κόσμου!

Hohe Nacht der klaren Sterne

Worte und Weise von Hans Baumann

2. Hohe Nacht mit großen Feuern, die auf allen Bergen sind — heut muß sich die Erd erneuern, wie ein junggeboren Kind.

3. Mütter, euch sind alle Feuer, alle Sterne aufgestellt, Mütter, tief in euren Herzen schlägt das Herz der weiten Welt.

Πρωτοχρονιά

Βλέπεις, στην Ανατολή, το Φως της Αυγής;

Στίχοι και Μελωδία: Άρνο Παρντούν

Βλέπεις, στην Ανατολή, το φως της Αυγής;
Είναι ένα σημάδι προς την ελευθερία, προς τον Ήλιο!
Στέκουμε μαζί, στη ζωή και στον θάνατο·
ας έρθουν, ό,τι κι αν συμβεί!
Γιατί, τότε, ακόμη αμφιβάλλεις;
Σταμάτα να γκρινιάζεις,
Ρέει ακόμα στις φλέβες μας γερμανικό αίμα.
Λαέ στα όπλα, λαέ στα όπλα!

Πολλά χρόνια πέρασαν,
με τον Λαό σκλαβωμένο και εξαπατημένο.
Το αίμα των αδελφών μας πότισε το χώμα,
πρόδωσαν τα ιερά μας προνόμια.
Από τον λαό γεννήθηκε και
εγέρθηκε για μας ένας Ηγέτης[27],
που έδωσε ξανά
στη Γερμανία, πίστη και ελπίδα.
Λαέ στα όπλα, λαέ στα όπλα!

[27] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Führer* (*Φύρερ*).

Γερμανέ, ξύπνα και ακολούθησέ μας,
πορευόμαστε προς τη Νίκη!
Ελεύθερη θα πρέπει να είναι η εργασία,
και ελεύθεροι θέλουμε να είμαστε·
γενναίοι, αψηφώντας με τόλμη.
Σφίγγουμε τις γροθιές μας
και μένουμε ακλόνητοι·
δεν υπάρχει γυρισμός,
θα το τολμήσουμε!
Λαέ στα όπλα, λαέ στα όπλα!

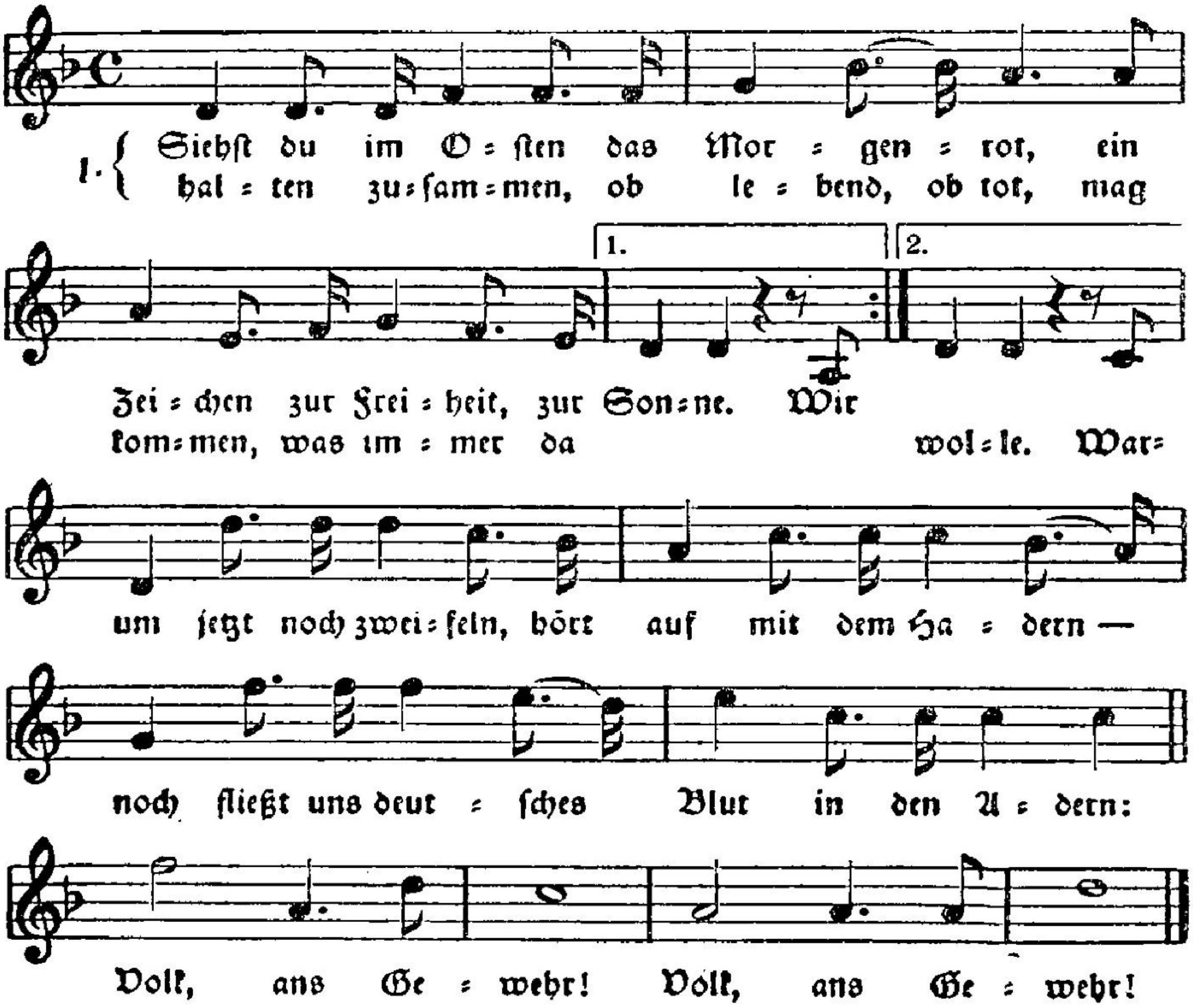
Νέοι και παλιοί – Άνδρας προς άνδρα:
σφίξτε το λάβαρο του Αγκυλωτού Σταυρού!
Είτε πολίτες, είτε αγρότες, είτε εργάτες,
στρέψτε το σπαθί και το σφυρί·
για τον Χίτλερ, για Λευτεριά,
για Εργασία και Ψωμί.
Γερμανία ξύπνα,
τερμάτισε τη δυστυχία!
Λαέ στα όπλα, λαέ στα όπλα!

(Με την άδεια των Εκδόσεων Γερμανικής Μουσικής [Ρόμπερτ Ρούλε], Βερολίνο.)

Neujahr

Siehst du im Osten das Morgenrot

Worte und Weise
von Arno Pardun

2. Viele Jahre zogen ins Land, geknechtet das Volk und belogen. Das Blut unsrer Brüder färbte den Sand, um heilige Rechte betrogen. Im Volke geboren erstand uns ein Führer, gab Glaube und Hoffnung an Deutschland uns wieder. [: Volk, ans Gewehr! :]

3. Deutscher, wach auf, und reihe dich ein, wir schreiten dem Siege entgegen! Frei soll die Arbeit, frei wolln wir sein und mutig und trotzig verwegen. Wir ballen die Fäuste und werden es wagen, es gibt kein Zurück mehr, und keiner darf zagen! [: Volk, ans Gewehr! :]

4. Jugend und Alter — Mann für Mann umklammern das Hakenkreuzbanner. Ob Bürger, ob Bauer, ob Arbeitsmann, sie schwingen das Schwert und den Hammer für Hitler, für Freiheit, für Arbeit und Brot. Deutschland erwache, ende die Not! [: Volk, ans Gewehr! :]

(Mit Genehmigung des Verlags für deutsche Musik [Robert Rühle] Berlin.)

Καλήν Εσπέραν, καλήν Εσπέραν

Μελωδία από τη Σουηδία

Καλήν Εσπέραν, καλήν Εσπέραν, σφίγγουμε το χέρι
στον πατέρα του σπιτιού, στη μητέρα του σπιτιού,
σε κάθε έναν ξεχωριστά!
Ευχόμαστε στην εορτή των Ηλιουγέννων, μια καλή χρονιά·
ας σε κρατάει πάντα ο Θεός
μακριά από δυστυχίες!

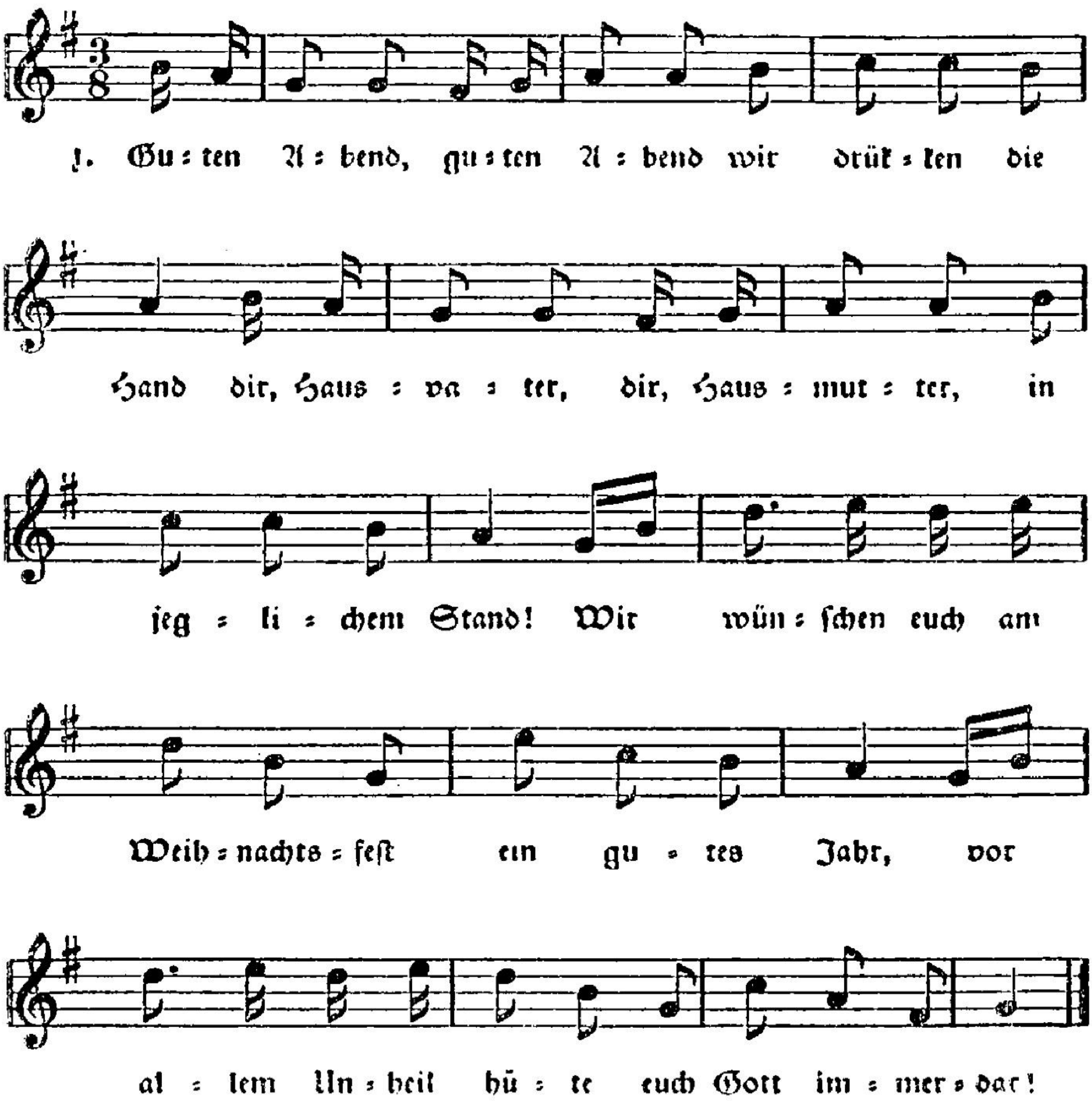
Ευχόμαστε τα Ηλιούγεννα να είναι
πλούσια σε δώρα, για σένα,
για όλους τους άνδρες, για όλες τις γυναίκες,
και για όλα τα παιδιά ταυτόχρονα!
Να φέρει η περίοδος των Ηλιουγέννων
δώρα πολύ όμορφα
και να τα αφήσει σε όλους τους ανθρώπους,
σύμφωνα με την επιθυμία τους!

Σήμερα, τα κεριά είναι φωτεινά,
λάμπουν φωτεινά στο δέντρο.
Τραγούδησε και ευθύμησε, δώσε στην καρδιά
χώρο για ευτυχία!
Να θυμηθείς, επίσης, τον γείτονα σου
και ειδικά τον φτωχό.
Ευχές σε όλους όσους βρίσκονται σήμερα εδώ,
αμέτρητη ευτυχία!

(Απόδοση λαϊκού άσματος από τον Χανς Χέλμουτ.)

Guten Abend, guten Abend

Weise aus Schweden

2. Eine Weihnacht, reich an Spenden, das wünschen wir euch, allen Männern, allen Frauen, den Kindern zugleich; es bringe euch die Weihnachtszeit Gaben gar schön und laß es allen Menschen nach ihrem Wunsch gehn!

3. Hell erglänzen heut die Kerzen, hell strahlet der Baum, singt und jubelt, gebt im Herzen der Fröhlichkeit Raum, gedenkt auch eurer Nachbarsleut, armer zumal, wünscht allen, die beisammen heut, Glück ohne Zahl!

(Volkstümliche Textbearbeitung von Hans Helmut.)

Λαμπρή

Τον Μάρτιο ο Αγρότης

Από τη βόρεια Μοραβία
Απόδοση κειμένου: Βάλτερ Χένσελ

Τον Μάρτιο ο αγρότης ζεύει το άλογο,
φυτεύει και κόβει τα δέντρα στη γη.
Ετοιμάζει τα χωράφια του
και τα λιβάδια όπως επιθυμεί.
Οργώνει τη γη, σβαρνίζει και σπέρνει,
και κινεί τα χέρια του
από νωρίς το πρωί, μέχρι αργά.

Η αγρότισσα, οι υπηρέτριες,
δεν προλαβαίνουν να ξεκουραστούν·
είναι απασχολημένες στο σπίτι και στον κήπο.
Σκάβουν και τσουγκρανίζουν
και τραγουδούν ένα άσμα·
είναι χαρούμενες με όλα,
με την όμορφη πρασινάδα και τα λουλούδια.

Έτσι λοιπόν, με την εργασία
περνάει η Άνοιξη,
και μετά ο αγρότης θερίζει
τα ευωδιαστά ξεραμένα χόρτα.
Θερίζει το σιτάρι
και μετά το αλωνίζει.
Τον χειμώνα θα υπάρξουν
Πολλές, χαρμόσυνες γιορτές.

Ostern

Im Märzen der Bauer

Aus Nordmähren
Textfassung von Walther Hensel

2. Die Bäurin, die Mägde, sie dürfen nicht ruhn; sie haben im Haus und im Garten zu tun: sie graben und rechen und singen ein Lied, sie freun sich, wenn alles schön grünet und blüht.

3. So geht unter Arbeit das Frühjahr vorbei, da erntet der Bauer das duftende Heu; er mäht das Getreide, dann drischt er es aus: im Winter da gibt es manch fröhlichen Schmaus.

(Mit Genehmigung des Bärenreiter Verlages, Kassel.)

Σήμερα είναι μια Χαρμόσυνη Ημέρα

(Με χορό)

Από τη Βαυαρία και τη Φρανκονία
Επεξεργασία κειμένου: Φριτς Γιέντε

Σήμερα είναι μια χαρμόσυνη ημέρα,
τόσο, που μπορείτε να κερδίσετε το Καλοκαίρι.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Είμαι η ευχάριστη αίγλη του Καλοκαιριού·
κατά την περίοδό μου, οι κόρες χορεύουν.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Είμαι ο Χειμώνας, με όλη μου την επιμέλεια·
κατά την περίοδό μου, τα χωράφια είναι λευκά.
Άρχοντές μου,
ο Χειμώνας είναι θαυμάσιος!

Συνεπώς, είμαι το γενναίο Καλοκαίρι·
κατά την περίοδό μου, τα χωράφια είναι πράσινα.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Γι’ αυτόν τον λόγο, βγαίνω γρήγορα από τα βουνά
και φέρνω μαζί μου το δροσερό αεράκι.
Άρχοντές μου,
ο Χειμώνας είναι θαυμάσιος!

Έλα, έλα τώρα, νωρίς το πρωί
που κόβω το γρασίδι των λιβαδιών μου.

Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Αν το κόψεις, τότε εγώ θα το μεγαλώσω
και θα το κάνω καλή τροφή.
Άρχοντές μου,
ο Χειμώνας είναι θαυμάσιος!

Έλα, έλα τώρα, την ημέρα του θερισμού,
για να κόψεις το γρασίδι και το σιτάρι μου.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Αν το κόψεις, εγώ θα το αλωνίσω
και θα φτιάξω καλά κέικ.
Άρχοντές μου,
ο Χειμώνας είναι θαυμάσιος!

Ω Χειμώνα, δεν χρειάζεται να πεις πολλά τώρα,
θα σε κυνηγήσω μακριά από την καλοκαιρινή μου γη.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Αγαπητό μου Καλοκαίρι, σου δίνω τώρα το δικαίωμα,
συ είσαι ο Άρχοντάς μου, κι εγώ ο Υπηρέτης σου.
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Έι, αδελφέ μου, δώσε μου το χέρι σου
θα ταξιδέψουμε μαζί στην καλοκαιρινή γη!
Άρχοντές μου,
το Καλοκαίρι είναι θαυμάσιο!

Heut' ist ein freudenreicher Tag

Aus Bayern und Franken
Textbearbeitung von Fritz Jöde

Im Tanzschritt

2. Ich bin der herrliche Sommerglanz, zu meiner Zeit gehn die Jungfern zum Tanz. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

3. Ich bin der Winter mit allem Fleiß, zu meiner Zeit liegen die Felder schneeweiß. Ihr Herren mein, der Winter ist fein!

4. So bin ich der Sommer also kühn, zu meiner Zeit werden die Felder grün. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

5. So komm ich aus dem Gebirg so gschwind und bring mit mir den kühlen Wind. Ihr Herren mein, der Winter ist fein!

6. Wohlan, wohlan, am frühen Tag mäh ich mein Gras auf der Wiesen ab. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

7. Mähst du es ab, so heb ich's auf und mach ein gutes Futter draus. Ihr Herren, mein, der Winter ist fein!

8. Wohlan, wohlan, am Erntetag schneid ich mein Korn und Weizen ab. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

9. Schneidst du es ab, so dresch ich's aus und mach mir gute Kuchen draus. Ihr Herren mein, der Winter ist fein!

10. O Winter, du darfst jetzt nicht viel sagn, bald werd ich dich aus dem Sommerland jagn! Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

11. Mein lieber Sommer, jetzt geb ich dir recht, du bist mein Herr und ich dein Knecht. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

12. Ei Bruder, reich mir deine Hand, wir reisen mitsammen ins Sommerland. Ihr Herren mein, der Sommer ist fein!

Περίοδος του Μαΐου

Δικός μας ο Ήλιος, δική μας η γη

Στίχοι: Άλφρεντ Τίμε
Μελωδία: Γκεόργκ Μπλούμενζαατ

Δικός μας ο Ήλιος, δική μας η γη,
δικός μας ο δρόμος για τ' ανθισμένα εδάφη,
δικός μας ο δρόμος για τ' ανθισμένα εδάφη,
τόσο, που θα γίνουμε ένας ξεχωριστός Λαός,
ο αδελφός κρατάει το χέρι του αδελφού,
ο αδελφός κρατάει το χέρι του αδελφού.

Ξέφρενοι τροχοί, δυνατές μηχανές,
κλυδωνισμοί και κωδωνισμοί μιας τεράστιας εποχής,
κλυδωνισμοί και κωδωνισμοί μιας τεράστιας εποχής.
Αδελφέ, θέλουμε να υπηρετήσουμε το μέλλον,
Πιστοί, με τα λιτά μας ρούχα,
Πιστοί, με τα λιτά μας ρούχα.

Θέλουμε να κινηθούμε γρήγορα, ν' αγωνιστούμε,
θέλουμε να τραγουδήσουμε το βροντερό Άσμα,
θέλουμε να τραγουδήσουμε το βροντερό Άσμα.
Ας νιώσουμε το άνθισμα της ζωής,
όταν το σίδερο πυρακτωθεί στη φωτιά,
όταν το σίδερο πυρακτωθεί στη φωτιά.

(Με την άδεια των Εκδόσεων Μπότε & Μπόκ, από τη συλλογή του Γκεόργκ Μπλούμενζαατ «Άσματα για τη Νέα Γενιά».*)*

Maienzeit

Worte von Alfred Thieme
Weise von Georg Blumensaat

Unser die Sonne, unser die Erde

2. Rasende Räder, laute Maschinen, Schwingen und Klingen gewaltiger Zeit, Schwingen und Klingen gewaltiger Zeit. Bruder, wir wollen der Zukunft dienen, treu in unserem einfachen Kleid, treu in unserem einfachen Kleid.

3. Wollen uns regen, wollen uns mühen, wollen singen das hämmernde Lied, wollen singen das hämmernde Lied. Fühlen wir doch das Leben blühen, wenn das Eisen im Feuer glüht, wenn das Eisen im Feuer glüht.

(Mit Genehmigung des Verlages Bote & Bock, Berlin, aus der Sammlung von Georg Blumensaat „Lieder der jungen Generation".)

Η Άνοιξη θέλει τώρα να μας Χαιρετήσει

Στίχοι: Νάιντχαρτ φον Ρόιενταλ, 13ος αι.
Σύνθεση: Βάλτερ Ράιν

Η Άνοιξη θέλει τώρα να μας χαιρετήσει,
από τον Νότο αναδίδει απαλά·
όλα τα λιβάδια είναι ανθισμένα,
με κόκκινα και μπλε λουλούδια.
Έτσι έχει υφανθεί ο φαιός χερσότοπος,
με μια στολή πολύ απαλή,
προσκαλώντας όλους στην εορτή,
να πάρουν μέρος στον χορό του Μαΐου.

Τα πτηνά του δάσους τραγουδούν άσματα
που φέρνουν τη χαρά,
οπότε, ας τραγουδήσουμε μετά χαράς.
Το ταξίδι αξίζει όσο το χρυσάφι.
Εκεί, κάτω από τις πράσινες φλαμουριές,
λάμπουν λευκά φορέματα!
Επιτέλους, για μας τα παιδιά,
τελειώνουν τα βάσανα του Χειμώνα.

(Του μουσικού Φριτς Γιέντε.)

Nun will der Lenz uns grüßen

Weise von Neidhard v. Reuenthal, 13. Jahrh. Satz von Walter Rein

2. Waldvöglein Lieder singen, wie ihr sie nur begehrt, drum auf zum frohen Springen, die Reis' ist Goldes wert! Hei, unter grünen Linden, da leuchten weiße Kleid'! Heija, nun hat uns Kinden ein End all Wintersleid.

(Aus: Fritz Jöde, Der Musikant.)

Θερινό Ηλιοστάσιο

Ο Λαός θέλει τον Λαό του

Στίχοι: Χάινριχ Γκούτμπερλετ
Μελωδία: Πάουλ Ντόρσχτ

Ο Λαός θέλει τον Λαό του, το Αίμα θέλει το Αίμα του,
και η Φλόγα θέλει τη Φλόγα της!
Ανεβαίνει, με έναν ιερό ζήλο, προς τον Ουρανό,
ορμώντας από φυλή[28] σε φυλή.

Ο Λαός θέλει τον Λαό του, μια θυσιαστήρια καταιγίδα,
όλες οι καρδιές θα πρέπει να ενωθούν.
Ψηλά, πάνω από έναν γερμανικό καθεδρικό ναό,
θα λάμψει ο Ήλιος του Θεού.

Ο Λαός θέλει τον Λαό του, το Αίμα θέλει το Αίμα του,
και η Φλόγα θέλει τη Φλόγα της!
Ανεβαίνει, με έναν ιερό ζήλο, προς τον Ουρανό,
ορμώντας από φυλή σε φυλή.

(Με την άδεια του Κεντρικού Εκδοτικού Οίκου του NSDAP,
Franz Eher Nachf. G. m. b. H. München.)

[28] Σ.τ.Μτφ.: *φυλή* = η ομάδα ατόμων με κοινό τόπο διαμονής (γερμ. *Stamm*, αγγλ. *tribe*), ενώ *Φυλή* = η ενιαία ομάδα ανθρώπων με ορισμένα κοινά ή παρόμοια κληρονομικά χαρακτηριστικά (γερμ. *Rasse*, αγγλ. *race*).

Sommersonnenwende

Volk will zu Volk

Worte von Heinrich Gutberlet
Weise von Paul Dorscht

2. Volk will zu Volk, ein Opferstrom soll alle Herzen einen. Hoch über einen deutschen Dom soll Gottes Sonne scheinen.

3. Volk will zu Volk und Blut will zu Blut und Flamme will zu Flamme, Steig auf zum Himmel, heil'ge Glut, rausch fort von Stamm zu Stamme.

(Mit Genehmigung des Zentralverlages der NSDAP, Franz Eher, Nachf. G. m. b. H. München.)

Deutschland, ιερή Λέξη

Στίχοι: Έμπερχαρντ Βόλφγκανγκ Μέλερ
Μελωδία: Γκεόργκ Μπλούμενζαατ

Deutschland, ιερή λέξη,
συ, γεμάτη νόημα!
Μέσα στον χρόνο,
ας είσαι ευλογημένη!

Ιερές είναι οι λίμνες σου,
ιερά τα δάση
και το στέμμα των σιωπηλών κορυφών σου,
(που φθάνουν) μέχρι την πράσινη θάλασσα!

(των Μπλούμενζαατ / Βέντσελ, Γαμήλια Τελετή*)*

Deutschland, heiliges Wort

Worte von Eberhard Wolfgang Möller
Weise von Georg Blumensaat

Aus: Blumensaat / Menzel, Feierstunde zur Hochzeit.

---

*) Die Begleitstimmen sind nur bei der Wiederholung zu singen.

Η Εορτή του Θερισμού

Προτού ο Αγρότης γίνει άπιστος

Στίχοι και Μελωδία: Χανς Μπάουμαν

Προτού ο αγρότης γίνει άπιστος,
πριν από αυτό, η γη πρέπει να μαραθεί,
τόσο, που να μην μπορεί να πατήσει επάνω της,
να σταθεί στο ύψος του κατά τη σύγκρουση.

Προτού ο αγρότης γίνει άπιστος,
τα αστέρια θα πρέπει να κατακερματιστούν,
τόσο, που να μην υπάρχει πια φως για τον αγρότη
να τσακωθεί και να εκδικηθεί.

Προτού ο αγρότης γίνει άπιστος,
πριν από αυτό, θα πρέπει να διαφθαρεί.
Μα η πίστη και η αψηφισιά του αγρότη
είναι πιο ισχυρά κι απ’ τον θάνατο.

Erntefest

Eh' daß der Bauer untreu wird

Worte und Weise
von Hans Baumann

2. Eh daß der Bauer untreu wird, müssen die Stern zerbrechen, daß für den Bauern kein Licht mehr ist zu rechten und zu rächen.

3. Eh daß der Bauer untreu wird, eh muß er selbst verderben — doch Bauerntreu und Bauerntrotz sind stärker als das Sterben.

Το Βράδυ, κάτω από το σταρένιο Στεφάνι

Στίχοι: Όσκαρ Φρόιντ
Μελωδία: Γκεόργκ Μπλούμενζαατ

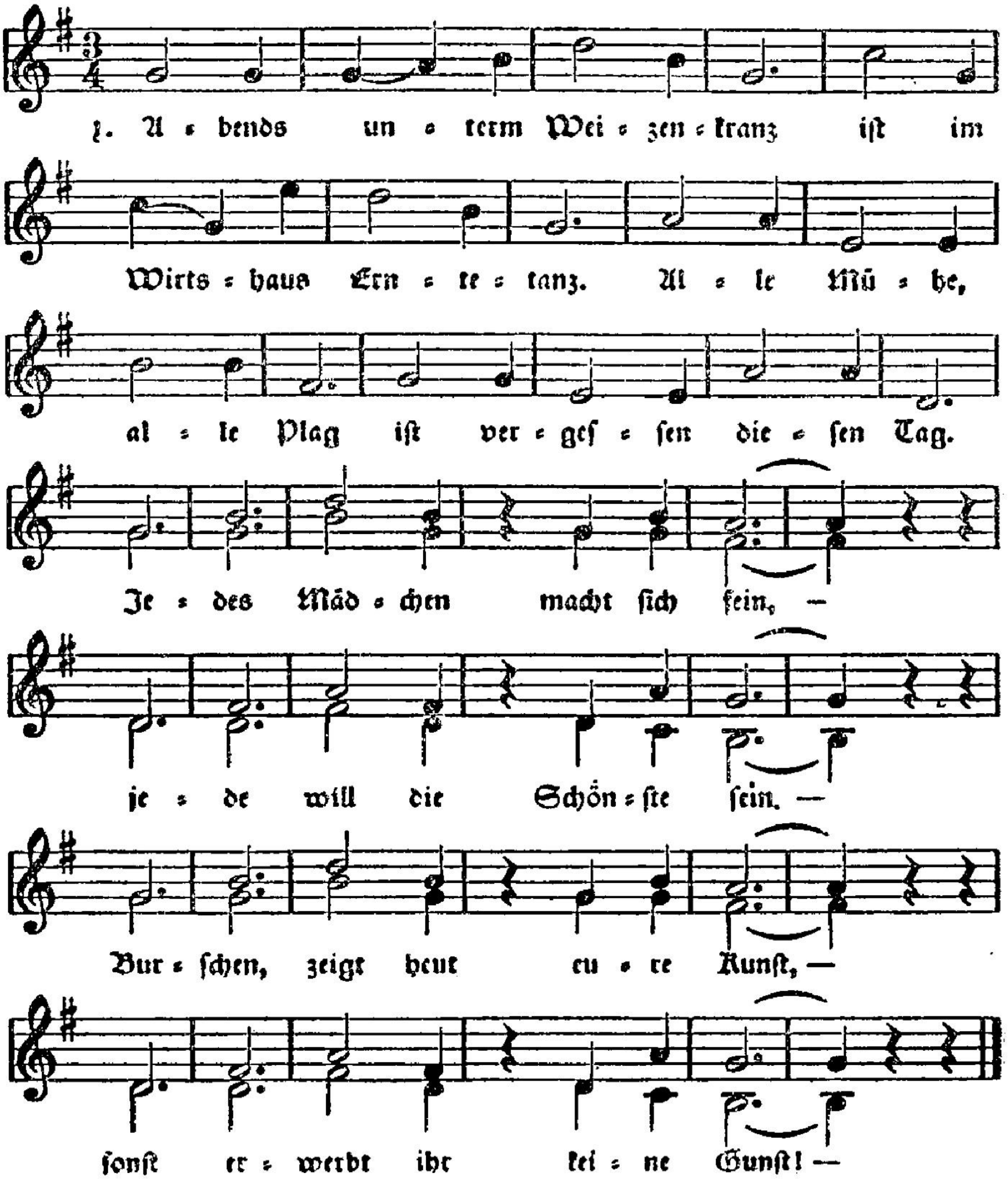
Το βράδυ, κάτω από το σταρένιο στεφάνι,
μέσα στο πανδοχείο, διεξάγεται ο Χορός του Θερισμού.
Όλες οι σκοτούρες, όλες οι ανησυχίες,
τη σημερινή μέρα, ξεχνιούνται.
Κάθε κοπέλα στολίζεται όμορφα,
κάθε νέος θέλει να είναι ο πιο όμορφος.
Αγόρια, δείξτε σήμερα τις ικανότητές σας,
αλλιώς, δεν θα κερδίσετε καμία ευμένεια!

Η καλή χωριάτικη μουσική μας
παίζει σήμερα, σταδιακά, με ευθυμία.
Όλοι γελάνε σήμερα μεταξύ τους:
το μόνο σίγουρο πράγμα.
Βαλς, πόλκα, χοπσασά,
μπάσο και βιολί μπουμνταρά.
Αγόρια και κοπέλες χορεύουν με χαρά.
Όπα, κάτω από το σταρένιο στεφάνι!

(Από τη σχολική όπερα «Όταν θα γίνουμε σπουδαίοι».
Εκδόσεις ερασιτεχνικών εκτελέσεων «Εντ. Μπλοχ», Βερολίνο.)

Abends unterm Weizenkranz

Worte von Oskar Freund
Weise von Georg Blumensaat

2. Unsre gute Dorfmusik spielt heut lustig Stück für Stück. Jeder wird heut ausgelacht, der nur saure Miene macht. Walzer, Polka, Hopsassa, Baß und Geige Bumdara. Bursch und Mädel froh im Tanz. Heißa unterm Weizenkranz!

(Aus der Schuloper „Wenn wir groß sein werden“. Laienspielverlag Ed. Bloch, Berlin.)

Η Πένθιμη Εορτή του Θανάτου

Στο Μόναχο Έπεσαν Πολλοί

Άντολφ Βάγκνερ

Στο Μόναχο έπεσαν πολλοί,
στο Μόναχο ήταν πολλοί.
Μπροστά στη Φέλντχερνχάλε, οι Γερμανοί ήρωες
αντάμωσαν το μοιραίο, καυτό μολύβι.

Αγωνίστηκαν για την αφύπνιση της Γερμανίας,
πιστοί στην αποστολή του Χίτλερ.
Βάδισαν περιφρονώντας τον θάνατο,
μέσα στη φωτιά της αντίδρασης.

Στο Μόναχο έπεσαν πολλοί,
για την Τιμή, την Ελευθερία και το Ψωμί.
Μπροστά στη Φέλντχερνχάλε, δεκαέξι ήρωες
βρήκαν μαρτυρικό θάνατο.

Σε σας, τους νεκρούς της 9ης Νοεμβρίου,
σε σας, τους νεκρούς, ορκιζόμαστε.
Υπάρχουν ακόμη χιλιάδες αγωνιστές
για το Τρίτο – το μεγαλύτερο της Γερμανίας – Ράιχ!

Totenfeier

In München sind viele gefallen

Adolf Wagner

2. Sie kämpften für Deutschlands Erwachen, im Glauben an Hitlers Mission! Marschierten mit Todesverachten in das Feuer der Reaktion!

3. In München sind viele gefallen für Ehre, für Freiheit und Brot! Es traf vor der Feldherrenhalle sechzehn Männer der Märtyrertod!

4. Ihr Toten vom 9. November, ihr Toten, wir schwören es euch! Es leben noch vieltausend Kämpfer für das Dritte, das Großdeutsche Reich!

Adolf Wagner

*) Die Dehnung des 3/4-Taktes in einen 4/4-Takt ist nur durch das Singen des Liedes auf dem Marsch begründet.

Εδώ που Στεκόμαστε, Βρίσκεται η Πίστη μας

Στίχοι και Μελωδία: Χανς Μπάουμαν

Εδώ που στεκόμαστε, βρίσκεται η Πίστη μας,
το βήμα μας είναι η προσταγή της·
βαδίζουμε σύμφωνα με τη Σημαία,
συνεπώς, το βάδισμα μας δεν είναι λάθος.

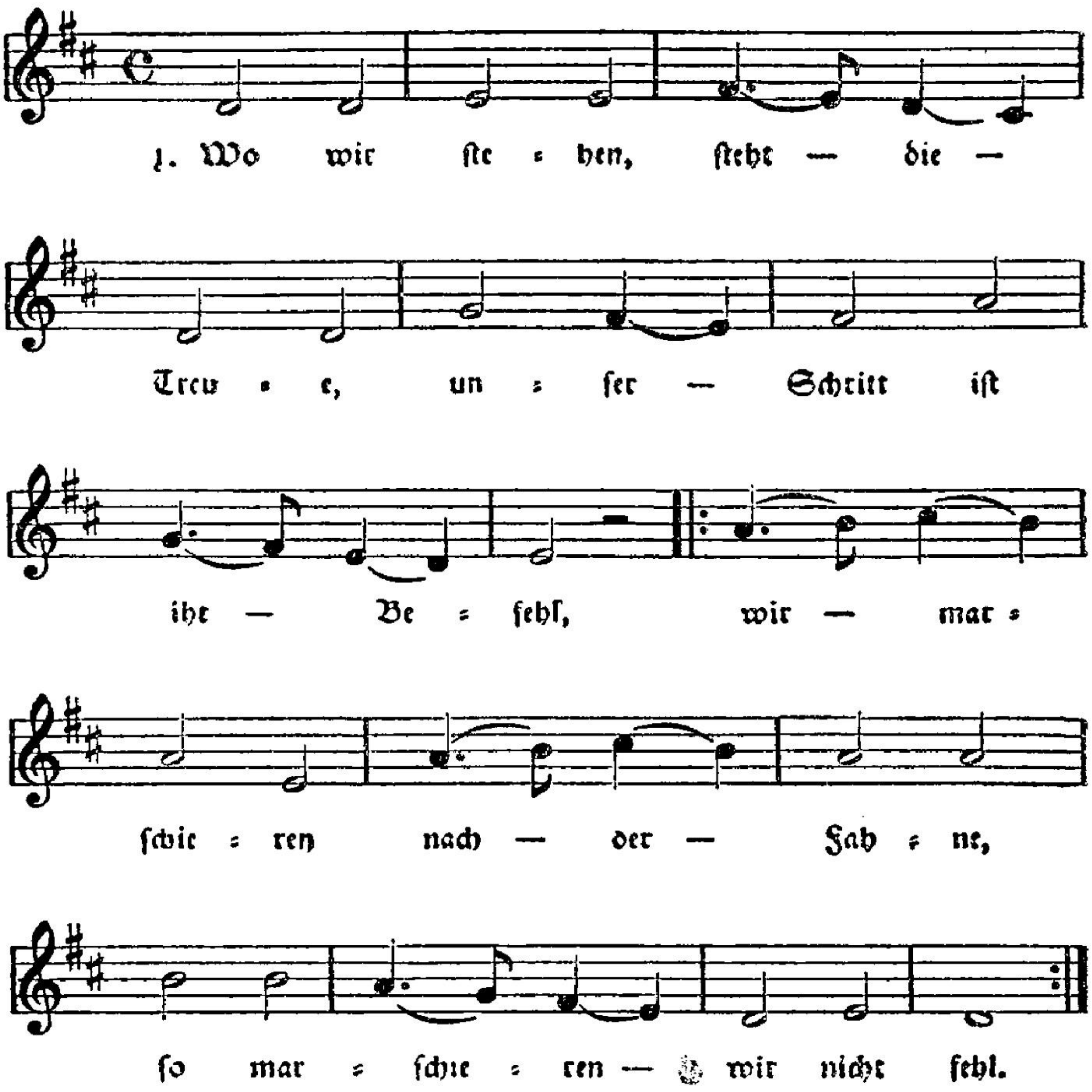
Όταν τραγουδάμε, η Πίστη μας μένει σιωπηλή,
είναι μεγαλύτερη από το Άσμα·
κομίζει σιωπηλά τη Σημαία μας,
χωρίς να βλέπει κάποιον να κλονίζεται.

Όταν προχωράμε, η Πίστη τραγουδάει,
το τραγούδι της φωτίζει,
κι εμείς λάμπουμε σαν τη Σημαία,
που ο καθένας σας δύναται ν' ακολουθήσει.

(Του Χανς Μπάουμαν, στη συλλογή «Άκουσε, Σύντροφε».
Εκδόσεις Λούντβιχ Φογκενράιτερ, Πότσνταμ)

Wo wir stehen, steht die Treue

Worte und Weise
von Hans Baumann

3. Wenn wir singen, schweigt die Treue, sie ist größer als das Lied, sie trägt schweigend unsre Fahne, daß sie keiner wanken sieht.

3. Wenn wir stürmen, singt die Treue, und ihr Singen zündet an, und wir glühen wie die Fahne, daß ihr jeder folgen kann.

(Aus: Hans Baumann, Horch auf Kamerad, Ludwig Voggenreiter Verlag, Potsdam.)

Η Διαμόρφωση των Εορτασμών της Οικογένειας

Η Διαμόρφωση των Εορτασμών της Οικογένειας

Η ίδια η λέξη – *Familienfeier* [29] – δηλώνει ότι αυτοί οι εορτασμοί αποτελούν μέρος της οικογένειας. Αυτοί οι εορτασμοί, λοιπόν, είναι:

1. Η Ονοματοδοσία
2. Η Εγγραφή των Παιδιών στους Γερμανούς Νεολαίους[30] και στη Νεολαία των Κορασίδων[31]
3. Η Μετάβαση των Παιδιών στη Χιτλερική Νεολαία[32] και στον Σύνδεσμο Γερμανίδων Κορασίδων[33]
4. Ο Γάμος και η Ένταξη της Γυναίκας στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών
5. Η Επικήδεια Τελετή του Μέλους της Οικογένειας

Μέχρι σήμερα, φαινόταν αδιανόητο να γίνουν αυτοί οι εορτασμοί δίχως την Εκκλησία και τους υπηρέτες της. Οι γυναίκες, για παράδειγμα, γίνονταν αιχμάλωτες αυτών των τελετών, των ιεροτελεστιών, μέσω της χρήσης του νυφικού πέπλου και του λιβανιού, μέσω της μουσικής του εκκλησιαστικού οργάνου και των ήχων των σκοτεινών εκκλησιών, οι οποίες πίστεψαν ότι δεν θα μπορούσαν να τα καταφέρουν δίχως αυτά τα παρελκόμενα.

Το Κόμμα και οι οργανώσεις του έχουν ως στόχο την προώθηση αυτών των οικογενειακών εορτασμών, σε πλήρη συμφωνία με τις απαιτήσεις της Κοσμοθεωρίας μας. Σε αυτό το σημείο, είναι αναγκαίο να επαναλάβουμε ότι οι τελετές της Εκκλησίας δεν είναι παρά μια διαστρεβλωμένη αντιγραφή, και ότι ορισμένοι άνθρωποι, ως δήθεν «εξουσιοδοτημένοι ομιλητές», διεξάγουν επανειλημμένα τις «λειτουργίες» τους, με εορτασμούς που γίνονται εκτός του πλαισίου της οικογένειας, για προπαγανδιστικούς, μονάχα, λόγους.

---

[29] Σ.τ.Μτφ.: κυριολ. «εορτασμοί της οικογένειας».
[30] Σ.τ.Μτφ.: *Deutsches Jungvolk (DJ).*
[31] Σ.τ.Μτφ.: *Jungmädelbund (JM).*
[32] Σ.τ.Μτφ.: *Hitlerjugend (HJ).*
[33] Σ.τ.Μτφ.: *Bund Deutscher Mädel (BDM).*

Σε αντίθεση με τα παραπάνω, οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε το εξής: οι εορτασμοί μας θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν την Κοσμοθεωρία *μας*, να είναι απλοί, σαφείς και πρακτικοί. Μόνον τότε θα κατορθώσουμε να τους κατανοήσουμε, να τους ακολουθήσουμε με τις βαθιά πνευματικές δυνάμεις μας και να τους αναθερμάνουμε. Ο Νορδικός Άνδρας, προστατεύει τον εαυτό του απέναντι σε κάθε προβληματικό μυστικισμό που παράγεται με τη βοήθεια φωτιστικών τεχνασμάτων, αρωμάτων και διεγερτικών λόγων. Κατά συνέπεια, πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι ένας εορτασμός ξεκινάει μόνο όταν κινητοποιηθεί ένα σκοτεινό συναίσθημα της ζωής, πάνω από την οποία η σύνεση και η θέληση δεν είναι, πια, αφέντες. Εμείς, από την άλλη, γνωρίζουμε ότι το συναίσθημά μας εγείρεται ψηλά, όταν αναγνωρίσουμε τη διαύγεια της ξεκάθαρης και σπουδαίας σύνδεσής μας με τη Μοίρα. Νιώθουμε περισσότερη χαρά όταν λάβουμε – μέσα από αυτήν την κατανόηση – την ώθηση της Θέλησής μας για νέα δράση.

Οι εορτασμοί μας θα πρέπει να διεξάγονται παράλληλα με την εγκάρδια συντροφικότητα, απ' όλους τους συμμετέχοντες, με τη συμμετοχή και με το αίσθημα της ενότητας, πράγματα που μια Κοινότητα Φρατριών[34], άλλωστε, απαιτεί. Έτσι λοιπόν, κατ' αυτόν τον τρόπο, βλέπουμε ότι οι εορτασμοί μας διαφέρουν, ευθύς εξαρχής, από τις – ψυχρά επαγγελματικές – «λειτουργίες» που παρέχει η Εκκλησία. Ο ομιλητής θα πρέπει πάντα να αλλάζει. Δεν είναι απαραίτητο ο ομιλητής να είναι πάντα ο Καθοδηγητής της μονάδας ή ένας Ανώτερος Καθοδηγητής. Ο κοντινός φίλος, ο καλύτερος σύντροφος, μπορεί να αποδείξει τη φιλία του με έναν πιο αποδοτικό τρόπο.

Ο κύκλος των ανθρώπων που προσκαλούνται θα πρέπει να περιορίζεται μόνο σε εκείνους που συμμετέχουν. Κάθε θεατρική επέκταση του κύκλου θα πρέπει, με σθένος, να καταδικάζεται.

Οι κατευθυντήριες γραμμές που θα ακολουθήσουν στις επόμενες σελίδες επιδιώκουν να παρουσιάσουν ένα εφαρμόσιμο μονοπάτι, το οποίο θα είναι εναρμονισμένο με τις βασικές αρχές των SS. Εντούτοις, κάθε οικογένεια θα

---

[34] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Sippengemeinschaft*, ελλ. «Κοινότητα Φρατρίας». Η λέξη *φρατρία* προέρχεται από την κοινή ινδοευρωπαϊκή λέξη-ρίζα *b^{h}réhtēr (αρχ. ελλ. *φράτωρ* και *φρατήρ*, σανσκρ. *bhrā́tṛ*, αρχ. αγγλ. *brōþor*, αγγλ. *brother*), που σημαίνει «αδελφός». Στην αρχαία Ελλάδα, χαρακτήριζε μια κοινωνικοπολιτική ομάδα ανθρώπων, ενταγμένη σε ένα σύνολο που είχε κοινούς στόχους και συγκεκριμένες επιδιώξεις· ήταν, δηλαδή, μια ειδικά διαμορφωμένη κοινότητα.

πρέπει να βρει τη δική της μορφή, τη μορφή που ταιριάζει καλύτερα σε κάθε περίσταση.

Η Ονοματοδοσία

Η Ονοματοδοσία του παιδιού είναι ένας οικογενειακός εορτασμός, με συμμετέχοντες μονάχα τους γονείς και τους πολύ κοντινούς συγγενείς και μερικούς πολύ κοντινούς ϟϟ, φίλους του πατέρα. Το όνομα το προτείνει ο ίδιος ο πατέρας, ή κάποιος εξουσιοδοτημένος από εκείνον. Η υποδοχή του παιδιού στην ϟϟ-Φρατρία προετοιμάζεται από ένα μέλος των ϟϟ.

Η Ονοματοδοσία του παιδιού θα πρέπει να λάβει χώρα στο σπίτι της οικογένειας. Τα δωμάτια θα πρέπει να στολιστούν με πρασινάδα από έλατα και λουλούδια. Η οικογένεια κάθεται σε ένα ημικύκλιο, με τους γονείς στη μέση, και τη μητέρα να κρατάει το παιδί. Εκείνος που δίδει το όνομα στο παιδί, μιλάει πρώτος. Αντί του πατέρα, αυτό μπορεί να το κάνει και κάποιο άλλο μέλος της οικογένειας. Η ομιλία θα πρέπει να είναι απλή και σύντομη, ευχαριστώντας τη μητέρα και συνδέοντας το όνομα με το παιδί. Η ορθή επιλογή του ονόματος είναι κάτι πολύ σημαντικό. Προτείνεται για ανάγνωση το βιβλίο ονομάτων του Μπ. φον Ζελχιόου, το οποίο παραθέτει μια συλλογή καλών παλαιών γερμανικών ονομάτων, μαζί με τις διάφορες σημασίες τους. Περιλαμβάνει και μια προειδοποίηση αναφορικά με ξένα ονόματα, από το εξωτερικό, γνωστοποιώντας την καταγωγή και την ερμηνεία τους (εκδόσεις Κόχερ, Λειψία). Προτείνεται, επίσης, το *«Χανς και Γκρέτε»*, του Βάσερζίχερ (εκδόσεις Ντούμλερ, Βόννη).

Ύστερα, το μέλος των ϟϟ που θα οδηγήσει το παιδί στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών, ένας σύντροφος του πατέρα του, αρχίζει την ομιλία του. Θέματα σχετικά με την περίσταση αφορούν:

> Την ανερχόμενη Μεγάλη Γερμανία, μέσα στην οποία θα μεγαλώσει το παιδί,
> την αγάπη του *Φύρερ* για τα παιδιά,
> τον σεβασμό που δείχνει ο *Φύρερ* στις μητέρες,

> τον άθλο της συζύγου για την αύξηση της λαϊκής κοινότητας[35], το Καθήκον, που, για το μέλος των ϟϟ, είναι η κατανόηση της Ιδέας της Κοινότητας Φρατριών.

Έπειτα, εκείνος παραδίδει ένα μικρό δώρο στη μητέρα. Αυτό μπορεί να είναι το Προγονικό Βιβλίο ή ένα μικρό κόσμημα (βραχιόλι, πόρπη). Σε μερικές περιοχές της Γερμανίας (Σλέσβιγκ-Χόλσταϊν, Κολωνία), κάθε μέλος έχει ένα, ή περισσότερα, «λίκνα μελών», που μεταφέρεται στο σπίτι του νεογέννητου. Στην περίπτωση των άπορων οικογενειών, το μέλος των ϟϟ παρέχει τα πρώτα μωρουδιακά, ενώ το όνομα του νεογέννητου χαράσσεται επάνω στο λίκνο. Σε συνδυασμό με τον μικρό εορτασμό, παρέχεται, ακόμη, ένα δείπνο ή μια συνάντηση στην τοπική καφετέρια. Ο εορτασμός μπορεί να συνδυαστεί με λίγη απαλή μουσική (πιάνο, σπιτική μουσική).

Η γέννηση του παιδιού και ο εορτασμός της Ονοματοδοσίας έχουν ως στόχο – κάθε ημέρα γενεθλίων – να τιμηθεί η μνήμη των γονιών και των συγγενών. Αν έχει δοθεί στο παιδί ένα πιάτο από πηλό ή κασσίτερο, αυτό, κάθε ημέρα γενεθλίων, τοποθετείται επάνω στο τραπέζι, ανάμεσα στα δώρα. Μέσα σε αυτό, τοποθετείται λίγο χώμα και ένα Φως της Ζωής. Γύρω από αυτό, ωστόσο, θα πρέπει να υπάρχουν κι άλλα μικρά φώτα, ο αριθμός των οποίων θα αντιστοιχεί στα έτη του παιδιού. Αυτό είναι ένα παλιό, και αρκετά διαδεδομένο, έθιμο, γεμάτο νόημα. Τα κεριά θα μπορούσαν, επιπροσθέτως, να τοποθετηθούν επάνω στην ξύλινη στεφάνη, η οποία έχει ήδη αναφερθεί και η οποία είναι θα διακοσμημένη με Ρούνους.

Η Εγγραφή στους Γερμανούς Νεολαίους και στη Νεολαία των Κορασίδων, και η Μετάβαση στη Χιτλερική Νεολαία και στον Σύνδεσμο των Γερμανίδων Κορασίδων

Όταν είναι δέκα και δεκατεσσάρων ετών, οι νεαροί Γερμανοί κάνουν κάποια σημαντικά βήματα για το μέλλον τους. Όταν είναι δέκα ετών, δίνουν

---

[35] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Volksgemeinschaft*.

την πρώτη τους υπόσχεση, ενώ όταν είναι δεκατεσσάρων ετών, δίνουν τον πρώτο τους όρκο προς τον *Φύρερ* του Λαού τους, μετατρέποντας αυτήν την πράξη σε δράση, με τη συμμετοχή τους στην πολιτική οργάνωση της ηλικίας τους. Πρώτα, διαπαιδαγωγούνται μέσα σε έναν κύκλο συντρόφων, και, στη συνέχεια, τους δίδεται το δικαίωμα να δώσουν τον πρώτο τους όρκο προς τον *Φύρερ*. Αυτές οι δύο σημαντικές ημέρες του βίου των νεαρών αγοριών και κοριτσιών, θα είναι, για τις Εθνικοσοσιαλιστικές τους οικογένειες, ετήσιες εορτές. Για την τελετή εισδοχής του παιδιού στους κόλπους της, η Εκκλησία διαλέγει, κι εκείνη επίσης, την ίδια ηλικία. Σε αυτήν την περίπτωση, ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος της προσοχής και των προσδοκιών του νέου παιδιού επικεντρώνεται στη νέα στολή, στα νέα ρούχα, στο νέο προσευχητάρι. Το νόημα της Εκκλησίας δεν κατανοείται από τα δεκάχρονα παιδιά, ενώ στα δεκατετράχρονα, σε ειδικές, μονάχα, περιπτώσεις.

Ο υιός και η κόρη ενός Εθνικοσοσιαλιστή κατανοούν με βεβαιότητα αυτά που τους λέγονται όταν είναι δέκα ετών, όταν, δηλαδή, την 19η Απριλίου (την παραμονή των γενεθλίων του *Φύρερ* μας), φορώντας την πανέμορφη στολή των *Jungvolk* και των *Jungmädel*, έχοντας πρώτα τραγουδήσει ένα ιερό άσμα κι ακούσει τη, γεμάτη συντροφικότητα, ομιλία του Καθοδηγητή της μονάδας τους, όλοι τους, μαζί με χιλιάδες νέους απ' όλο το Ράιχ, δηλώνουν τα εξής:

«Υπόσχομαι να κάνω πάντα το Καθήκον μου για τους Γερμανούς Νεολαίους, με Αγάπη και Πίστη προς τον *Φύρερ* και τη Σημαία μας· συνεπώς, Θεέ μου, βοήθησέ με!»

Όταν ένα αγόρι το αναφωνήσει αυτό, μπροστά του θα ξεδιπλωθεί ένας νέος κόσμος, στον οποίο εκείνος, πλέον, θα ανήκει: ένας κόσμος πολεμικών τυμπάνων, σαλπισμάτων, συντρόφων που βαδίζουν μαζί με τον Ηγέτη και τη Σημαία. Εκεί, παρόντες είναι και οι γονείς, οι οποίοι είναι χαρούμενοι γι' αυτό το σημαντικό γεγονός στη ζωή του παιδιού τους και χαρούμενοι που έδωσαν στον *Φύρερ*, το σπουδαιότερο δώρο, και σ' εκείνους που βρίσκονται στην εξουσία, το πιο όμορφο «ευχαριστώ». Είναι αυτονόητο ότι αυτήν την ημέρα θα αντηχεί στο σπίτι της οικογένειας αυτό το άξιο γεγονός. Στο παιδί, παρουσιάζεται ένα δώρο (ένα βιβλίο, μια φωτογραφία του *Φύρερ*, ή αλλιώς, ένα καλογραμμένο αντίγραφο της Υπόσχεσης). Ο πατέρας, θα πρέπει να πει

μερικά λόγια, ώστε να υπενθυμίσει στον υιό ή στην κόρη, τη σπουδαιότητα αυτής της ημέρας. Όταν μιλήσει στο παιδί ο ίδιος ο πατέρας, με τα πιο θερμά και στοργικά λόγια, σε μια στιγμή τόσο ξεχωριστή, το παιδί δεν θα τα ξεχάσει αυτά ποτέ. Θα έχουν τη δύναμη να το κατευθύνουν σε όλη του τη ζωή! Μετά από αυτό το σύντομο, ιερό συμβάν, ακολουθεί ένα γεύμα στο, ήδη στρωμένο και διακοσμημένο με λουλούδια, τραπέζι, ένα γεύμα που επίσης θα πρέπει να είναι ξεχωριστό.

Η μετάβαση του αγοριού από τους Νεολαίους στη Χιτλερική Νεολαία, και του κοριτσιού από τη Νεολαία Κορασίδων στον Σύνδεσμο Γερμανίδων Κορασίδων, θα πρέπει να έχει, στην οικογένεια, τον ίδιο αντίκτυπο. Η τελετή μετάβασης στη Χιτλερική Νεολαία λαμβάνει χώρα στις 20 Απριλίου. Τότε, το αγόρι δηλώνει τα εξής:

«*Ορκίζομαι*
να υπηρετώ τον Αδόλφο Χίτλερ, πιστά και ανιδιοτελώς,
στη Χιτλερική Νεολαία,

Ορκίζομαι
να εργάζομαι πάντα για την ενότητα και τη συντροφικότητα
της γερμανικής Νεολαίας,

Ορκίζομαι
υπακοή στον Καθοδηγητή της Νεολαίας του Ράιχ[36]
και σε όλους τους Καθοδηγητές της Χιτλερικής Νεολαίας,

Ορκίζομαι
στην ιερή μας Σημαία, ότι θα προσπαθώ να είμαι πάντοτε αντάξιος εκείνης,
συνεπώς, Θεέ μου, βοήθησέ με!»

Ιερός είναι ο Όρκος των δεκατετράχρονων, και με ιερότητα θα πρέπει να εορτάζεται αυτή η ημέρα από τον κύκλο της οικογένειας, στο κέντρο του οποίου βρίσκεται το νεαρό μέλος της Χιτλερικής Νεολαίας ή του Συνδέσμου Γερμανίδων Κορασίδων, αντίστοιχα.

---

[36] Σ.τ.Μτφ.: *Reichsjugendführer.*

Ο Γάμος και η Ένταξη της Γυναίκας στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών

Η γαμήλια τελετή λαμβάνει χώρα στο ληξιαρχείο. Μέχρι το ξεκίνημα του Δευτέρου Ράιχ, μόνο η εκκλησιαστική τελετή ήταν επιτρεπτή· όμως, από το 1875, ο νόμος του Μπίσμαρκ απαιτεί κάθε γάμος να είναι αναγνωρισμένος από το Κράτος. Παρ' όλ' αυτά, πολλοί ήταν εκείνοι που θεωρούσαν την εκκλησιαστική τελετή ως την πιο σημαντική. Αυτή η άποψη ενισχυόταν και από τις δημοτικές αρχές, οι οποίες τελούσαν συχνά την τελετή του γάμου σε μονότονα, σκοτεινά δωμάτια.

Το Τρίτο Ράιχ έχει διαφορετική άποψη σχετικά με το ζήτημα του γάμου. Στον γάμο, βλέπει τον πυρήνα του Λαού. Εν αντιθέσει με το προηγούμενο Κράτος και την Εκκλησία, οι άνθρωποι που επιθυμούν να νυμφευτούν θα πρέπει πρώτα να ελέγχονται για το αν αυτοί είναι κατάλληλοι για γάμο[37], μα και για την κληρονομική τους υγεία[38]. Το Κράτος μεριμνά για την οικογένεια, προσπαθεί να απομακρύνει όσο δυνατόν περισσότερα εμπόδια οικονομικής φύσεως, και θέτει στο προσκήνιο, όλο και περισσότερο, τη σημασία που έχει η οικογένεια. Αυτή η σημασία θα πρέπει, στο μέλλον, να συμπίπτει με τη μορφή του πολιτικού γάμου. Σήμερα, ήδη υπάρχουν δημοτικές αρχές που προσφέρουν εξαιρετικά δωμάτια και των οποίων τα στελέχη διεξάγουν την τέλεση του γάμου σε ένα πιο άξιο και ιερό περιβάλλον. Διαθέσιμα είναι, ήδη, και τα απαραίτητα διατάγματα του Υπουργού Εσωτερικών του Ράιχ. Εν τω μεταξύ, έχει ήδη δημιουργηθεί μια Υπηρεσία του Ράιχ με αρμοδιότητα τη διεξαγωγή αυτών των διαδικασιών, όπως και την παροχή, για παράδειγμα, του καθιερωμένου χώρου στα θεσμικά στελέχη. Ωστόσο, σε αυτό το χρονικό σημείο, υπάρχει η πιθανότητα έλλειψης εκπαιδευμένου προσωπικού για την τέλεση αυτών των διαταγμάτων.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, κατάλληλος για την τέλεση του γάμου ενός ϟϟ-Ανδρός καθίσταται ο τοπικός Καθοδηγητής, ο Καθοδηγητής της μονάδας ή ο Καθοδηγητής του Τομέα Εκπαίδευσης. Σε αυτό το σημείο, ας επισημανθεί ότι η ανταλλαγή των δαχτυλιδιών συμβαίνει κατά τη διάρκεια της Τελετής, σε συνδυασμό με την αμοιβαία υπόσχεση.

---

[37] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Ehetauglichkeit.*

[38] Σ.τ.Μτφ.: γερμ. *Erbgesundheit.*

Κατά τη διάρκεια της τελετής του γάμου, ο σύζυγος και η σύζυγος ονομάζονται ζευγάρι. Θα πρέπει να αποφευχθεί μια ξεχωριστή «ϟϟ-Γιορτή», με ξεχωριστό «καθαγιασμένο γάμο», με τα παιχνίδια των ερωταπαντήσεων, των βουβών κομπάρσων, της μεταβίβασης ενός ξιφιδίου, των φλογών και των άλλων σχετικών απομιμήσεων που λαμβάνουν χώρα στις περισσότερες τελετές της Εκκλησίας.

Για μας – τους ϟϟ-Άνδρες – η ένταξη της γυναίκας στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών γίνεται κατά τη διάρκεια της γαμήλιας δεξίωσης, ή καλύτερα, πριν την έναρξή της.

Η σημασία που έχει το γεύμα, είναι κάτι που έχει ήδη αναφερθεί κατά την περιγραφή της τελετής Ονοματοδοσίας, όπως και κατά την περιγραφή των εορτασμών της εγγραφής του παιδιού στους Νεολαίους. Το επίσημο δείπνο είναι ένα αρχαίο έθιμο και είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον εορτασμό της οικογένειας! Έτσι, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην προετοιμασία και στη διεξαγωγή του γεύματος μετά τη γαμήλια τελετή. Ακόμη κι όταν είναι ταπεινή η οικονομική κατάσταση, το επίσημο γαμήλιο δείπνο θα πρέπει να πραγματοποιηθεί! Ο χώρος στον οποίο θα συμβεί αυτό θα κριθεί από τις σχετικές συγκυρίες, μα είναι προτιμότερο ο χώρος διεξαγωγής να είναι το ίδιο το σπιτικό ή, κατά το ζωντανό έθιμο, το πανδοχείο ή η τοπική ταβέρνα. Σε κάθε περίπτωση, το τραπέζι θα πρέπει να είναι διακοσμημένο σύμφωνα με την περίσταση, με λουλούδια ή πρασινάδα ελάτου. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στη θέση των νεονύμφων. Ο Καθοδηγητής της μονάδας, ή ένας σύντροφος που έχει πολύ καλή σχέση με το ζευγάρι και που υποδέχεται τη γυναίκα στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών, κάθεται απέναντι από το ζευγάρι. Πριν την έναρξη του δείπνου, ή κατά τη διάρκειά του, ο ϟϟ-Σύντροφος ξεκινά την ομιλία του για τους νεόνυμφους. Στην ομιλία του, θα πρέπει να δώσει έμφαση στην αξία που έχει ο γάμος για τη διαιώνιση της Φυλής και της ϟϟ-Κοινότητας Φρατριών, και να μιλήσει, επίσης, σχετικά με το σύνθημα «Τιμή μου η Πίστη»[39], που γίνεται τώρα, σύμφωνα με τους ϟϟ-Νόμους, και σύνθημα της γυναίκας. Συν τοις άλλοις, θα πρέπει να επισημάνει ότι ο ϟϟ-Άνδρας και η ϟϟ-Γυναίκα που μένουν πιστοί ο ένας στον άλλον, που κάνουν το καθήκον τους και που είναι πολύτιμα μέλη της Κοινότητάς μας, θα προστατεύονται, πάντα, από την ίδια την Κοινότητα. Ο ομιλητής, με την επίσημη υπενθύμιση

[39] Σ.τ.Μτφ.: «Meine Ehre heißt Treue».

των καθηκόντων της γυναίκας και μελλοντικής μητέρας και της εφαρμογής των ϟϟ-Νόμων που θα εναρμονίζονται με τον βίο της, υποδέχεται, κατ' αυτόν τον τρόπο, τη γυναίκα στα ϟϟ. Αυτή η ομιλία έχει ως στόχο να παρουσιάσει ένα δώρο που αφορά τον γάμο ή τη σύζυγο και μητέρα. Κατάλληλα δώρα γι' αυτήν την περίσταση: μια φωτογραφία ή ένα ειδικά επιλεγμένο βιβλίο, με μια αφιέρωση. Έθιμο, επίσης, είναι να δίδεται το εξής δώρο: ένα ξύλινο πιάτο με αλάτι και ψωμί, και δύο κούπες από πηλό ή πορσελάνη. Αυτό το δώρο συμβολίζει τον απλό τρόπο ζωής, τον οποίο δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε ποτέ.

Η ομιλία θα πρέπει να ολοκληρωθεί με τις λέξεις «Sieg Heil», για τον *Φύρερ* και το νεαρό ζευγάρι. Η συνέχεια του γαμήλιου δείπνου θα πρέπει να είναι γεμάτη ευθυμία, και όταν υπάρχει χορός, όλοι θα πρέπει να συμμετέχουν.

Το νυφικό θα πρέπει να είναι γιορτινό, μα το νυφικό πέπλο και το στεφάνι μυρτιάς θα πρέπει να αποφεύγονται, όπως και τα ανατολίτικα έθιμα. Εκτός από την αμέσως προηγούμενη περιγραφή, η ένταξη της γυναίκας στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών μπορεί να επισημοποιηθεί με μια ξεχωριστή εκδήλωση. Ο χώρος θα πρέπει να επιλεγεί με προσοχή. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει διαθέσιμος ένας κατάλληλος χώρος από τα τοπικά ϟϟ-Γραφεία, η Οργάνωση Γυναικών, η Χιτλερική Νεολαία ή το δημοτικό συμβούλιο θα βοηθήσουν με την παρέμβασή τους. Ο σχεδιασμός της δεξίωσης απαιτεί μια προσεκτική προετοιμασία. Πάνω απ' όλα, χρειάζεται μουσική υπόκρουση. Εδώ, δύναται να συνδράμει η μουσική μπάντα των ϟϟ.[40] Αν δεν δύναται να παρευρεθεί στη δεξίωση κάποιο μέλος από τον κύκλο των ϟϟ-Συντρόφων, τότε, η Χιτλερική Νεολαία, ο Σύνδεσμος Γερμανίδων Κορασίδων ή η Οργάνωση Γυναικών θα βοηθήσουν. Την ομιλία του ϟϟ-Συντρόφου προλογίζει: ένα ποίημα ή πρόζα, λόγια του Ηγέτη ή λόγια του Ράιχσφύρερ. Τα δικά του λόγια έχουν ως σκοπό να εγείρουν τις προαναφερθείσες σκέψεις. Από τη στιγμή που σε αυτήν την εορταστική δεξίωση δύναται να συμμετάσχει ένας κύκλος ϟϟ-Συντρόφων, στο τέλος, θα μπορούσε να τραγουδηθεί το «Treuelied»[41]. Εις ό,τι αφορά την επιλογή της μουσικής, σας παραπέμπω στις τελικές σημειώσεις. Η οσμή του

[40] Σ.τ.Μτφ.: ϟϟ-Musikzüge (ϟϟ-MZ).

[41] Σ.τ.Μτφ.: «Treuelied» («Άσμα της Πίστης»): ο ύμνος των ϟϟ, γνωστό και ως «Wenn alle untreu werden, so bleiben wir doch treu» («Όταν όλοι γίνουν άπιστοι, εμείς παραμένουμε πιστοί»). Βασίζεται στο ποίημα του Μαξ φον Σχένκεντόρφ, γραμμένο το 1814. Ποίημα με τον ίδιο τίτλο είχε γράψει και ο Νοβάλις, το 1799.

δωματίου θα πρέπει να είναι απλή, χωρίς υπερβολές. Πίσω, στέκει η σημαία με τους Ζίγκ-Ρούνους, κι επίσης ανθοστολισμός, όχι όμως φοινικόδεντρα ή δάφνες, μα μόνο δρύες, πράσινα έλατα, λιόπρινα και κισσοί. Θα πρέπει να υπάρχουν καρέκλες για τους νεόνυμφους και για όλους τους συμμετέχοντες. Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί το εξής: όσο πιο καλός είναι ο σύντροφος που θα προετοιμάσει την ένταξη της γυναίκας στην ϟϟ-Κοινότητα Φρατριών και που θα είναι γνωστός, τόσο στον Άνδρα, όσο και στη Γυναίκα, τόσο πιο εγκάρδια θα είναι και η ομιλία. Ως εκ τούτου, είναι ουσιώδες αυτός να είναι ένας Καθοδηγητής της μονάδας ή, αν γίνεται, ένας Ανώτερος Καθοδηγητής, που να υπήρξε μάρτυρας της ανερχόμενης και αναπτυσσόμενης στοργής και αγάπης του νεαρού ζευγαριού, κάποιος που να έχει δει τους αγώνες τους, σχηματίζοντας την ομιλία του με βάση αυτήν την εμπειρία. Αυτό, είναι κάτι που έχει θεμελιώδη σημασία στην κοινότητά μας.

Η Επικήδεια Τελετή του Μέλους της Οικογένειας

Η πιο σοβαρή απ' όλες τις τελετές μας απαιτεί μια ιδιαίτερα προσεκτική προετοιμασία. Είναι ευθύνη του εκάστοτε Καθοδηγητή της μονάδας να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα μιας αντάξιας διεξαγωγής και να εγγυηθεί για τη σωστή εκτέλεση όλων των σταδίων αυτής της τελετής. Ο Καθοδηγητής της μονάδας θα πρέπει, συνεπώς, να ασχοληθεί με τις προετοιμασίες. Σ' αυτό, θα τον βοηθήσουν οι πιο κατάλληλοι ϟϟ-Άνδρες. Αρχικά, ο Καθοδηγητής της μονάδας θα μπορούσε να απευθυνθεί, αμέσως, στη σύζυγο ή στους γονείς του αποβιώσαντος και να τους ρωτήσει με ποιον τρόπο μπορεί να βοηθήσει. Θα το κάνει αυτό ούτως ώστε να βοηθήσει στον κατευνασμό του πόνου, να απομακρύνει κάθε αδυναμία και να συμπαρασταθεί στην οικογένεια με τις συμβουλές και τη δράση του, διακριτικά, με ανδροπρέπεια.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, χέρι-χέρι, προετοιμάζεται η επικήδεια τελετή. Όποιες δυσχέρειες υπήρχαν στο παρελθόν σχετικά με την ταφή στα νεκροταφεία της Εκκλησίας έχουν πλέον εξαλειφθεί, χάρη στο διάταγμα του Υπουργού Εσωτερικών του Ράιχ της 14ης Μαΐου 1937.

Οι ετοιμασίες για την ταφή του αποβιώσαντος λαμβάνουν χώρα στο σπίτι, στο γραφείο της ϟϟ-Κατοικίας του ή στον χώρο του νεκροταφείου. Το

φέρετρο τοποθετείται στο κέντρο του δωματίου και καλύπτεται με την ϟϟ-Σημαία. Επάνω σε αυτό, βρίσκεται το ξιφίδιο και το πηλήκιό του. Έξι ϟϟ-Άνδρες σε υπηρεσία, με χαλύβδινα κράνη και λευκά γάντια, οι οποίοι, στη συνέχεια, θα είναι οι μεταφορείς, παρατάσσονται δίπλα σε κάθε πλευρά του φερέτρου. Το δωμάτιο έχει ήδη διακοσμηθεί με λουλούδια και πρασινάδα ελάτου από τους ϟϟ-Συντρόφους, έτσι ώστε να δώσει μια σοβαρή, μα όχι τεχνητή, εντύπωση. Επάνω στο φέρετρο, θα πρέπει να υπάρχει το – αν είναι εφικτό, μόνο από έλατα – στεφάνι της ϟϟ-Μονάδας ή του Ράιχσφύρερ, σύμβολο της διαρκώς ανανεωμένης ζωής, που στις κορδέλες του έχει τους ϟϟ-Ρούνους.

Η επικήδεια τελετή θα πρέπει να εναρμονίζεται με την επακόλουθη τελετή, στο μνήμα. Είναι πολύ σημαντικό τα μέλη της οικογένειας και τα κοντινά πρόσωπα να έχουν την ευκαιρία να πουν ένα τελευταίο, σιωπηλό αντίο στον αποβιώσαντα, πριν τη δημόσια τελετή. Έπειτα, το φέρετρο μεταφέρεται προς το μνήμα από τους έξι ϟϟ-Άνδρες. Για τη μεταφορά του από την κατοικία, απαιτείται ένα όχημα και μια νεκρική πομπή. Η συνηθισμένη νεκροφόρα θα πρέπει να αποφεύγεται. Αντίθετα, θα πρέπει να χρησιμοποιείται ένα ανοιχτό, διακοσμημένο με πρασινάδα ελάτου, όχημα, από το οποίο το φέρετρο θα φαίνεται σε κοινή θέα, μαζί με τη σημαία που το συντροφεύει. Τα άλογα, που δεν θα πρέπει να είναι μαύρου χρώματος, ιππεύονται από ϟϟ-Άνδρες. Οι έξι μεταφορείς παίρνουν τη θέση τους δίπλα στο όχημα.

Μπροστά από το φέρετρο βαδίζει η μουσική μπάντα και η ϟϟ-Μονάδα. Πίσω από αυτό, ακολουθούν οι συγγενείς, οι ϟϟ-Σύντροφοι και τα κοντινά πρόσωπα του αποβιώσαντος. Δύναται να ακολουθούν κι άλλοι άνθρωποι, ενώ όλα τα στεφάνια μεταφέρονται σε ένα ξεχωριστό όχημα.

Οι ακολουθίες των συμμετεχόντων στην τελετή του μνήματος θα πρέπει να είναι κατευθυνόμενες και πολύ προσεκτικές. Το μνήμα δεν θα πρέπει να καταληφθεί από παρατυχόντες. Η τελετή είναι απλή και σύντομη. Πρώτα, το φέρετρο τοποθετείται μπροστά στο μνήμα και παραμένει ορατό καθ' όλη τη διάρκεια της τελετής. Θα πρέπει να ακουστεί μονάχα ένα συγκεκριμένο κομμάτι μουσικής, το οποίο ο Καθοδηγητής της μονάδας θα συνοδεύσει με σύντομα, ισχυρά, προσωπικά, μα προσεκτικά, λόγια για τον σύντροφο· για κάποιον που έκανε το καθήκον του απέναντι στη ζωή, στη μονάδα, στον Λαό, απέναντι στην υπηρεσία, στο επάγγελμα και στην οικογένεια, αυτός ο

θάνατος είναι προκαθορισμένος από τη Μοίρα, και, ως εκ τούτου, είναι – σε αυτήν τη ζωή – μια λογική έκβαση. Γι' εκείνους που ο αποβιώσαντας αφήνει πίσω, θα πρέπει να επισημανθεί, με κάθε σοβαρότητα, ότι εκείνος έχει πλέον επιστρέψει στους προγόνους του και ότι ζει μέσω των συγγενών εξ αίματός του και μέσω του Τάγματος των ϟϟ, για το οποίο εκείνος πολέμησε κατά τη διάρκεια της ζωής του. Όπως ακριβώς εκείνος και η οικογένειά του ανήκαν σε μια Κοινότητα Φρατριών, έτσι κι εκείνοι που αφήνει πίσω δεν θα πρέπει να νιώθουν ποτέ μόνοι, διότι θα βρουν ανοιχτές καρδιές και υποστήριξη από όλους τους ϟϟ-Άνδρες. Στη συνέχεια, ο Καθοδηγητής της μονάδας παίρνει το ξιφίδιο του αποβιώσαντος από το φέρετρο και το ανταλλάσσει με ένα άλλο, ένα που παρέχουν οι κοντινότεροι σύντροφοι ή συγγενείς του. Αυτή η πράξη υποδηλώνει το καθήκον της συνέχισης της πάλης και του αγώνα.

Οι ϟϟ-Μεταφορείς, οι οποίοι παρέμεναν κατά τη διάρκεια της τελετής σε στρατιωτική θέση, αφήνουν τώρα το φέρετρο να πέσει αργά προς το μνήμα, υπό τον ήχο ενός γρήγορου τυμπανισμού. Ακόμη, αν έχουν προγραμματιστεί πυροβολισμοί στον αέρα, αυτοί γίνονται κατά τη διάρκεια της καθόδου του φερέτρου. Θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι το απόσπασμα δεν θα πρέπει να βρίσκεται κοντά στο μνήμα, από τη στιγμή που οι παρευρισκόμενες γυναίκες και η μητέρα του αποβιώσαντος ίσως τρομοκρατηθούν από τους πυροβολισμούς.

Αφού κατέβει το φέρετρο, τα κοντινά του πρόσωπα έχουν τη δυνατότητα να χαιρετίσουν τον αποβιώσαντα και να ρίξουν άνθη μέσα στο μνήμα του. Έπειτα, οι ϟϟ-Σύντροφοι ξεκινούν να γεμίζουν με χώμα το μνήμα, σε ιερή σιγή, σχηματίζοντας έναν μικρό γήλοφο, επάνω στον οποίο τοποθετείται το στεφάνι.

Στη συνέχεια, όλοι οι ϟϟ-Άνδρες σχηματίζουν έναν κλειστό κύκλο γύρω από το μνήμα και τραγουδούν, με στρατιωτικό ύφος, το «ϟϟ-Treuelied». Είναι ιδιαίτερα σημαντικό και αναγκαίο γι' αυτήν την τελευταία και ισχυρότερη πράξη της τελετής, κάθε άτομο ξεχωριστά να είναι ακλόνητο, και η εκτέλεση του άσματος, άψογη.

Η επικήδεια τελετή της συζύγου του ϟϟ-Ανδρός, διεξάγεται σύμφωνα με την επιθυμία της. Είναι αυτονόητο καθήκον των ϟϟ να υποστηρίξουν, με κάθε τρόπο, την Κοινότητα Φρατριών. Ουσιαστικά, η κοινή θέα του φερέτρου, οι

επίτιμοι φρουροί, οι μεταφορείς του φερέτρου, μα και τα όσα ακολουθούν στο μνήμα – με εξαίρεση την ανταλλαγή ξιφιδίων – παραμένουν ίδια.

Η εικόνα της εκτέλεσης του «Treuelied», κι εδώ, υποδηλώνει τη λήξη της τελετής.

Τα παιδιά και οι γονείς των ϟϟ-Οικογενειών μας, ανήκουν, κι εκείνοι, στην Κοινότητα των Φρατριών μας. Έτσι, η Κοινότητα μεριμνά για τη φροντίδα των οικογενειών στην περίπτωση του θανάτου ενός μέλους των Φρατριών μας, όπως μεριμνά και για την προστασία κάθε μέλους των Σούτσστάφφελ[42]. Είναι καθήκον του Καθοδηγητή της μονάδας να βοηθά τον ϟϟ-Σύντροφο που του αναφέρει τον θάνατο του παιδιού του ή του γονέα του, με συμβουλές και δράση, βεβαιώνοντας ότι ο σύντροφος δεν θα είναι μόνος όταν οδηγήσει τον συγγενή του στην τελευταία του κατοικία. Επιπροσθέτως, ο Καθοδηγητής της μονάδας διευθετεί το ζήτημα μιας κατάλληλης και αξιοπρεπούς συνοδείας, και κατά την επικήδεια τελετή εκφωνεί ο ίδιος έναν λόγο, ή αναθέτει σε έναν άλλον σύντροφο να το κάνει αυτό.

Συνεπώς, σε αυτήν, την πιο αυστηρή εκδήλωση, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να επισημανθεί ότι ένας από τους πιο ιερούς νόμους των Σούτσστάφφελ, είναι ο εξής: να μην αφεθούν οι άνδρες και οι γυναίκες μας στον πόνο τους, ακόμη και στην περίπτωση που αυτή η απώλεια προκαλέσει, και σε μας τους ίδιους, το συναίσθημα της θλίψης.

Η πίστη και η συντροφικότητα, η προθυμία και η αφοσίωση, η ενότητα της Φρατρίας, στο τέλος, θα θεραπεύσουν κάθε πόνο και θα νικήσουν κάθε λύπη!

[42] Σ.τ.Μτφ.: *Schutzstaffel*. «Ομάδα Προστασίας», Ες-Ες.

Προτάσεις για το Μουσικό Υπόβαθρο των Εορτασμών της Οικογένειας

Μουσικές Συνθέσεις για Εορταστική Μουσική

Πριν τη χρήση των μουσικών συνθέσεων, απαιτούνται οι, διαθέσιμοι στα μουσικοβιβλιοπωλεία, ειδικοί κατάλογοι των παρακάτω εκδόσεων:

α) Για μια μικρή ορχήστρα:

«Μουσικές παρτιτούρες για τη Χιτλερική Νεολαία»
(Εκδόσεις Γκεόργκ Κάλμαγιερ, Βολφενμπούτελ.)
Συνίστανται ιδιαίτερα: αρ. 12, 20, 24/25, 30, 34, 42/43, 53.

β) Για μια μεγαλύτερη ορχήστρα:

«Τελετουργική Μουσική»
(Εκδόσεις Γκεόργκ Κάλμαγιερ, Βολφενμπούτελ.)
Αυτή είναι μια συλλογή εορταστικής μουσικής από σύγχρονους συνθέτες.

«Γερμανική Ορχηστρική Μουσική»
Επιμέλεια: Άντολφ Χόφμαν.
Αυτή είναι μια συλλογή εορταστικής μουσικής από παλαιότερους συνθέτες.

«Μουσικό Αρχείο Νάγκελ»
(Εκδόσεις Νάγκελ, Αννόβερο.)
Η συλλογή προσφέρει εξαιρετική μουσική δωματίου.

γ) Για μια μικρή ορχήστρα πνευστών:

«Η Συντροφικότητα των Πνευστών»
(Εκδόσεις Φογκενράιτερ, Πότσνταμ.)
Η συλλογή περιλαμβάνει τη χρήση μουσικής για μικρά πνευστά όργανα.
Του Γκεόργκ Μπλούμενζαατ.

Μουσικές Συνθέσεις για Πένθιμες Τελετές

α) Για μια μικρή ορχήστρα:

– «Μουσική για τον θάνατο του Ρίχαρντ Βάγκνερ, σύμφωνα με τα μοτίβα των έργων του» . . . . Αναθεωρημένη έκδοση του Φραντς Λιστ
(Κουαρτέτο εγχόρδων, κουιντέτο, πιθανή και η συνοδεία άρπας)
– Αργή συμφωνία τριωδίας, κουαρτέτου, κτλ.
– Ντιβερτιμέντο από Χάυντν, Μότσαρτ, Μπετόβεν
– Ιντερμέτζο, αργή, πιο χαλαρή συμφωνία από το κουαρτέτο εγχόρδων του Άντον Μπρούκνερ
– Αργές συνθέσεις από τα «Βρανδεμβούργια Κοντσέρτα» του Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ
– Το «Κοντσέρτο Γκρόσο» του Γκ. Φ. Χαίντελ

β) Μουσική πνευστών οργάνων:

«Πένθιμη Μουσική» («Trauermusik») . . . . Χάνφστένγκλ
(Παίζεται κατά την παρέλαση των SA[43])

«Πένθιμη Μουσική» («Trauermusik») . . . . Εντβ. Γκριγκ
«Πένθιμη Μουσική» («Trauermusik», «Μουσική για τον θάνατο του Καρλ Μαρία φον Βέμπερ») Ρίχαρντ Βάγκνερ

γ) Συμφωνική μουσική:

«Πένθιμη Μουσική» [«Trauermusik» («Maurische Trauermusik»)] . . . . Β. Α. Μότσαρτ (Με λίγα σόλο όργανα)

«Ο Θάνατος της Άσε» . . . . Εντβ. Γκριγκ
(Γνωστό απλά και ως «Trauermusik», εξαιρετικό, σε συμφωνία με τον ρυθμό ενός πένθιμου εμβατηρίου)

---

[43] Σ.τ.Μτφ.: *Sturmabteilung.* «Τάγματα Εφόδου», Στούρμαμπταϊλουνγκ, Ες-Α.

Παράρτημα ΙΙ: Επιπρόσθετο Υλικό (αποκλειστικότητα ελληνικής έκδοσης)

Kukneion Asma

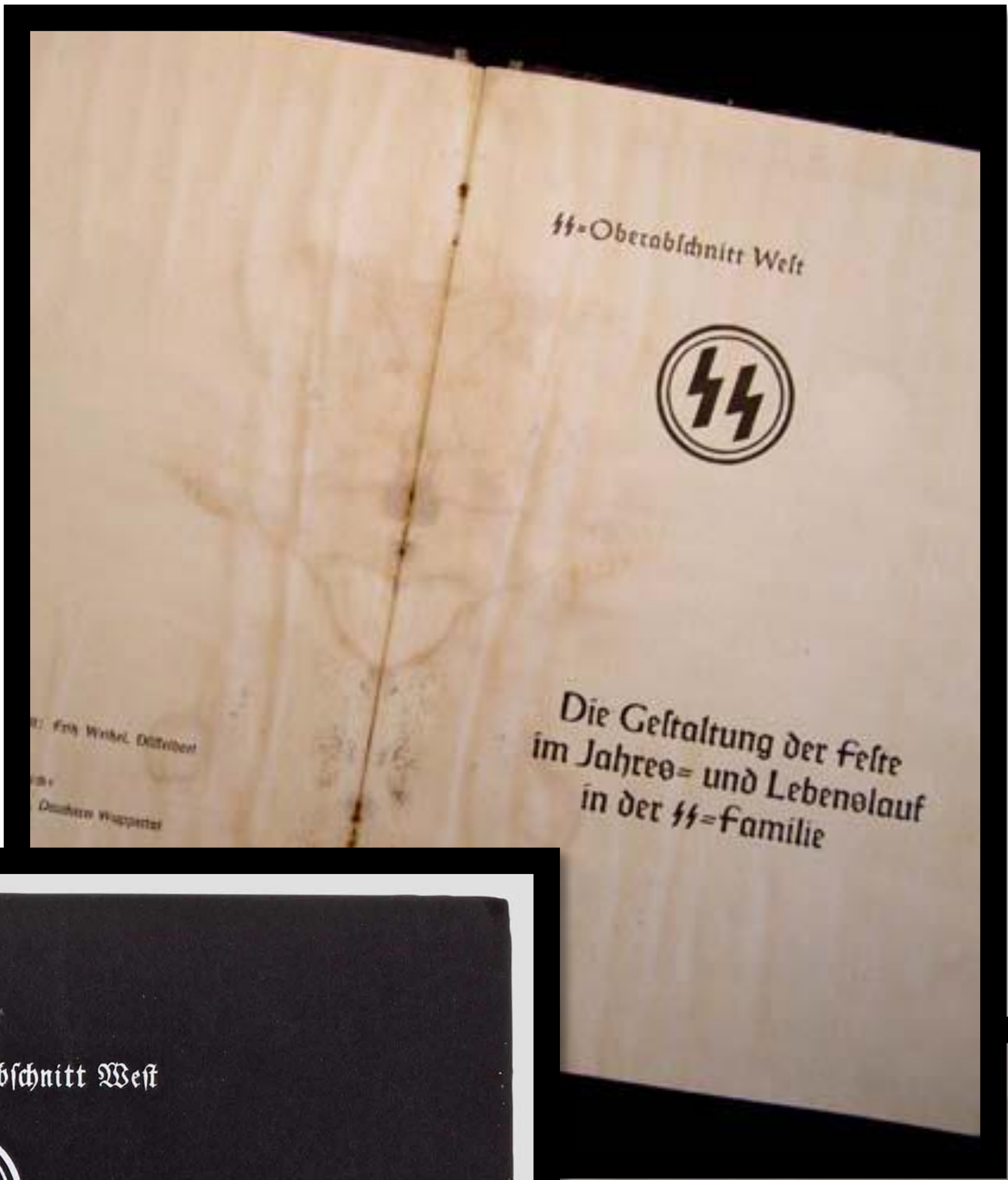
Ο Όρκος των SS

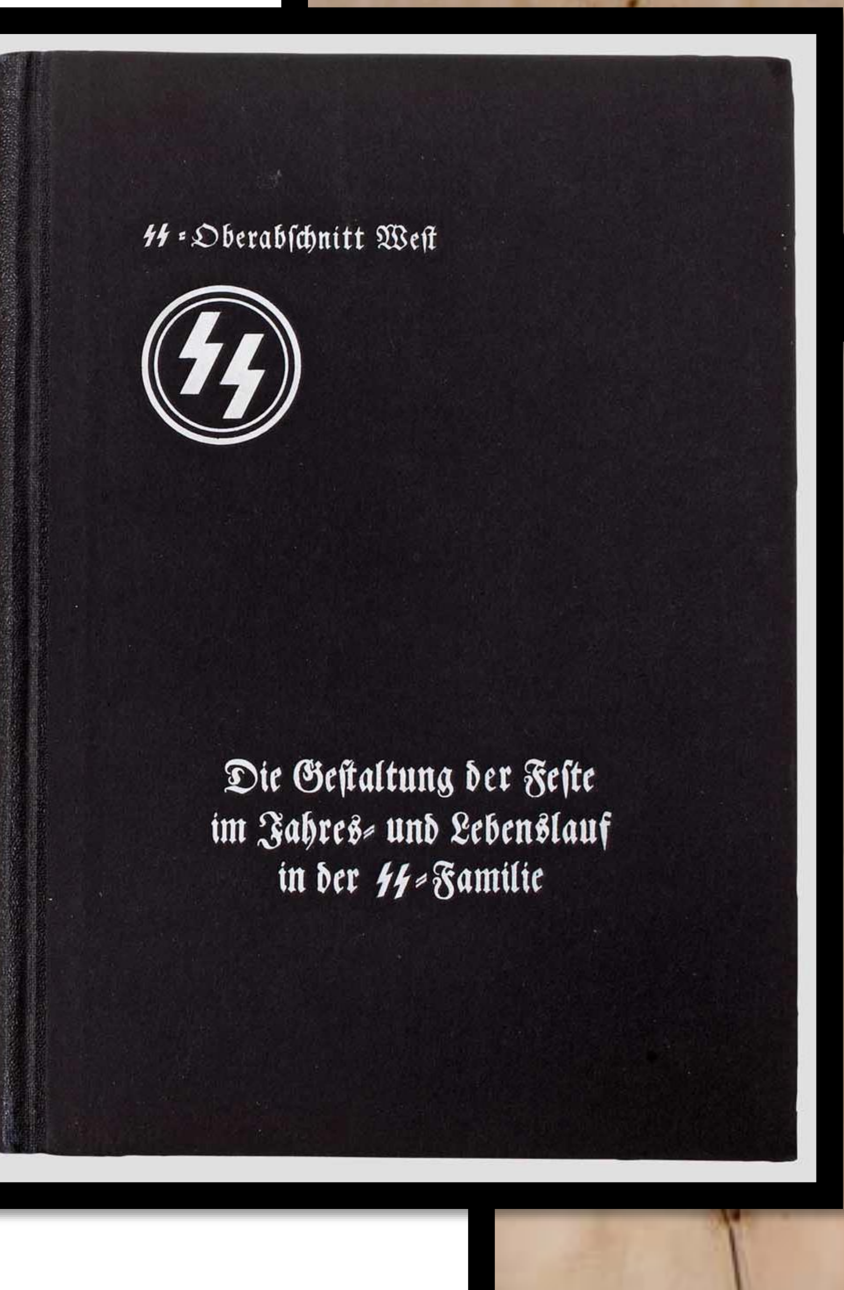
Ορκίζομαι σε Σένα, Άντολφ Χίτλερ,
τον Φύρερ και Καγκελάριο του Ράιχ,
Πίστη και Ανδρεία.
Υπόσχομαι σε Σένα,
και στους Ανωτέρους μου
που ορίστηκαν από Εσένα,
Υπακοή μέχρι τον Θάνατο.
Συνεπώς, Θεέ μου, βοήθησε με!

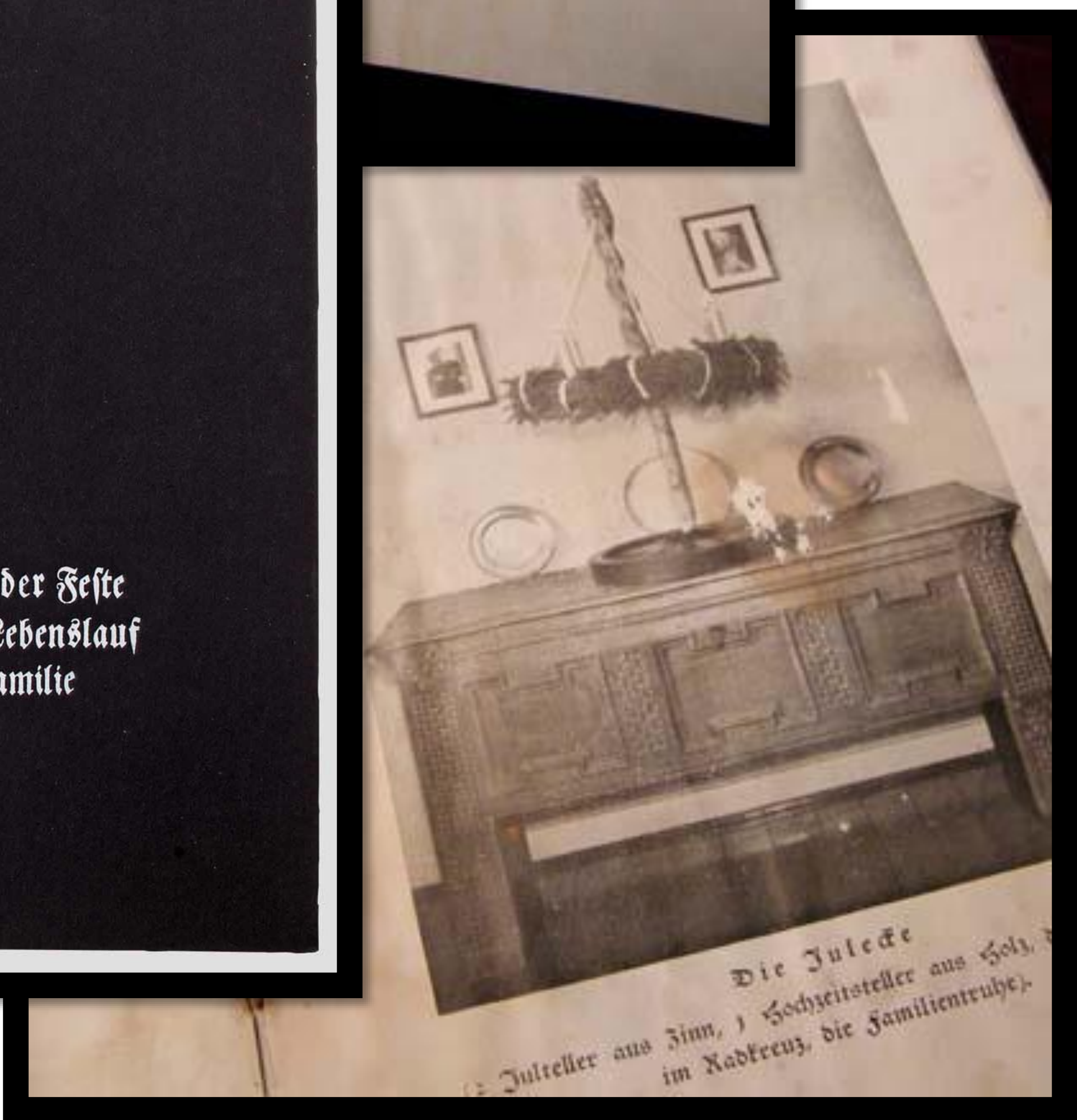

ϟϟ-Όμπεργκρουπενφύρερ Φριτς Βάιτσελ

(ᛉ1904-1940ᛦ)

SS-Oberabschnitt West
Die Gestaltung der Feste
im Jahres- und Lebenslauf
in der SS-Familie

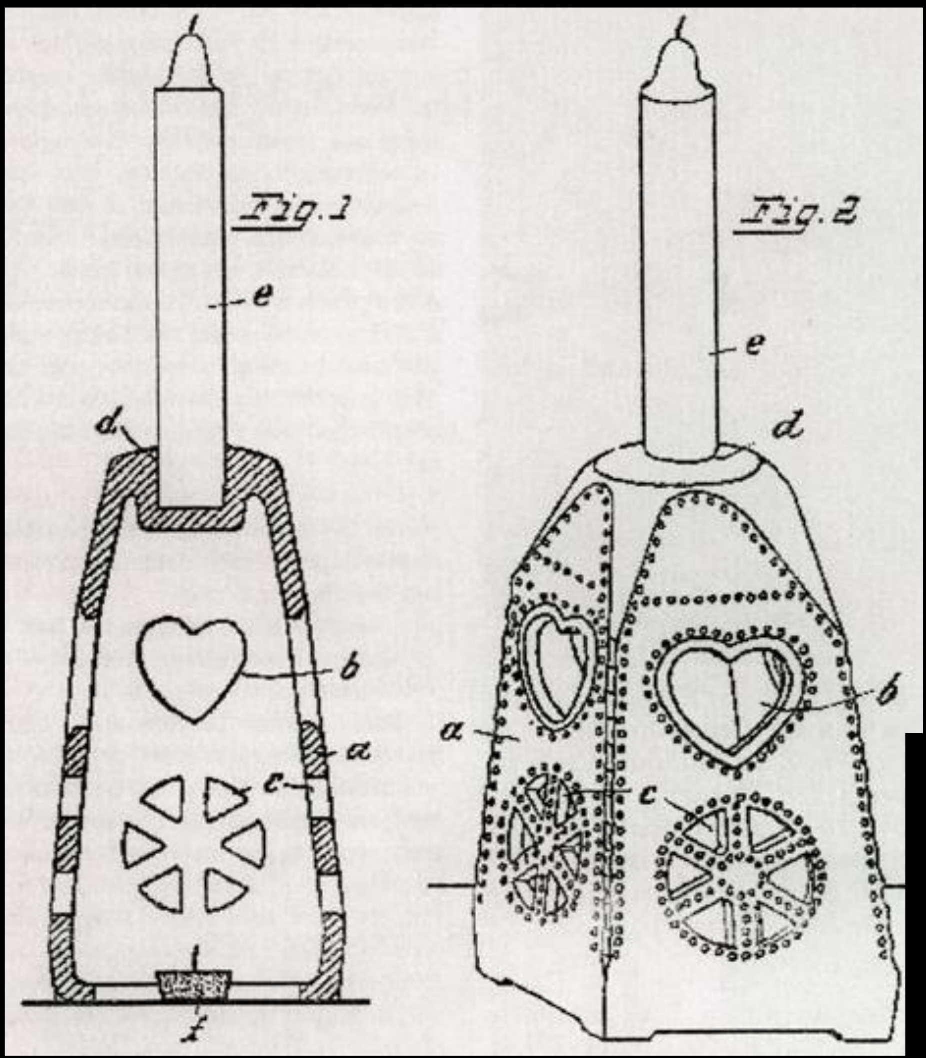

SS-Oberabschnitt West
Die Gestaltung der Feste
im Jahres- und Lebenslauf
in der SS-Familie

Die Julecke
Julteller aus Zinn, 3 Hochzeitsteller aus Holz,
im Radkreuz, die Familientruhe).

<u>Υλικό σχετικά με τα προαναφερθέντα σκεύη:</u>

i. Julleuchter

(*Γιουλ*-φανάρι)

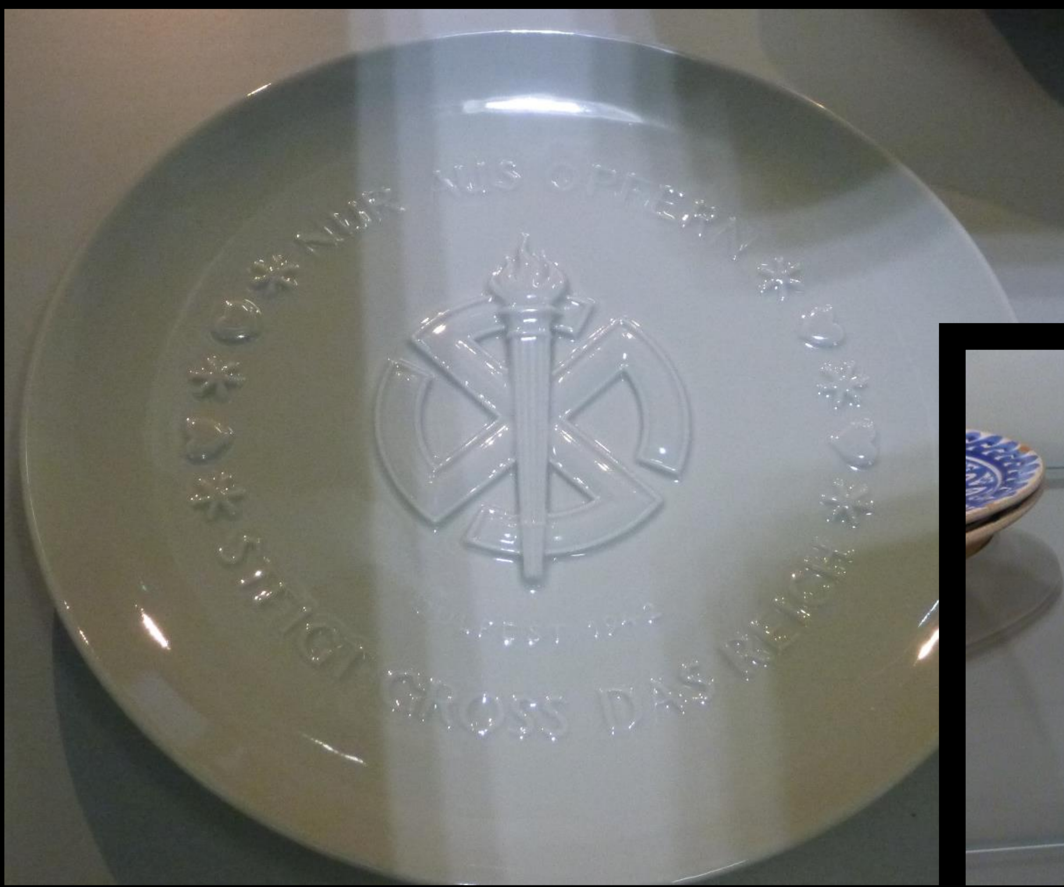

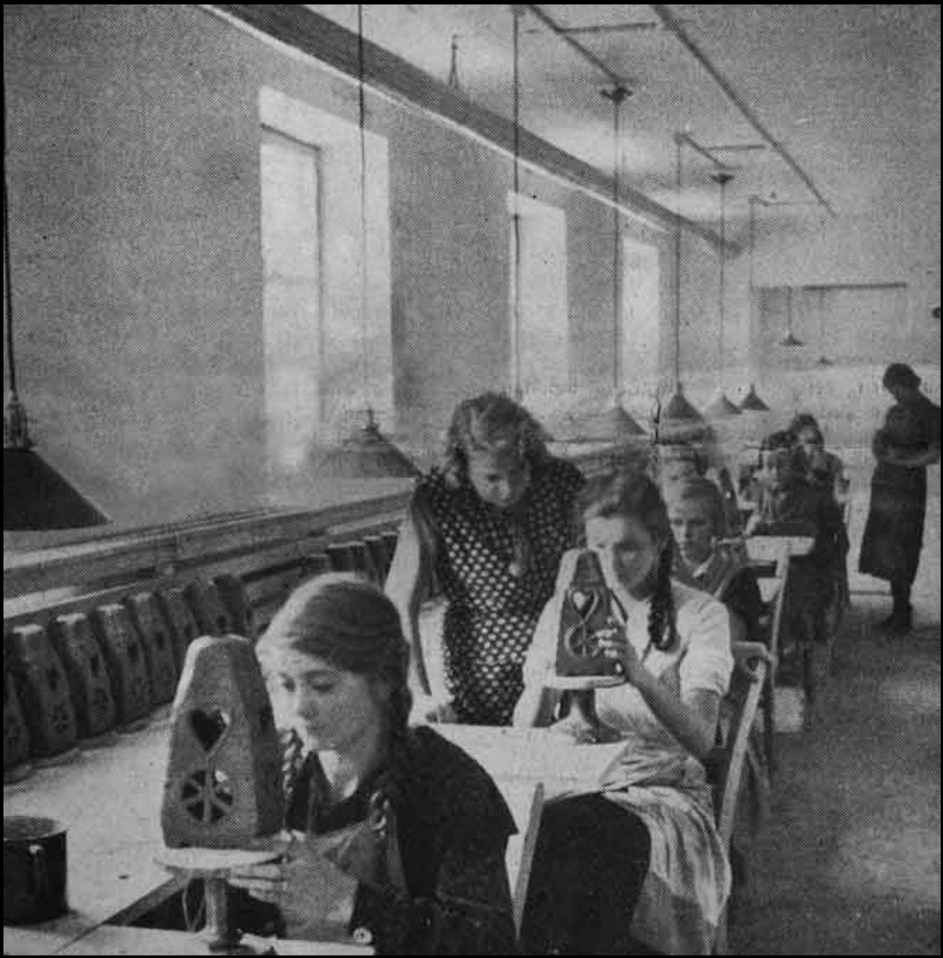
ii. Julteller
(*Γιουλ*-πιάτα)

iii. Εργοστάσιο πορσελάνης Allach (Άλακ)

Πάνω και κάτω: Παραγωγή *Γιουλ*-φαναριών.
Δεξιά: Το έμβλημα της επιχείρησης.

Πάνω: 1944. Ο Χάινριχ Χίμμλερ παρουσιάζει στον Φύρερ, την ημέρα των γενεθλίων του τελευταίου, πορσελάνινες φιγούρες.

Κάτω: Ο Ράιχσφύρερ-SS επιθεωρεί, στις 20 Ιανουαρίου 1941, προϊόντα της επιχείρησης Άλακ.

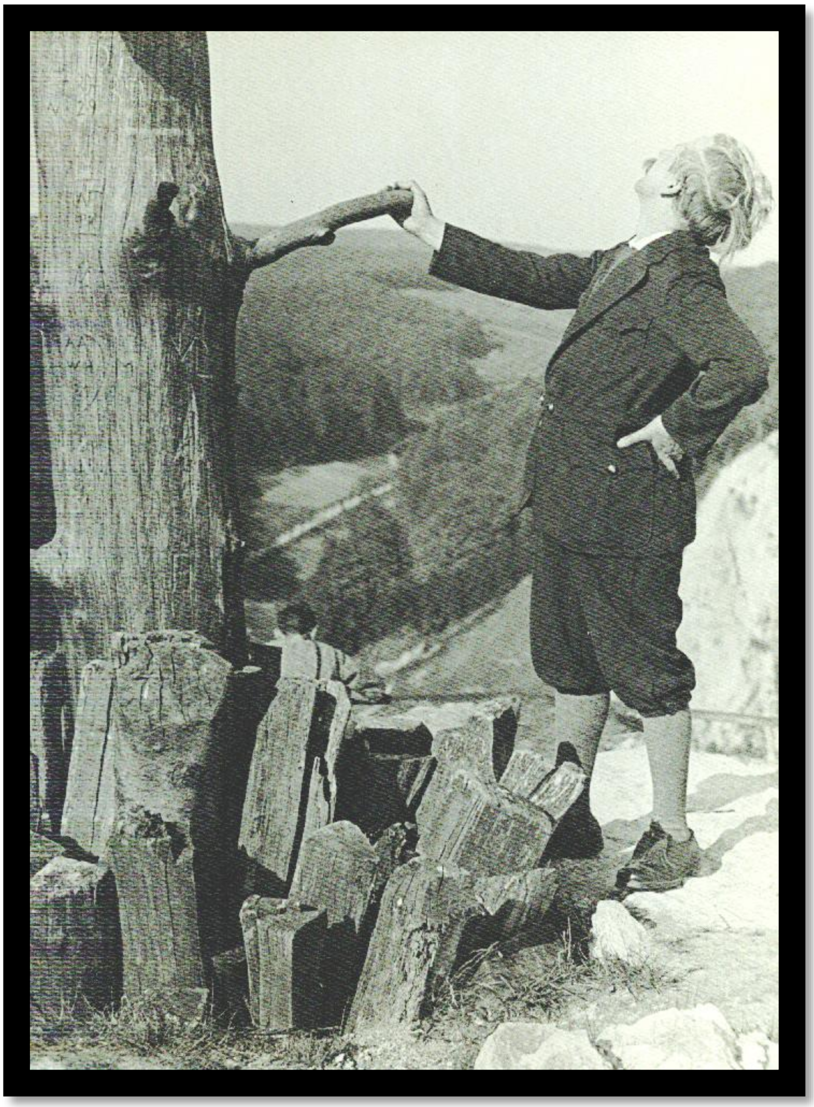

Queste (Κβέστε)

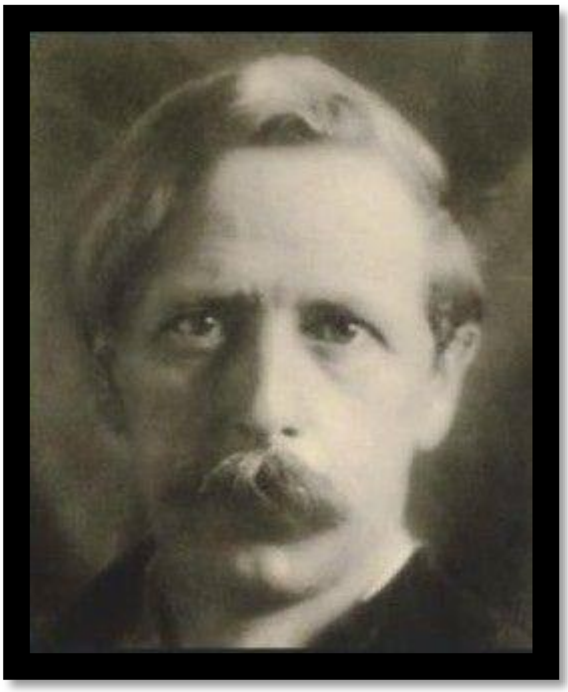

Πάνω: *«Γερμανικό Ηλιοστάσιο»* (1935), πίνακας του Φριτς Κοχ-Γκότα.
Κάτω: Το *Questenbaum*, κατά το έτος 1908.

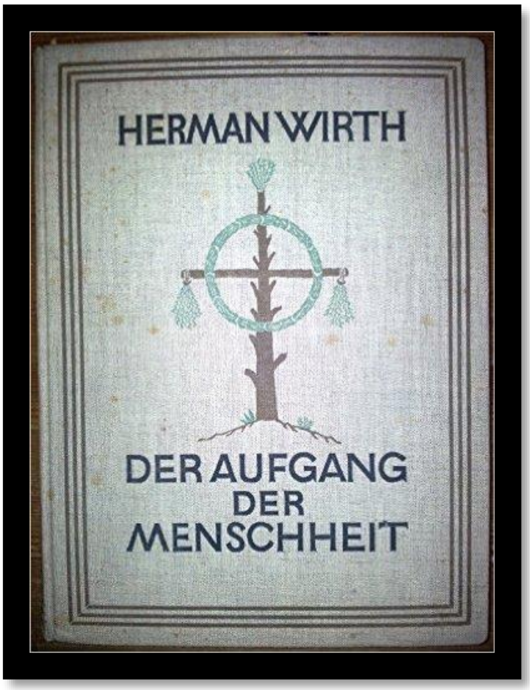

Πάνω: Ο Χέρμαν Βιρτ εξετάζει το Δέντρο του Κβέστε.

Χέρμαν Βιρτ

(ᛉ1885-1981ᛦ)

Ευχές του Ράιχσφύρερ προς τα μέλη των SS

16 Δεκεμβρίου 1935 (περί *Γιουλ*-φαναριού)

421

Der Reichsführer-SS

Berlin, den 16. Dezember 1935

An alle SS-Führer!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

21 Δεκεμβρίου 1940

SS-Männer!

Ich übersende Euch die Julkerze für das Jahr 1941, wie in jedem Jahr verbunden mit meinen Glück- und Segenswünschen für Euch und Eure Familien.

1940 war ein Jahr des Kampfes und stolzen Sieges, der härtesten Erprobung und des größten Erfolges.

Das Jahr 1941 stellt die gleichen, vielleicht noch größere Forderungen an uns. Sie zu erfüllen, wollen wir — Männer und Frauen, Jungen und Mädels — alles daransetzen.

In diesem Jahr beherrsche uns:

Der Wille zum Sieg
Der Gedanke an das Reich
Der Glaube an den Führer!

Der Reichsführer-SS

H. Himmler

Berlin, den 21. Dezember 1940

SS-Männer!

Sippen der SS!

Ich übersende Euch die Julkerze und meine besten Julwünsche für 1945.

Das neue Jahr möge Euch allen Glück und Segen bringen!

1944 hat abermals das gesamte deutsche Volk den härtesten Belastungen ausgesetzt und wiederum haben Heimat und Front die Probe bestanden.

Das Jahr 1945 wird wohl das entscheidende Jahr dieses Krieges sein. Es steht für uns unter der Parole:

„Durch Mütter und Helden —
wird unser der Sieg!"

Wir grüßen in unerschütterlicher Treue und tiefster Dankbarkeit

den uns vom Herrgott gesandten Führer:

ADOLF HITLER!

H. Himmler

Feld-Kommandostelle, 21. Dezember 1944.

SS-Männer!

Sippen der SS!

Ich übersende Euch die Julkerze und meine besten Julwünsche für 1944.

Das Neue Jahr möge Euch allen Glück und Segen bringen. Die vergangenen zwölf Monate haben das Deutsche Volk, die Front und die Heimat wiederum schärfsten Prüfungen unterworfen. Abermals haben wir die Erprobung durch das Schicksal bestanden.

Das Jahr 1944 wird ebenso hart, vielleicht noch härter werden.

Für uns gilt der Satz Friedrichs des Großen:

„Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!"

Wir Männer und Sippen der SS wollen sein Träger des Glaubens und guten Mutes, Künder des Sieges und der Größe, Menschen lauterster Treue zu unserem Führer Adolf Hitler und seiner Sendung.

H. Himmler

Reichsführer-SS

Feldkommandostelle, 21. Dezember 1943

21 Δεκεμβρίου 1944

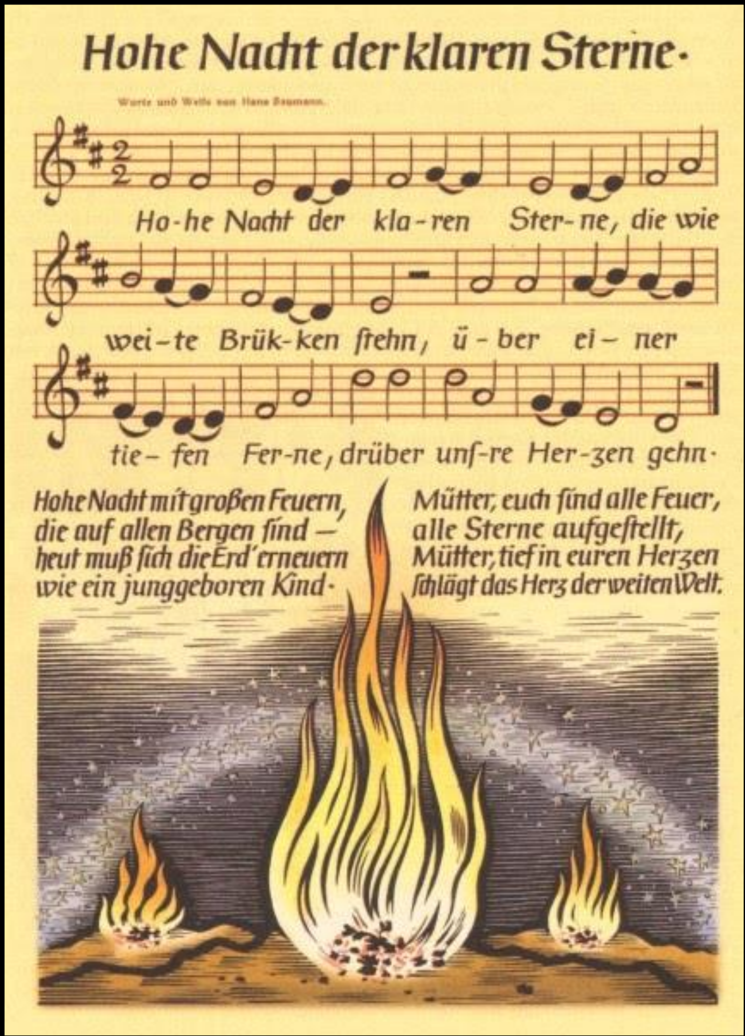
21 Δεκεμβρίου 1945

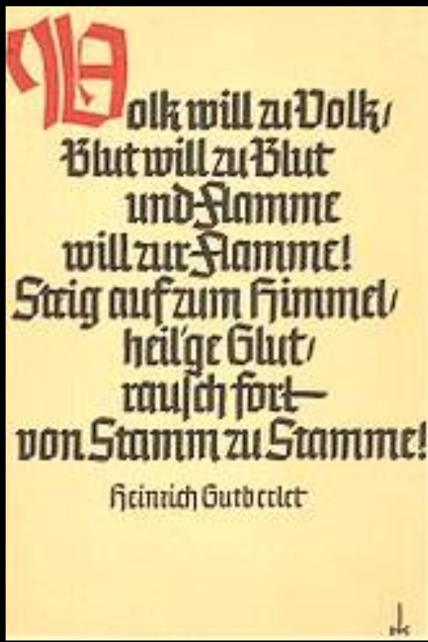

Ράιχσφύρερ-SS Χάινριχ Χίμμλερ

(ᛘ1900-1945ᛦ)

Χιτλερική Νεολαία και Ηλιοστάσιο

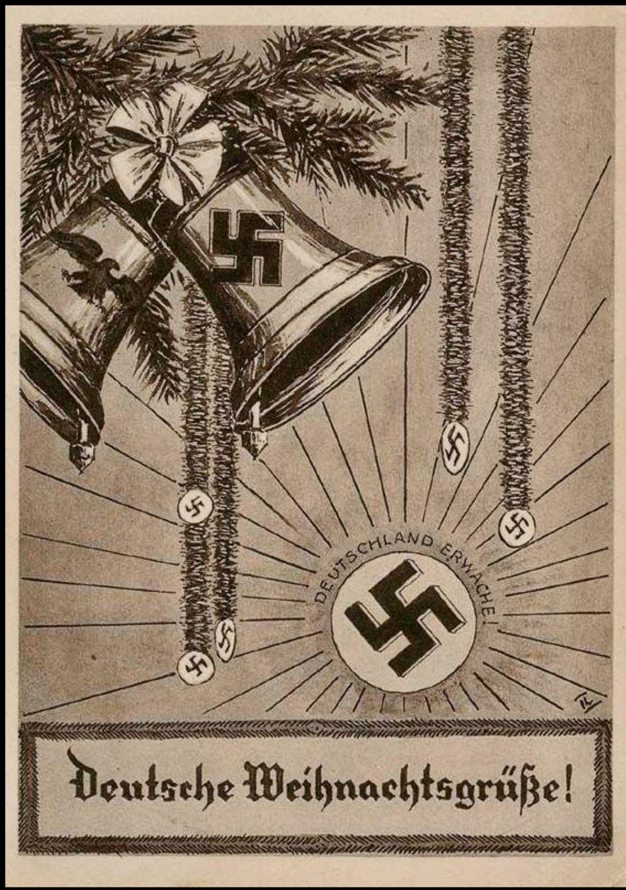

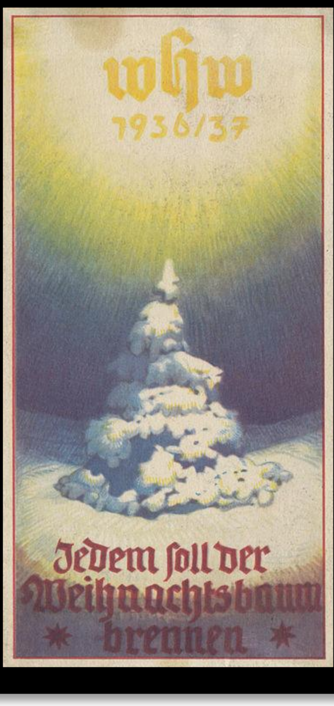

Ηλιούγεννα στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία

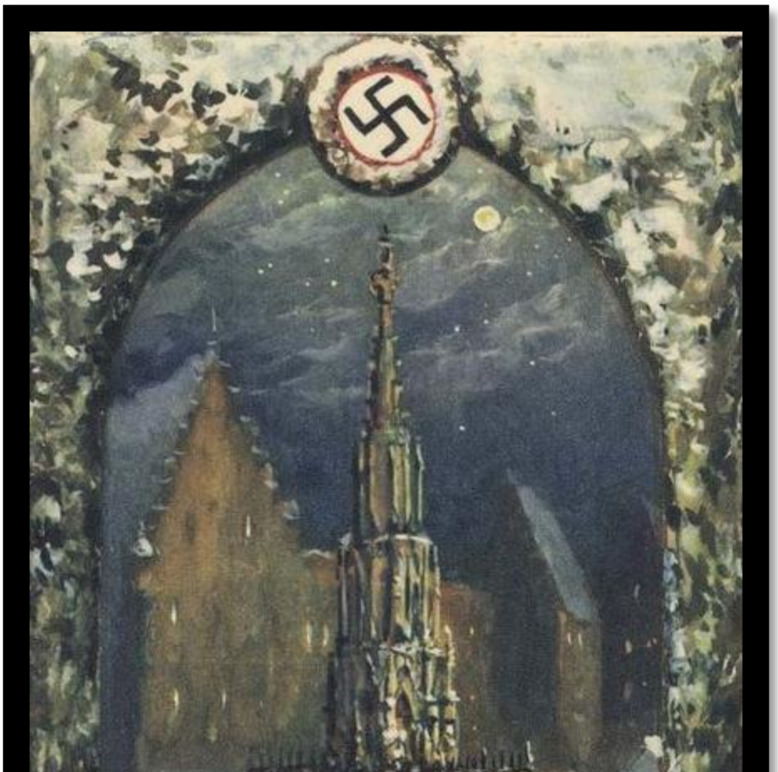

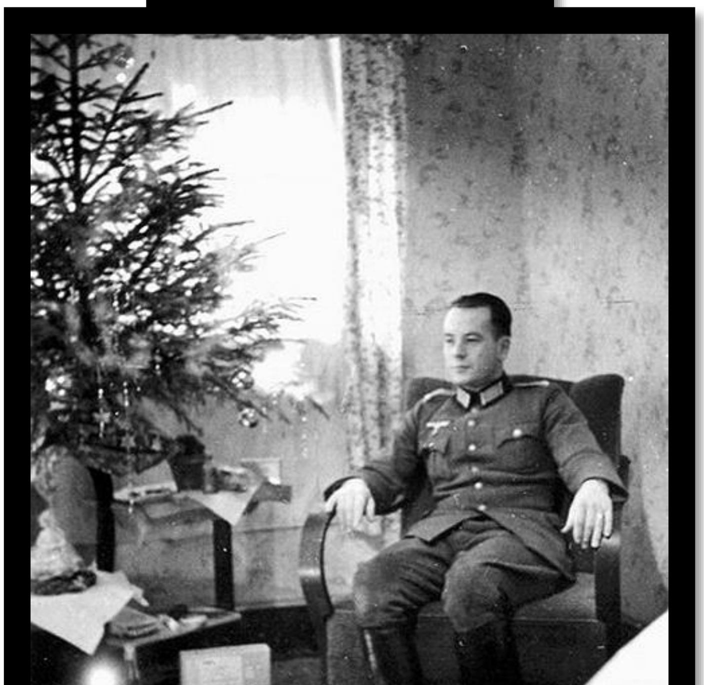

deutsche Weihenacht

SONNWENDFEIER
AUF DEM FÖHRENBÜHL

W. Ritter 1933

Ηλιούγεννα στο Μέτωπο

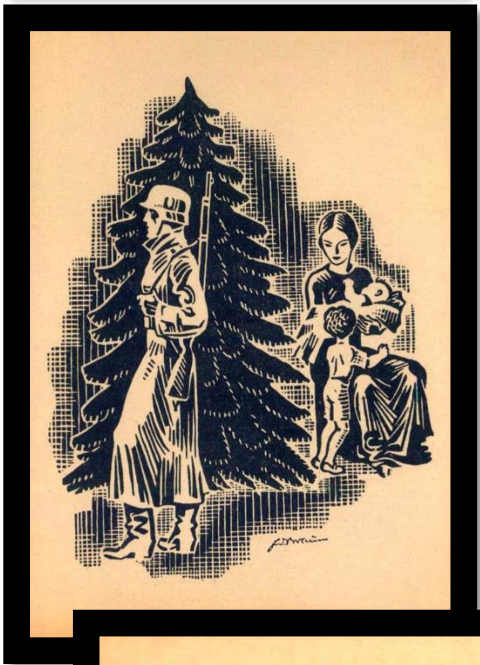
WINTERSONNENWENDE 1943

Weihnacht
1944

Weihnachtsgrüße aus der Heimat!

MOR
FELD POST
URL SCH
AUB- EIN
Kriegs-Weihnachten 1941

Αποσπάσματα από το ημερολόγιο
Vorweihnachten (1943)

Εισαγωγικό σημείωμα του μεταφραστή

Το συγκεκριμένο βιβλιαράκι-ημερολόγιο εκδόθηκε το 1943, στο Μόναχο, από τον Κεντρικό Εκδοτικό Οίκο του NSDAP, Franz Eher Nachf. Παρόμοιες εκδόσεις κυκλοφόρησαν, επίσης, κατά τα έτη 1942 και 1944. Είχε 68 μικρές σελίδες και χρησιμοποιούνταν από τις Γερμανίδες μητέρες ως υπενθύμιση των ημερών μέχρι τα Ηλιούγεννα. Πιο συγκεκριμένα, το κρεμούσαν επάνω στον τοίχο την 1η ημέρα του μηνός Δεκεμβρίου, και κάθε βράδυ, μέχρι την 24η ημέρα, την ημέρα των Ηλιουγέννων, εκείνες άλλαζαν σελίδα. Διάβαζαν, έτσι, στα παιδιά, όλα όσα είχε να προσφέρει αυτή η συλλογή (παραμύθια, χειροτεχνίες, αρχαίες γερμανικές παραδόσεις, ποιήματα, τραγούδια, κτλ.). Σε κάθε μία από τις τέσσερις Κυριακές, διαβαζόταν και από μία ιστορία των Ηλιουγέννων. Το βράδυ της 24ης Δεκεμβρίου, η μητέρα έκλεινε το ημερολόγιο και το φύλασσε για τον επόμενο χρόνο. Τα αποσπάσματα και οι εικόνες που θα παρουσιαστούν εδώ, έχουν παρθεί από την πρωτότυπη έκδοση.

Το εξώφυλλο:

Στο εσωτερικό μέρος του εξωφύλλου, αναγράφονται τα εξής:

Αγαπητή Γερμανίδα Μητέρα!

Τα Ηλιούγεννα πάντοτε υπήρξαν μια εορτή για τα παιδιά. Ο πόλεμος και η καταστροφή ταλανίζουν τον κόσμο, και όλοι στη Γερμανία, άνδρες και γυναίκες, πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με σκληρότητα και θέληση, ώστε να συνεχίσουν να αγωνίζονται μέχρι την τελική νίκη· τα παιδιά μας, όμως, θα πρέπει να απολαύσουν αυτήν την, πιο γερμανική απ' όλες, εορτή. Διεξάγουμε αυτόν τον πόλεμο για τα παιδιά μας· γι' αυτά κουβαλούμε τα βάρη και τους κινδύνους, ωστόσο, τα δικά τους μάτια, κατά τη διάρκεια της περιόδου των Ηλιουγέννων, θα πρέπει να παραμείνουν φωτεινά. Τα παιδιά θα πρέπει να γελούν με χαρά, προσμένοντας την ευχαρίστηση των ημερών.

Δεν απαιτούνται πολλά – σίγουρα όχι πλούτη και μεγάλα δώρα – για να γεμίσουν τα μάτια των παιδιών μας με ακτινοβόλο φως. Είναι αρκετό ένα παραμύθι που έχει αφηγηθεί κατά τη διάρκεια μιας ευχάριστης ώρας, λίγα κλαδάκια ελάτου, αστραφτερά Ηλιούγεννα· τα μικρά, απλά πράγματα, είναι φτιαγμένα από έναν κόσμο γεμάτο μυστικά, γεμάτα από το πνεύμα των Ηλιουγέννων.

Έτσι λοιπόν, αυτό το απλό, μικρό βιβλιαράκι, που χωράει στην παλάμη του ενός χεριού, έχει ως στόχο να βοηθήσει στην αφύπνιση του πλούτου που είναι κρυμμένος παντού γύρω μας.

Στις περισσότερες οικογένειες, ο πατέρας βρίσκεται στο Μέτωπο. Λόγω του πολέμου, έχουν συχνά αναγκαστεί να αφήσουν τα σπίτια τους. Ακόμη, την οικογένεια έχει ίσως πληγώσει το σκληρό χέρι του Θανάτου. Εντούτοις, αυτήν την περίοδο των Ηλιουγέννων, η Γερμανίδα Μητέρα θα προστατεύσει με το χέρι της την παιδική χαρά και τις παιδικές σκέψεις.

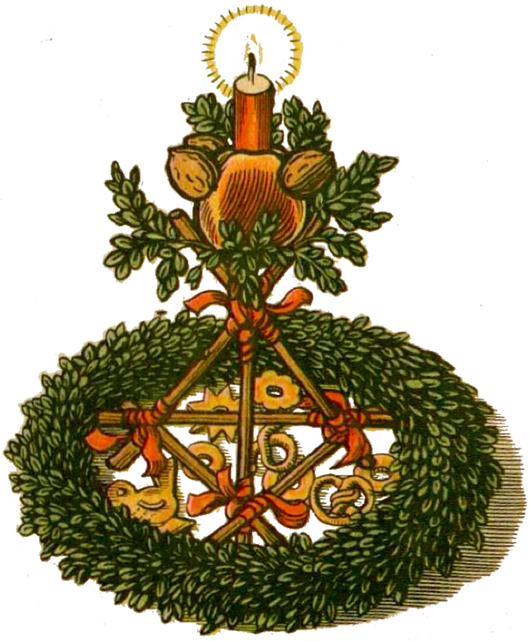
Η ήρεμη και συχνά ξέγνοιαστη ευτυχία των παιδιών, είναι, πράγματι, το πιο όμορφο δώρο των Ηλιουγέννων για τη Μητέρα, μα και για τον Άνδρα, στο Μέτωπο.

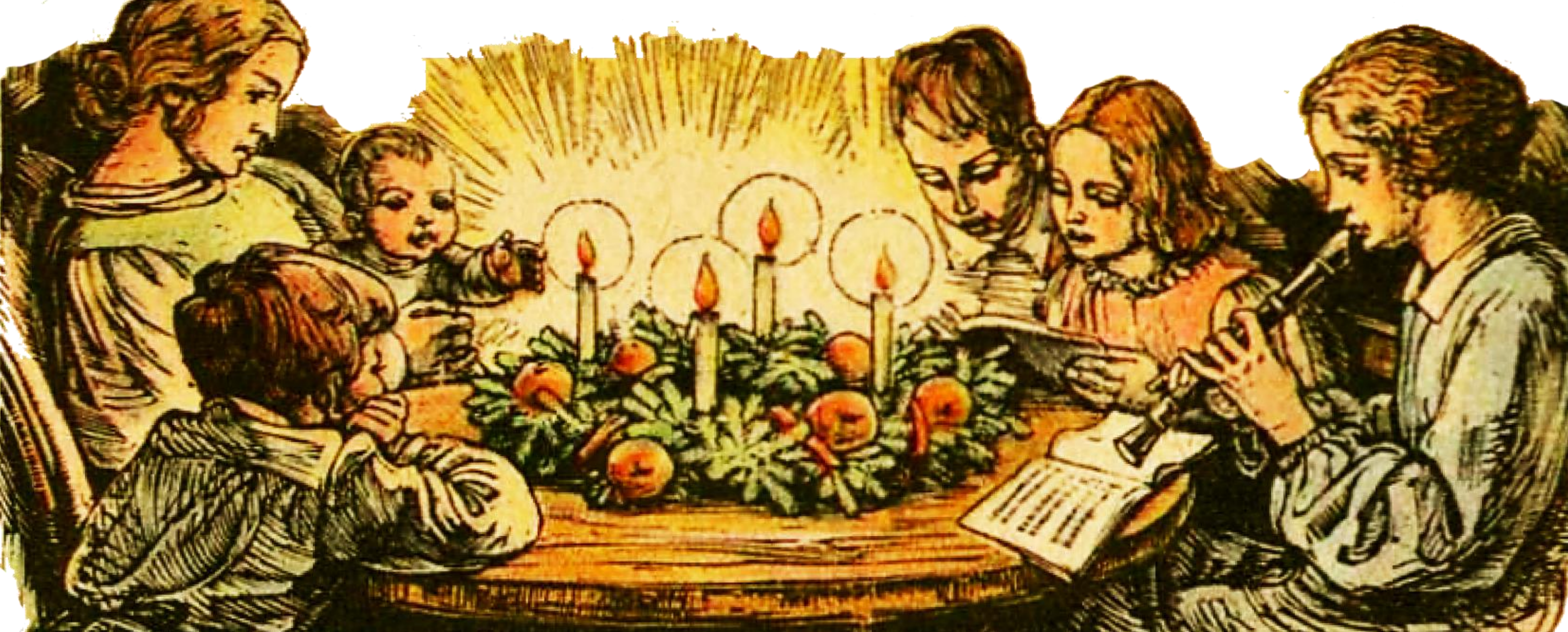

Χάρη στη γενναιότητά σας, προσφέρετε στην Πατρίδα μας
μια όμορφη περίοδο Ηλιουγέννων· κάθε παιδί,
τραγουδώντας τα άσματα και βλέποντας το κερί
να λάμπει, σας σκέφτεται, γεμάτο ευγνωμοσύνη.

22 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Γρήγορα μπαίνει μέσα στο σπίτι ο Ρούπρεχτ
και αδειάζει τον γεμάτο σάκο μου!
Στο λευκό του άλογο πετάω σανό,
ώστε να μείνει ευχαριστημένος.

18 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Όταν οι καταιγίδες του χειμώνα κρατήσουν τα παιδιά στο σπίτι,
θα αντλήσουμε από τη μνήμη όλες μας τις εμπειρίες. Γι’ εκείνα,
το προηγούμενο έτος θα ζωντανέψει – γι’ ακόμη μια φορά –
στον Ήλιο, στη σελήνη, στα φυτά και στα ζώα. Τα αγόρια
θα θελήσουν να ασχοληθούν με τα πολεμικά βιώματα των
θριαμβευτών στρατιωτών μας. Σημασία δεν έχει το αν η ζωγραφιά
είναι όμορφη, μα αν νιώθουμε αληθινή
ευχαρίστηση την ώρα που δημιουργούμε.

17 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Δείγμα επιστολής παιδιού προς έναν στρατιώτη του Μετώπου:

Αγαπητέ θείε!

Εδώ, πλησιάζουν τα Ηλιούγεννα. Η Μητέρα ήδη ψήνει για το πακέτο του στρατιώτη. Θέλω να γράψω ένα γράμμα με ευχαριστίες από όλους μας. Σε σκεφτόμαστε πολύ συχνά, και ειδικά όταν ακούμε τις ειδήσεις στο ράδιο. Όταν γίνεται αυτό, μου αρέσει να κάθομαι μπροστά στη σόμπα. Εύχομαι να έχεις πράγματα τόσο ωραία και άνετα. Κάθε μέρα, μετά το σχολείο και το διάβασμα, πηγαίνω να παίξω έξω με το έλκηθρο. Η Χίλντε έφτιαξε έναν πολύ όμορφο χιονάνθρωπο. Η Μητέρα κι εγώ σου στέλνουμε τις καλύτερες ευχές.

Το βαφτιστήρι σου,

Χίλντεγκαρντ

Lieber Onkel!

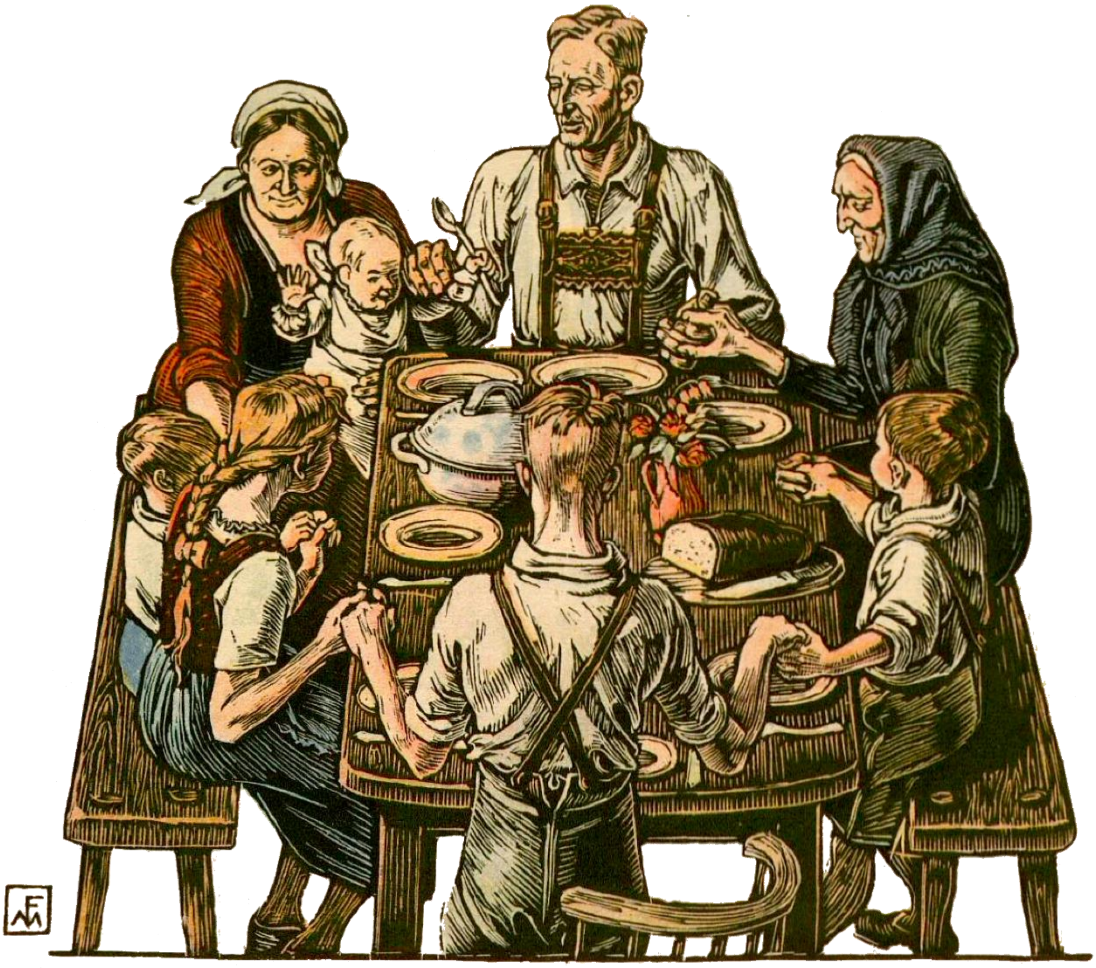
Nun kommt bald Weihnachten heran. Mutter bäckt sogar schon für die Feldpostpäckchen. Darum will ich dir einen Brief schreiben mit lieben Grüßen von uns allen. Wir denken so viel an dich, besonders wenn wir die Nachrichten am Rundfunk hören. Ich stehe dabei gern hinter dem Ofen. Wenn du es doch auch so schön und gemütlich haben könntest. Immer nach der Schule und nach dem Lernen fahre ich mit dem Schlitten. Hilde hat den wunderschönen Schneemann gemacht. Von Mutter und mir herzliche Grüße

Dein Patenkind

HILDEGARD

Wir backen zum Fest
(Ψήνουμε για την Εορτή)
Brezel
(Πρέτσελ)
Vogel
(Πτηνό)
Kindlein
(Μωράκι)
Jahres-rad
(Τροχός του Έτους)
Sonnenrad
(Ηλιακός Τροχός)

Backe-backe Kuchen
(Ψήσε, ψήσε κέικ)

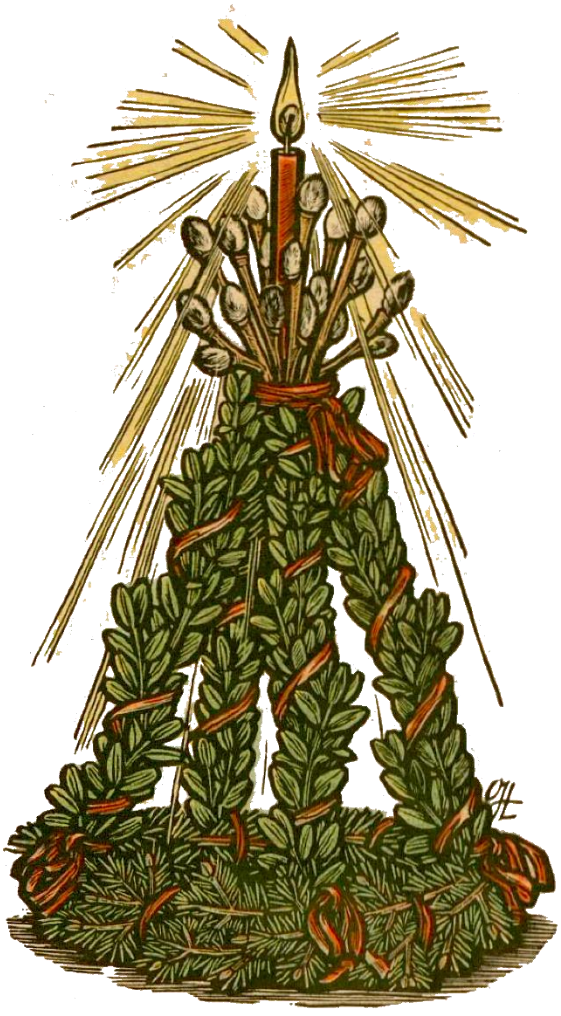
Προσευχές για το Τραπέζι

Ευλογημένα να είναι τα σιτηρά και οι σπόροι·
ένας Λαός που δημιουργεί και πιστεύει,
φέρνει, επίσης, τον θερισμό στο σπίτι.
Γκέρχαρντ Σούμαν

Με ευγνωμοσύνη δεχόμαστε
τα δώρα από τη γη της Πατρίδας μας.
Θέλουμε να είμαστε εργατικοί,
ώστε η Νίκη να είναι πολύ σύντομα δική της!
Τία Χάουπτ

13 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Kukneion Asma

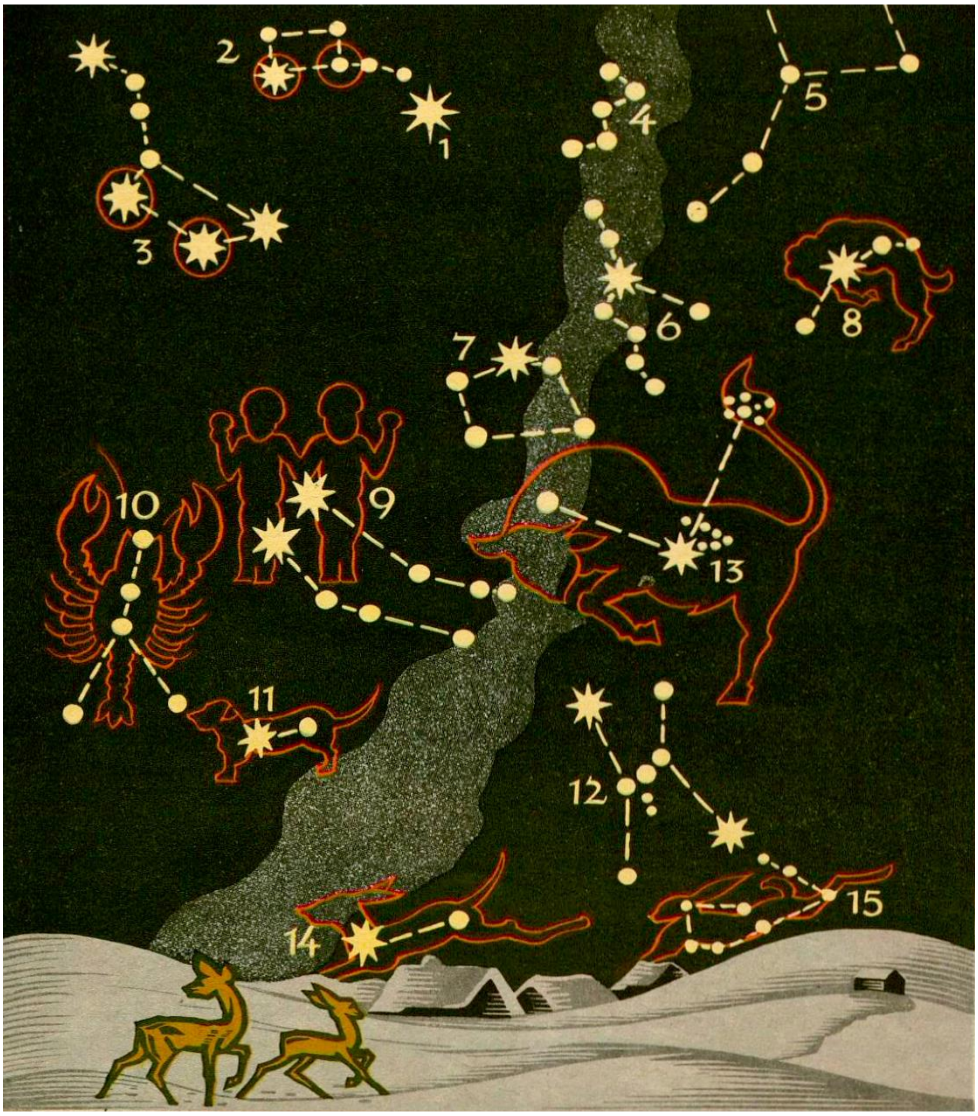

Μέσα στη σκοτεινή νύχτα του Χειμώνα,
αναδύθηκε, για μας, ένα Φως.
Έτσι, η Πίστη άναψε, φωτεινά,
στη γερμανική γη –
έρχεται το Φως του Ήλιου!
Μετά από πολλές, δύσκολες ημέρες,
είναι βέβαιη η Νίκη και η Ειρήνη!

Η Μητέρα, στέκεται στο λίκνο
του μικρού παιδιού·
μέσω της Ισχύος του Πολέμου,
μια τυχερή Ζωή παραπονιέται!
Θεέ, κάνε την καρδιά μεγάλη,
για να διατηρήσει μέσα της
αυτό το Φως,
σε κάθε σκοτεινή περίοδο!

8 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Ο Έναστρος Ουρανός μας, κατά τα Ηλιούγεννα

Γνωρίζεις πόσα αστέρια υπάρχουν; Όχι, δεν μπορούμε να τα μετρήσουμε· μα μερικά από αυτά, που είναι ιδιαίτερα μεγάλα και φωτεινά στον ουρανό, τα συναντάμε κατά τις έναστρες νύχτες του χειμώνα.

Οι πρόγονοί μας κοίταζαν συχνά τα αστέρια, διότι σ' εκείνα διάβαζαν την ώρα και την κατεύθυνση των πορειών και των ταξιδιών τους. Την ίδια στιγμή, στ' αστέρια, λάτρευαν τους ακατάληπτους Νόμους της ροής του Κόσμου. Δεν αναζητούσαν ποτέ τη Μοίρα τους σ' εκείνα, μα την έπλαθαν μέσα από την ίδια τους την Ισχύ.

1. Ο Πολικός Αστέρας με 2. τη Μικρή Άρκτο (Μικρή Άμαξα), 3. η Μεγάλη Άρκτος (Μεγάλη Άμαξα), 4. η Κασσιόπη, 5. η Ανδρομέδα, 6. ο Περσεύς, 7. ο Ηνίοχος, 8. ο Κριός, 9. οι Δίδυμοι, 10. ο Καρκίνος, 11. ο Μικρός Κύων, 12. ο Ωρίων, 13. ο Ταύρος, 14. ο Μέγας Κύων, 15. ο Λαγωός

5 ακόμη μέρες μέχρι τα Ηλιούγεννα

Sinnbilder
(Σύμβολα)

Είτε σε καιρό ειρήνης, είτε σε καιρό πολέμου, ας μην ξεχάσετε ποτέ τη σιωπηλή ευγνωμοσύνη και υποχρέωση προς εκείνους χάρη στων οποίων τις θυσίες είναι εφικτό να γιορταστούν αυτά τα Ηλιούγεννα. Κατά συνέπεια, ένα κερί θα πρέπει να ανάψει σε κάθε σπίτι γι' εκείνους, τους Πιστούς, που στέκονται, ως Αιώνιοι Φρουροί στα ευρεία μέτωπα αυτού του Πολέμου.

1 ακόμη μέρα μέχρι τα Ηλιούγεννα

Μια Ιστορία των Ηλιουγέννων

του Τίλο Σέλλερ / Ξυλογραφίες του Άλφρεντ Σέκελμαν

Μια φορά κι έναν καιρό, ένας ξυλοκόπος, που ζούσε μόνος στην καλύβα του, βαθιά μέσα στο δάσος, πεινούσε και κρύωνε. Είχε ήδη φάει το τελευταίο κομμάτι ψωμί που είχε, ενώ η φωτιά στο τζάκι του είχε σβήσει.

Παρόλο που κυριαρχούσε το σκοτάδι και παρόλο που τα μονοπάτια ήταν καλυμμένα με χιόνι, αναγκάστηκε να βγει έξω. Στις κορυφές των ελάτων, κρέμονταν σκοτεινά σύννεφα.

Την ίδια στιγμή, ένας στρατιώτης περιπλανιόταν στο δάσος. Επέστρεφε από τον πόλεμο. Οι αιματηρές εικόνες του πολέμου ήταν ακόμη ζωντανές στα μάτια του, ενώ ο ήχος των μαχών βούιζε στα αυτιά του. Για χρόνια, κοιμόταν έξω, στη γυμνή φύση.

Το ίδιο απόγευμα, ένας βασιλιάς είχε βγει να κυνηγήσει. Οδηγημένος από τον κυνηγετικό του ζήλο, ακολούθησε μια ελαφίνα και έχασε από τα μάτια του τους συντρόφους του. Κάπως έτσι, χάθηκε μέσα στην παραπλανητική ομίχλη του δάσους. Μάταια φυσούσε το κυνηγετικό του κέρας· η ομίχλη κατέπνιγε κάθε ήχο. Καθώς το δάσος γινόταν όλο και πιο πυκνό, ο βασιλιάς κατέβηκε από το άλογό του και περπάτησε αργά, με μεγάλο κόπο, μέσα από το χιόνι, σέρνοντας το άλογό του από τα χαλινάρια, ψάχνοντας να βρει τον δρόμο της επιστροφής προς το κάστρο του.

Σε μια διασταύρωση, οι τρεις άνδρες – ο ξυλοκόπος, ο στρατιώτης και ο βασιλιάς – συναντήθηκαν και ρώτησαν ο ένας τον άλλον σχετικά με την κατεύθυνση που έπρεπε να ακολουθήσουν. Κανείς τους όμως δεν μπορούσε να δώσει την απάντηση.

Ο ξυλοκόπος παρέμενε σιωπηλός, ο στρατιώτης έριχνε τρομερες κατάρες και ο βασιλιάς ήταν περήφανος και υπερόπτης. Κανένας δεν εμπιστευόταν

τον άλλον· μπορούσαν μόνο να συμφωνήσουν ότι εκείνη ήταν μια σκοτεινή νύχτα, με τον χειρότερο καιρό στον κόσμο. Τελικά, ο ξυλοκόπος προχώρησε μπροστά, με τους άλλους δύο να ακολουθούν τα χνάρια του.

Μετά από λίγο, στάθηκαν μπροστά σε μια μικρή καλύβα με φωτεινά παράθυρα, κι άκουσαν ένα απαλό τραγούδισμα. Ο ξυλοκόπος ξέχασε την πείνα του, ο στρατιώτης δεν σκεφτόταν πια τον θόρυβο και τον πόλεμο, ενώ η καρδιά του βασιλιά μαλάκωσε.

Τότε, τα σύννεφα εξαφανίστηκαν και τα αστέρια έλαμψαν, πεντακάθαρα και φωτεινά, σαν τους φρουρούς της μικρής καλύβας. Με το που άνοιξαν την πόρτα, αντίκρισαν μια μητέρα να κάθεται δίπλα στον φούρνο, κρατώντας στα γόνατά της ένα μικρό βρέφος. Κοίταξε τους τρεις άνδρες και έγνευσε προς το μέρος τους. Μπήκαν βιαστικά, κι έκλεισαν γρήγορα την πόρτα, για να μην κρυώσει το παιδί.

Στάθηκαν με σεβασμό μπροστά στη μητέρα, που, χαμογελώντας γλυκά, κοίταξε το βρέφος και χαιρέτησε τους τρεις αγνώστους. Ο βασιλιάς νόμισε ότι εκείνη θα σηκωνόταν για να υποκλιθεί, ωστόσο, η μητέρα κοίταξε προς το μέρος του ξυλοκόπου, ο οποίος είχε πλησιάσει τον φούρνο για να ζεστάνει τα χέρια του.

«Άναψε εκείνο το φανάρι, και πάρε ένα κομμάτι ψωμί από το ντουλάπι. Εδώ μέσα έχω αρκετό φως και ζεστασιά· υπάρχει πιο φωτεινό και ζεστό μέρος από τον τόπο στον οποίο έχει γεννηθεί ένα μικρό βρέφος;»

Ο ξυλοκόπος ακολούθησε τις οδηγίες της. Το βρέφος, έτεινε το μικρό του χέρι προς το φως του φαναριού. Τότε, η γυναίκα είδε τον στρατιώτη, ο οποίος στεκόταν αβέβαιος.

«Γενναίε στρατιώτη, σε ευχαριστώ που στεκόσουν φρουρός για μένα και το παιδί μου, και για όλα τα παιδιά του λαού μας, έτσι ώστε να μην διασχίσει κανένας εχθρός τα σύνορά μας. Εσύ και οι σύντροφοί σου είστε οι προστάτες της Πατρίδας. Οι μητέρες και τα παιδιά σας ευχαριστούν θερμά, και ακόμη περισσότερο, εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους!»

Τα μάτια του στρατιώτη άστραψαν, έτσι όπως εκείνος ακούμπησε με το χέρι του το κεφάλι του παιδιού. Στη στιγμή, όλες οι νύχτες που εκείνος είχε αντέξει, όλες οι ημέρες της πείνας, όλες οι αιματηρές μάχες που είχε δώσει, έμοιαζαν μικρά μπροστά στο λαμπερό φως των ματιών του βρέφους.

Η γυναίκα ήταν έτοιμη να δει τον βασιλιά, ο οποίος περίμενε παράμερα, με δυσαρέσκεια, θεωρώντας ότι έπρεπε να μιλήσει πρώτα σ' εκείνον.

«Όλοι μας πρέπει να περιμένουμε. Με αυτό το μικρό αγόρι, η αναμονή μου έφθασε στο τέλος της. Κι εσύ, βασιλιά μου, περίμενες τούτο εδώ το παιδί. Τα παιδιά είναι ο μεγαλύτερος θησαυρός του βασιλείου σου. Τι να σου κάνουν

όλα τα εδάφη και οι θησαυροί του κόσμου, όλα τα δάση και οι αγροί, εάν δεν υπάρχουν παιδιά που θα μεγαλώσουν για να αδράξουν το άροτρο, για να ψήσουν το ψωμί, για να χρησιμοποιήσουν τα τσεκούρια στο δάσος, για να κόψουν την ξυλεία για τις καλύβες, τα σπίτια και τις αίθουσες, για να σφυρηλατήσουν τα σπαθιά επάνω στο αμόνι, ώστε να χρησιμοποιηθούν ενάντια στους εχθρούς σου; Εάν δεν υπάρχουν παιδιά για να γίνουν μητέρες εκείνες, οι μήτρες των οποίων μπορούν να παρέχουν μελλοντική ύπαρξη στο βασίλειό σου!»

Οι τρεις άνδρες κοίταξαν το βρέφος με σεβασμό, διότι τα λόγια της μητέρας είχαν αγγίξει τις καρδιές τους. Ο ξυλοκόπος έδωσε στο μωρό ένα κλαδάκι από έλατο, ο στρατιώτης σφύριξε ένα άσμα και ο βασιλιάς έβγαλε τη χρυσή αλυσίδα από τον λαιμό του και την έδωσε στη μητέρα, υποκλίνοντας, στη συνέχεια, μπροστά στο βρέφος.

Πλέον, οι τρεις άνδρες γνώριζαν προς τα πού να πάνε· έφυγαν, λοιπόν, χαρούμενοι. Ο ξυλοκόπος, φώτιζε τον δρόμο με το φανάρι. Ο στρατιώτης, σφύριζε το ένα τραγούδι μετά το άλλο. Ο βασιλιάς, σέρνοντας, γι’ ακόμη μία φορά, το άλογό του από τα χαλινάρια, ένιωσε ότι τα δεσμά που κρατούσαν την καρδιά του είχαν σπάσει, εκείνα που δεν τον άφηναν να γνωρίσει την καρδιά του λαού του.

Όταν έφθασε η ώρα να τραβήξει ο καθένας τον δρόμο του, ο ένας έσφιξε τα χέρια του άλλου. Ο ξυλοκόπος, ο στρατιώτης και ο βασιλιάς, δεν ήταν πια ξένοι.

Χρυσά αστέρια φώτισαν κάθε κορυφή του δέντρου: ήταν η Ιερή νύχτα των Ηλιουγέννων.

Μπόλικο ψωμί ετοιμάζεται
τη νύχτα του Χειμώνα,
διότι κάτω από το χιόνι,
ο σπόρος είναι φρέσκος, πράσινος.
Μόνο όταν ο Ήλιος λάμψει την Άνοιξη,
εκτιμά κανείς το καλό του Χειμώνα.

Κι αν νομίζεις ότι ο κόσμος σου
είναι ρημαγμένος και άδειος,
ότι περνάς τις ημέρες σου
άσχημα και με δυσκολία –
σώπασε και παρατήρησε,
με προσοχή, την αλλαγή:
τη νύχτα του Χειμώνα
ετοιμάζεται μπόλικο ψωμί!

Φρ. Β. Βέμπερ

ΤΕΛΟΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II

Είμαι υπερήφανος για τον γερμανικό μου λαό!
Ευελπιστώ ότι σε μερικές ημέρες, το πρόβλημα των Γερμανών
της Σουδητίας θα έχει, επιτέλους, λυθεί. Μέχρι τις 10 Οκτωβρίου,
οι περιοχές που μας ανήκουν, θα έχουν επιστρέψει σε μας.
Έτσι λοιπόν, μία από τις πιο σοβαρές κρίσεις της Ευρώπης θα
τελειώσει, και όλοι μας, όχι μόνο στη Γερμανία, μα και όσοι
βρίσκονται πέρα από τα σύνορά μας, θα γιορτάσουν,
για πρώτη φορά αληθινά, την εορτή των Ηλιουγέννων.
Αυτός θα είναι, για μας, ένας αληθινός εορτασμός της Ειρήνης…

Βερολίνο, Σπορτπαλάστ
(από την ομιλία της 5ης Οκτωβρίου, 1938)